

Miskolc

AZ ALSÓ-BORSODI

EV. REF. EGYHÁZMEGYE

1894. augusztus 30-án, november 28-án Miskolczon

és

1895. április 24 – 25-én Tisza-Kesziben tartott

KÖZGYŰLÉSEINEK
JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

SÓLYOM GYULA

e. m. főjegyző.

MISKOLCZ,
WESSELÉNYI GÉZA KÖNYVNYOMDÁJA
1895.

AZ ALSÓ-BORSODI
EV. REF. EGYHÁZMEGYE

1894. augusztus 30-án, november 28-án Miskolczon

és

1895. április 24—25-én Tisza-Kesziben tartott

KÖZGYŰLÉSEINEK
JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

SÓLYOM GYULA

e. m. főjegyző.

MISKOLCZ,
WESSELÉNYI GÉZA KÖNYVNYOMDÁJA
1895.

AZ ALSÓ-BORSODI EV. REF. EGYHÁZMEGYE

1894. augusztus 30-án Miskolczon tartotta meg

ŐSZI KÖZGYŰLÉSÉT

TÓTH DÁNIEL

esperes

és

BR. VAY BÉLA

e. m. gondnok

urak elnöklete alatt.

Jelen voltak: Maklárý Károly, Nagy Ignác, Szalóczy Bertalan, Fekete József egyházi-, Lengyel Sámuel, Bárczay Miklós, Szathmárý Király Pál, Molnár Bertalan világi tanácsbírák; Bornemisza József, Kodi Benő, Novák Sándor, Vattay István, Halász József, Somodi János, Fodor Bertalan. Kazai Sándor, Gere Lajos, Sólyom Lajos, Kaszonyi János, Horváth Bertalan, Kerekes József, Kérészy Barna, Csiszár Béla, Marsalko Endre, Fekete Gyula, Bódogh Tamás, Szabó Károly, Takaji Nagy Lajos, Illyés János, Bársony György, lelkészek; továbbá s. lelkészek, tanítók s az egyházak küldöttei.

Jegyzők: Solyom Gyula egyházi, Fodor Pál világi főjegyzők, Bodolay István egyházi aljegyző.

1] Tóth Dániel h. esperes Isten gyámolító kegyelméért esdő imájának elhangzása után br. Vay Béla e. m. gondnok üdvözlővén a szép számmal egybesereglett közgyűlés tagjait:

a gyűlést megnyitotta.

2] Olvastatott 1894. június hó 17-én Miskolczon a megüresült esperesi és tanácsbirói állás betöltésére vonatkozólag beérkezett szavazatok felbontására egybehivott küldöttség által felvett jegyzőkönyv. Ezen jegyzőkönyv mindenek előtt feltünteti, hogy a bizottság megalapította azt, miszerint a zsinati törvények értelmében egyházmegyénk 45 egyháza részéről, összesen 57 szavazat adatott be, a beérkezett 57 szavazat közzül az esperesi hivatalra kapott: Tóth Dániel 53-at, Nagy Ignác és Kérészy Barna két-két szavazatot.

A tanácsbirói állásra az 57 szavazatból Kérészy Barna 46 szavazatot nyert.

Ezek folytán Tóth Dániel az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye esperesévé; Kérészy Barna pedig az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye egyházi tanácsbirájává választattak.

A felolvasott jegyzőkönyv szerint, az alsó borsodi ev. ref. egyházmegye esperesévé megválasztott Tóth Dániel a hivatalos esküt közgyűlésünk előtt letévén, eszmékben gazdag nagyszabásu székfoglaló beszédének elmondása után helyét elfoglalta. . . mely egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetni határozottatott.

Mélyen tisztelt egyházmegyei közgyűlés!

Ha a magyarországi református egyház, melynek ezen mi alsó-borsodi e. megyénk is egyik alkotó része, épen napjainkban olyan körülmények között nem volna, mint a milyenek között van, hogy t. i. egyrészt belső életét tekintve az imént lefolyt zsinatnak, ezen, el kell ismernünk, hogy sok nemes igyekezettel és munkával, de bizony olykor éles elvi ellentétekből kifejlődött küzdelmekkel is folytatott zsinatnak törvényeit, alkotásait kell a jelen s a legközelebbi idők folyamában életbe léptetnie, kipróbálnia; másrészt pedig külső, e hazában elfoglalt helyzetét véve figyelembe, az egyházpoltikai viszonyok nagy mértékben való megváltozásával előállható s az eddigiektől lényegesen különbözhető körülményekkel kell számolnia, ha ezek így nem

volnának: én most, midőn esperesi széket elfoglalom, megköszönvén szívem szerint lelkésztársaimnak s a nemes és szentegyházaknak bennem helyezett bizalmukat, csak annyit mondanék, a mennyit letett eskümben a jó Istennek fogadtam, hogy teljesíteni fogom kötelességemet igazsággal és hívességgel. Nem is kellene, nem is lehetne ennél többet mondanom, mert hiszen a mi egyházmegyénk ügyeit, kormányzatát s ezekben az esperesi hivatal teendőit illeti, azokat én elődömtől, azon tiszteletreméltó férfiutól, ki hajlott korbán ugyan, de lelki s testi erejének teljes épségében hagyta itt ezt a helyet, úgy vettem át, hogy csak folytatnom kell az ő munkáját s itt új irányok, új elvek hangoztatására vagy követésére nincsen semmi szükség. A mi pedig a hivatalos ügyek ellátásánál nem magára a dologra, hanem az azt teljesítő egyénre vonatkozik s annak változásával tagadhatatlanul s minden körülmények között mégis némi változást idéz elő: hát erre nézve úgy gondolkozom, az a meggyőződésem, hogy midőn engem a nt. egyházmegye bizalmával elhívott erre az állásra, jól ismerte és ismeri azt, a kit elhívott; mert hiszen én úgy érzem, úgy tudom, hogy 37 év óta, midőn mint néptanító ezen egyházmegye kebelébe beléptem, elveimmel, tetteimmel, egész életemmel mindig ugyanaz voltam s azt csak nem várhatta és nem kívánhatja senki, hogy most változzak meg; hiába is kívánná, nem is tehetném azt, de nem is akarom tenni.

Midőn tehát arra kérem a mélyen tisztelt e. megyei közgyűlést, hogy azon rövid időből, mely rendelkezésünkre áll, néhány perczet még számomra szentelni méltóztassék, teszem azért, hogy az általam említett két, egyházi életünkben napirenden levő kérdéstről, t. i. újabb alkotott zsinati törvényeink életbe léptetéséről s az egyházpolitikai viszonyok megváltozásával szükségképen megváltozott helyzetünkről formált véleményemet, végletekbe távolról sem bocsátkozva, csakis a főbb vonásokban előadjam; időszerűnek tartom ezt épen most általános szempontból és kötelességszerűnek reám nézve, ki egyházkerületünk egyik legnépesebb egyházmegyéjének egyházi elnökségét veszem át.

Az — úgy gondolom mélyen tisztelt e. megyei közgyűlés! — minden kétségen felül álló igazság, hogy az egyházi társulatok, bár isteni üdv-intézmények, még sem vonhatják ki magukat a közszellem, az emberiséget vezető eszmék hatása alól; sőt e tekintetben külső, időszerint való alakulásukra s bizony ezzel aztán jó részben belső életükre nézve is, bármint hangoztassák egyik-másik egyház szóvivői az ellenkezőt, közös a sorsuk minden más emberi intézményekkel. Az például nem szorul bizonyításra, hogy más volt az őskeresztény egyház, más a középkor egyháza s ezen a ponton csakis annyi különbség van egyrészt a keleti és római, másrészt a protestáns egyházak között, hogy ez utóbbiak már csak a hierarchiai szervezet mellőzése s az egyetemes papság elvénél fogva is hamarabb és közvet-

lenebbül érintetnek a világot mozgató eszmék által, jobban tudnak és akarnak is engedni s közremunkálni akkor, midőn a közgondolkodás egyik-másik elv érvényre emelését, egyik-másik eszme megtestesítését követeli. Ilyen ráhatással lévén az uralkodó eszmék az egyházi életre, az a kérdés, miben nyilvánulnak a mi időnkben ezen uralkodó eszmék az állami élet terén. S bizony az én felfogásom szerint főképen abban, hogy a mint az csak lehető, nagy államok alakulnak és ezekben az államhatalom saját kezébe igyekszik összpontosítani a közgazgatás, a jogszolgáltatás, a közoktatás, az egész kormányzat minden ágait, egyszóval kimondva, hogy valóban hatalom legyen, minden hatalmat s e közben csakis az egyénre tekint, csakis azzal számol, sőt azt a jogoknak és kötelességeknek egyenlően való kiosztásával felémelni, erőssé, boldoggá tenni is törekszik; de az állam és az egyén között helyt foglaló mindennemű intézményeknek érezniök kell, hogy nem önállóan működő testületek többé, hanem csak az állam céljainak megvalósítására szolgáló eszközök.

Hát mélyen tisztelt e. megyei közgyűlés! lehet, hogy tévedek, de nekem az a meggyőződésem, hogy közelebb tartott két zsinatunk az állami életbe nyilvánuló ezen irányzatnak ráhatása, még pedig igen erős ráhatása alatt állott. Messze vezetne ennek részletenként való mutogatása, de előttem bizonyosnak látszik, hogy például a népesebb — tehát több egyénből álló — egyházak több szavazata; a közgyűlések — tehát az autonóm testületek — akaratát és hatalmát képviselő tényezők hatáskörének nagymérvű határozása; magának legüdvösebb intézményünknek: a domesztikának oly módon való megalkotása, hogy az alap nem az egyházközségekre, hanem az egyes hivekre van helyezve s a felette való rendelkezés az e. megyék és kerületek mellőzésével egy központi hatóságra bízva; az összpontosítási és egyformásítási törekvés minden vonalon, mind-mind arra vallanak, hogy zsinataink éppen abban vélték feltalálhatni a jobb részt, az egy szükséges dolgot egyházunk számára, a miben feltalálható az állítólag az állam számára; pedig hát én azt hiszem, hogy az állami és egyházi életnek már természet szerint különböző voltától eltekintve is, nincs arra kényszerítve az egy nyelvű és egy érzelmű magyar református egyház, hogy épen azon az úton keresse a boldogulást, a melyen keresi azt a több nemzetiségekből és felekezetekből, annyi szét-huzó elemekből alakult magyar állam és én úgy tartom, hogy a merev összpontosítás és egyformásítás korántsem protestáns, hanem egyenesen római kath. elv: ugyanezért zsinati törvényeink életbeléptetésénél s alkalmazásánál azon fogok igyekezni, hogy a törvény határain belől, az egyes egyházközségek, egyházmegyék és kerületek önállósága fentartassék és fejlesztessék, fejlesztessék oly módon, hogy az egyházi életnek eddig talán hatáskörükbe nem vont mezőin új munkateret találjanak; különben is utalva lévén erre a megváltozott helyzet által,

a melyről mig csak néhány szóval még, ígéretem szerint megemlékezem, a mélyen tisztelt e. megyei közgyűlés türelmét kérem.

A törvényhozó testületek által immár elfogadott egyházpolitikai törvények életbeléptetésével közfelfogás szerint két irányban változik meg helyzetünk: kifelé az államhoz való viszonyunkban és bent egyházunk kebelében általában az egyházi hatóságok, különösen pedig a lelkészek és az egyes egyháztagok között eddig fenálló viszonyban. Az elsőre nézve azt hiszem, mindnyájan egyetértünk abban, hogy mi azon törvények által az állam és az egyházak közötti viszony kérdését rendezettnek, véglegesen megoldottnak épen nem tartjuk, azokat ilyenekül semmiképen el nem fogadhatjuk; sőt az a meggyőződésünk és azt ki is mondjuk s Isten és emberek előtt hirdetjük, hogyha egyszer elkezdte az államkormány és törvényhozás rendezni ezt az államra és egyházakra egyaránt életbe vágó kérdést: félúton többé meg nem állhat, legfelebb csak rövid pihenőt tarthat s ha ugyan mi protestánsok is fiakká fogadtattunk már s nem vagyunk most is, mint századokon át voltunk e hazának mostoha gyermekei, akkor itt az idő arra és tovább nem halasztható az, hogy az 1848-iki 20. t.-cikk végrehajtatván, ama nagy idők nagy emberei által számunkra hagyott örökség végre birtokunkba szálljon, az ige valahára testet öltson magára.

A mi pedig azt a változást illeti, mely egyházi hatóságaink s az egyháztagok, de főképen közöttünk lelkészek s hiveink között való viszonyban elő fog állani, hát erről, a mint eddig is már sokan sokat irtak és beszéltek, ugy itt is, nekem is sokat lehetne mondanom; de hát idő sincs reá s aztán meg én azt is tartom, hogy senki sem láthatja előre a jövő idők alakulásait, senki sem tudhatja még, mi hatással lesz legközelebb magyar református népünkre a csaknem korlátlan vallásszabadságnak. Arra azonban ne is gondoljunk, hogy mi az ugynevezett cura pastoralis leghivebb gyakorlása mellett is, oly befolyást gyakorolhassunk hiveinkre, mint gyakorol például a római katolikus papság a kezében levő rettenetes hatalommal, a fülbegyónással; de ilyenre nálunk nincs is szükség s ellenkeznék is ez egyházunk elvével, mert hiszen a mi hiveink nem lelki szolgaságra, hanem lelki szabadságra hívtak. Hogy mit tegyünk tehát, arra nézve én oda térek vissza, a honnét nekünk nevünk, eredetünk vagy on: az evangéliumhoz. Ime, a keresztyénség nem akkor kezdődött, midőn Kornelius és az ő háznépe megkeresztelkedett s midőn megkeresztelkedtek számosan mások, egyesek: hanem akkor, midőn megalakult Jeruzsálemben az első pümköst napján az első keresztyén gyülekezet. S bizony az ön hitem, meggyőződéseim szerint a gyülekezeti életben, a gyülekezeti közösség érzésében van csaknem két ezredév multán ma is a mi számunkra is a megtartó erő. Ez az az érzés, mely az áldozatkészség oly bámulatos jeleiben nyilvánul a mi egyházunk hivei-

nél napjainkban is; mely csodákat képes művelni a mi időnkben is; mert nem csodaszámba mehet-e anyagiasságunkban például az, a mi szemünk láttára történik, hogy az a hazájától, övétől elszakadt magyar református ember onnét, földünk másik oldaláról nehéz fáradsággal szerzett keresménye egyrészt édes örömmel küldi haza soha el nem feledett, általa a távolban is forrón szeretett gyülekezete számára. Ezt a gyülekezeti életet, ezt a gyülekezeti közösség, összetartozandóság érzését kell tehát nekünk lelkészeknek, tanítóknak s világiaknak, mint az egyetemes papság tagjainak, vállalva, kétszeres erővel s igyekezettel ápolnunk, fejlesztenünk, élővé s hatóvá tennünk; hogy miképen s mi eszközökkel, arra meg fog tanítani bennünket az idő, megtanít magyar református egyházunk iránt érzett buzgó szeretetünk.

Ezeket kívántam mélyen tisztelt e. megyei közgyűlés ez alkalommal elmondani s most, midőn megköszönöm a szíves türelmet, mielőtt elfoglalnám elnöki székeket, felkérem legelsőbbben is, mint ez idő szerint való elnöktársamat, Nagyméltóságodat Kegyelmes Uram! hogy egyházi és polgári téren oly számos éveken át folytatott kormányzói tisztségben szerzett bölcsességével engem támogatni s jóakaratu kegyességében megtartani méltóztassék. Erre kérem eddigi s ezután való közvetlen munkatársaimat, a ntű s tktetű tanácsbírói kart. Erre kérem lelkésztársaimat, a tanítói testületet s az egyházak előljáróit. És azon óhajással rekeszttem be beszédemet, hogy a milyen igazsággal és szeretettel, jóakarattal és hiveséggel fogom viselni ezt az esperesi hivatalt: az én jó Istenem engem ebben úgy segítjen meg. Amen.

Olvastatott a következő esperesi jelentés:

„Nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlés!

Múlt tavaszi közgyűlésünk óta egyházmegyénk kebelében történt közérdekű eseményeket s az egyházmegyei közgyűlés jóváhagyása alá tartozó esperesi rendelkezéseket időrendben következőkben terjesztem elő.

A 300 frt minimumot el nem ért tanítói fizetések tárgyában hozott egyházkerületi határozatot vevén, közöltem azt az egyházakkal. Egyházmegyénk kebelében a politikai hatóság által eszközölt összeírás szerint 14 tanítói állomásnál mutatkozott kisebb-nagyobb hiány; ezek közül a heő-esabainál, hol csak egy pár forint hiány volt, az összeírás helyesbített s így 13 tanítói fizetés lesz felpótolandó. Az én véleményem e tekintetben az s ily értelemben irtam hozzám folyamodó lelkésztársainhoz s a presbyteriumokhoz, hogy újabb terhet csak is ott vállaljunk, a hol biztos reményünk lehet ahhoz, hogy hiveink elviselhetik azt; egyebütt pedig fogadjuk el habozás nélkül már most az államsegélyt, a melynek igénybevétele különben is csak

idő kérdése s négy év múlva, midőn a korpótlék életbe lép, talán összes egyházainknál bekövetkezik.

Domestikai segélyül átküldetett hozzám főtisztelendő Püspök úr által, a sajó-keresztúri egyház számára 100 frt, a harsányinak 100 frt, az aranyosinak 50, a vattainak 50 frt, az ábrányi lelkész részére 35 frt, összesen 335 frt; ezeket az illetők számára elküldvén, a vett nyugtákkal beszámoltam.

Pajkos Lajos cserépfalusi tanító május 31-én hosszas betegeskedés után meghalt. A fiatal s maga után özvegyet hagyott tanító korai elhunytá méltán költé fel mindnyájunk részvétét; itt is emlékezzünk meg tehát róla, ki rövid időre terjedt tanítói pályáját becsülettel futotta meg közöttünk. Ezen haláleset alkalmából a cserépfalusi egyház az eddig terményekben kiszolgáltató tanítói fizetés pénzértékre változtatásával s megosztásával két rendes tanítói állomás felállítását vette munkába, mely rendelkezés ezen e. megyei közgyűlés jóváhagyása alá lesz beterjesztve.

Tavaszi közgyűlés jkönyvének 4-ik pontja értelmében az esperesi és e.-megyei tanácsbírói hivatalra beadott szavazatok június hó 17-én felbontattak; az eredményről a felvett jkönyv számol be hitelesen; itt csakis azért kell ezt felemlítenem, mert július hó 6-án Ntű Kérészy Barna tiszánánai lelkész s e.-kerületi tanácsbíró urtól egy hivatalos levelet vettem, melyben azt írja, hogy az e.-megyei tanácsbírósgot semmi szín alatt sem fogadhatja el s ezt azért jelenti előre, hogy az őszi e.-megyei gyűlésig az újabb választás meg-ejthető legyen. Természetes dolog, hogy ebben az ügyben sem nekem, sem esetleg az elnökségnek határozni nem lehetett s így azt Ntű egyházmegyei közgyűlés elé terjeszttem.

Balázs Ignác m.-keresztési s. lelkész egyházmegyénkből eltávoztván, helyébe Ntű Bornemisza József ny. esperes úr mellé Béky József ment Bőcsről, Bőcsre ideiglenesen Kenyeressy Károly, Eger-Lövőre Szentmártoni Dániel most vizsgázott s.-lelkészeket rendeltem be, kiknek e.-megyéinkbe való bekebeleztetését kérem.

Múlt tavaszi közgyűlésünk 36-ik jkönyvi pontjára vonatkozólag jelentem, hogy a néhai Soós Jánosné 2000 frtos alapítványának, biztosításáról szóló s özv. Szathmáry Király Pálné ő méltósága által kiállított kötvényt, Nagy Ferencz eger-lövői lelkész úr aug. 16-án az esperesi hivatal előtt bemutatta.

Tudomásul vétetett.

3] Indítványoztatott, hogy egyházmegyei közgyűlésünk a legközelebb tartandó őszi e. kerületi közgyűlésre felterjesztést intézzen az iránt, hogy tekintetbe véve egyrészt azt, hogy egyházunk a s.-pataki főiskola segélyezése végett tovább nem terhelhető; tekintetbe véve másrészt a főiskola anyagi helyzetét, mely nem engedi a párhuzamos osztályok felállítását s mint ez évben is történt, kénytelen a főiskolai előjáróság gyermekeiket a főiskolába taníttatás végett

bizalommal vivő szülőket visszautasítani: nem látná e a főtszt. e. kerületi közgyűlés elérkezettnek az időt arra, hogy a jogakadémia részére, mely különben is a többi intézeti ágaknál nagyobb mértékben állami intézkedés alatt áll s az állam számára növel: az államségllyt igénybe vegye.

E. m. közgyűlésünk ezen indítványt magáévá tevén, azt a ft. egyházkerületi közgyűléshez tisztelettel felterjeszteni határozta.

4] Olvastatott 1894. april 24., 27. napjain Budapesten tartott egyetemes konvent által alkotott s a jegyzőkönyv 48. pontja szerint tárgyalás, illetve észrevételezés végett az egyházmegyénkhez utalt országos ev. ref. lelkészi özvegy-árvai gyámintézetnek alapszabálytervezete.“

Egyházmegyei közgyűlésünk beható tárgyalás alá vevén az alapszabály tervezetet, észrevételeit, illetve megjegyzéseit és azoknak indokait a következőkben állapította meg.

1. A nyugdíjintézet elejtendő, vagy ha ez nem lehetséges — az utóbbi számára a jövedelemből kissebb % tőkésítendő.

2. A gyámintézet megnyitására a felvett 10 évet hosszúnak tartjuk s azt 5 évre leszállítandónak javasoljuk.

3. A végkielégítést, a missionárius lelkészek özvegyeinek kivételével elejtendőnek javasoljuk.

4. A temetési költséget szintén elejtendőnek és a tőke gyarapítására fordítandónak véleményezzük.

5. A fizetés mennyisége és a szolgálati évek szerinti osztályozást nem fogadhatjuk el.

6. A 17. §. az alább feltüntetett módosítással óhajtjuk törvénybe igtatni.

7 A 22. §. b) alpontja szerintünk túlszigoru söt méltánytalan.

8. A 22. §. d) alpontja azon közbeszúrással toldandó ki, „jellembe nem vágó vétségek kivételével.“

9. A tervezet 6. § a helyett — ezen módosítást javasoljuk törvénybe igtatni, hogy ha a hitves — a birói ítélet tárgyát képezett helyzet előidézésének eszközlője nem volt — özvegynek — a gyermekek pedig minden körülmények között árváknak tekintetnek és mint ilyenek, az alapszabály szerint őket megillető kedvezményekben részesülnek.

10. A gyám-alap részére belépési díjul fizetendő 10⁰/₀-ot és évi járadékul a 2¹/₂⁰/₀-ot s az egyházak által fizetendő 1⁰/₀-ot elfogadjuk.

11 A 32 §-t átalakítani kívánjuk olyképen, hogy bármely intézetnél csak az a tőkerészlet helyeztessék el, a mely a pénzüntézet kamatlábnál magasabb hozam mellett nem értékesíthető.

12. A IV. fejezet 36 §-át szintén túlszigorunak és következőleg módosítandónak tartjuk, az egyetemes gyám-intézet megnyitása után az ujonnan megválasztandó lelkészek, hason irányu

egyházmegyei gyámoldákba beléphetnek ugyan, de tagjaivá lenni nem kötelezhetők.

13. A IV. fejezet 39. §-át szintén következőleg óhajtjuk törvénybe iktatni, hogy ha vagyonunk a jogosultak elhunytá vagy nagykorúsága esetén, az egyetemes gyám-intézet tőkéibe olvadnak bele, de az esetre is növelje az magát a tőkét és ne a tagok évjáradékának fedezésére fordíttassék.

A fennebb 13 pont alatt feltüntetett javaslatunk indokai a következők:

1. A gyám- és a nyugdíj-intézet egymástól elkülönítendő — s az utóbbi számára kisebb % tőkesítendő — azért, mivel annak megalkotásakor a konvent tulment azon megbízatáson, melyet a zsinat 321 sz. végzése s a zsinati törvény 270. §-a alapján nyert; de meg a kettőnek együttes felállítása lesz a legnagyobb akadálya a gyámintézet felállításának. Mert igaz az, hogy a jövőről is gondoskodnunk kell, de áll az is, hogy minden nemzedék, mindenkor hozza meg a maga áldozatát és azt senki sem fogja tagadhatni, hogy a mostantól 20 évig élő nemzedék tulságos áldozatot hozott akkor, midőn az egyiknek t. i. a gyámintézetnek letette alapját.

De ha a konvent nem akarja a kettőt egymástól elválasztani, ha a nyugdíj-intézet oly édes gyermeke, hogy azt minden áron keresztvízre akarja tartani, elégedjék meg kevesebb %-al; — mert nem az a fődolog, hogy az intézetnek mindjárt az első 20 év alatt nagy törzstőkéje legyen, hanem az — hogy lehetőleg már most könyítsünk a lelkészek és azok özvegyeinek és árváinak anyagi helyzetükön, s így elhárítani igyekezzünk azon egyházunkat gyökerében fenyegető veszélyt, hogy az anyagi ellátás mostohasága miatt mind kevesebben lépnek a lelkészi pályára; de végre azért is, mert a hivatal vezetésére többé-kevésbé képtelenné vált lelkészekről, jövedelmök részbeni élvezése mellett, hogy a szolgálatot segéd-lelkészek teljesítik: gondoskodva van.

Majd ha a gyámintézet megerősödik, életképessé lesz, a jövő generáció lépjen ismét sorompóba a közjő, az egyetemes cél érdekében, tegye meg a ráváró kötelességet.

2. A gyám-intézet megnyitására a felvett 10 évet hosszúnak tartjuk s azt 5 évre leszállítandónak javasoljuk. Tulhosszúnak tartjuk azért, mert a statisztikai adatok szerint, az alkalmazásban levő lelkészek közül tíz év lefolyása alatt 25% hal el és hagyja itt családját; hosszúnak azért, mert lelkészeink rendes állomáshoz 28—30 éves korukban jutnak, a mikor, vagy legfeljebb pár év után a legtöbb megnősül. Nyolcz, tíz éven át kell hát a lelkésznek folytonosan reménni attól, hogy halála esetére neje, esetleg számos tagu családja, számbavehető segély, állandó ellátás nélkül fog maradni s a legnagyobb nélkülözésnek elébe nézni.

De ha tulsoknak kell tartanunk a 10 tagsági év kikötését azoknál, a kik a gyám-intézet felállttakor lesznek rendes lelkészekké, még inkább áll ez a ma alkalmazott s több idő óta szolgáló lelkészekre nézve; különösen mostoha pedig azon lelkészek irányában, kik ma, a 60 ik életkorban, egyenesen arra vannak utalva, hogy a gyámintézetbe be ne lépjenek.

Hát ez nem jól van így — ennek így maradnia nem lehet, nem szabad. — Ez ellen a ma élőknek a magok s övéik érdekében tiltakozniok kell. Tiltakozni azért, mert 5 év teljesen elég

arra, hogy az egytetemes gyámintézet a szervezkedés nehézségein átvergődjék s áldásos tevékenységét megkezdje.

3. A végkielégítést a missionárius lelkészek özvegyeinek kivételével elejtendőnek javasoljuk, hanem e helyen véleményezzük, hogy vétessék be az alapszabályok közzé az, hogy a káplán-tartás kötelezettségén kívül az özvegyi év teljes jövedelme — illetve a kegyeleti év féljévedelme az özvegyet vagy árvákat illeti.

4. A temetési költséget szintén elejtendőnek és a tőke gyarapítására fordítandónak véleményezzük azért, mert köztudomás szerint az elhalt lelkészt az egyház temetteti el.

5. A fizetés nagysága és a szolgálati évek szerinti osztályozást nem fogadhatjuk el. Nem pedig azért, mert ezen elv azon felfogás szülötte, hogy a ki akár a tagsági évek számának, akár a lelkészi fizetésnek nagyobb voltánál fogva, többel járult a gyámintézet jövedelméhez, annak részére több segély is biztosítandó. Ámde a gyámintézet, nem egyszerű életbiztosító intézet, a melynél van egyedül helyén a tisztán számító eljárás, hanem a gyámintézet valódi nemes célját az képezi, hogy a segélyt lehetőleg akkor és oly mértékben nyujtsa, a mikor és a mily mértékben arra igazán szükség van.

Tarthatatlannak és így törlendőnek tartjuk a fizetés szerinti két osztályba való sorozást. Ellentétben áll az a fennálló gyámintézetek legtöbbszörénél kifejtett egészséges szellemmel, mely a szegény és jobb helyzetben volt lelkész özvegye között nem tesz különbséget; de ellentétben áll a lelkészek egyenlő jellegű és készülségűekkel. Az enemű osztályozás ugyanis indokolt lehet ott, a hol nagy fizetésbeli különbség mellett egyuttal állásbeli és társadalmi, tehát jelentékeny igénykülönbség is áll fenn, mint p. o. az állami alkalmazottaknál. De hogy az ugyanazon képesítettségű és társadalmi igényű lelkészek özvegyei és árvái is miért részesüljenek különböző segélyben, azt belátni, azt felfogni nem tudjuk; nem tudjuk akkor, midőn köztudomásu dolog, hogy a jövedelmező lelkészi állomások elnyerése, a ma érvényben levő választási rendszer mellett, nem csupán az érdem, hanem jó részben a szerencse vagy személyes ügyesség dolga, miért sujtanak tehát a kevésbbé szerencséseket és ügyeseket még azzal is, hogy özvegyeik és árváik sorsáról mostoháiban gondoskodunk.

Még több kifogásunk van a konvent tervezetében az ellen, hogy a segély a férj szolgálati éveinek arányában állapittassék meg. Igazolásunkra legyen szabad reá mutatnunk azon elvitázhatlan körülményre, miszerint a proponált módozat szerint az özvegy és árvasegély alig számbavehető akkor, a mikor arra minden valószínűség szerint legnagyobb szükség van.

A mi felfogásunk ugyanis az, hogy a kinek a gondviselés kedvező kegyelme hosszú életet ad, annak már alkalmat adott arra, hogy szorgalommal, takarékossgal, annyira mennyire biztosítsa itt maradó kedvesei sorsát; alkalmat adott arra, hogy a kikért annyira aggódunk, gyermekeit szárnyra bocsássa. Ennek ellenében mennyi gondnak, talán nélkülözésnek megy elébe az a sok gyermekes fiatal anya, a ki férje rövid hivataloskodása alatt, mitsem takaríthatott meg, illetve, a kinek a szolgálati évek arányában szinte alamiznaszerű évjáradék jogosultsága lenne. Elég baj az a családra, ha annak feje, a kenyérkereső férj és apa korán elhal, ne tetézzük azt még a szolgálati éve számához kö-

tött járadék csekélységével is, hanem maga az özvegy, mint ilyen, tekintet nélkül férje hivataloskodásának tartamára, már csak azért is egyenlő évjáradékot huzzon, mert ez a propositió a számadásokat sem fogja megbolygatni, a mennyiben az évjáradék mindig a jövedelem és járadékélvező özvegyek, árvák számának hányadosa lesz.

6. A tervezés 17. §-a az árvák részére folyósítandó neveltetési segély-százalékát szabja meg. Ezen §-ra nézve óhajunk az, hogy a teljesen árva gyermekek részére az anya egész járandósága tétessék folyóvá, még pedig, ha az elmaradt árva testvérek 3-nál többen volnának, a 28 §. esetleges kedvezményének első sorban való igénybevételével.

7. A 22. §. b) alpontja szerintünk tulszigoru, sőt méltánytalan. Ezen §. b) alpontja szerint azon özvegy pedig, ki 50 évesnél idősebb lelkészhez ment volt férjhez, az ezen házasságból származott gyermekek, állandó évjáradékra, nevelési, illetőleg gyámoltási segély-pénzre csak úgy tarthatnak igényt, ha férjök, illetve atyjok a házasság megkötése után legalább 10 évig élt, s a gyámintézet tagja volt.

Ezen alpont megtámadja a család, helyesebben az árvák érdeke iránti kötelesség tudatát, a jogot, hivatalos állásunk jó hírnevét, sőt a közerkölcsiséget is.

Hiszen ha eltekintünk attól, hogy az 50 éves kor, még produktív kor, vannak olyan megrázó családi állapotok, a mikor a gyászba temetkezett férjet háttérbe kell szorítani az apának, s az apró, a neveletlen, a gondozást, a női-befolyást igénylő gyermekek közzé anyát kell állítani. És vajon fog-e erre, egy önmagával, egy, a jövővel számot vető nő vállalkozni, ha tudja, hogy férjének 10 év előtt bekövetkezhet halála esetére, rá s mostoha, esetleg édes gyermekeire a kinzó bizonytalanság és aggasztó nyomor várakoznak?! Bizonyára nem. Másoldalulag jogtalan is ezen propositió, jogtalan annyiban, mert ez újabb házasság semmi egyéb terhet nem hárít a gyámintézetre, mint hárított az előzetes — a halálban felbomlott viszony — e §. szerint pedig, a ki tagja a gyámintézetnek, gyámintézeti jogosultságát elveszti, a miatt, mert özvegyét nem így, hanem amugy hívják.

Igaz, hogy az 50 évet meghaladott lelkész lehet agglegény is, de mert mint ilyen is fizeti az esedékes járuléki illetékeket, — miért sujtani?! ha egyszer megszállja a család alapítás óhaja.

Ha ezen szakasz átmegy a tervezetből a törvénybe, sok lelkészt fog a gazdasszonytartás — nem valami szeplőtlen révébe terelni, — ugyanazért ezen szakaszt egészen kihagyni véleményezzük.

8. Ugyancsak ezen 22. §. d) alpontja így szól: „Az az özvegy, a ki valamely büntett, vagy vétség miatt a polgári bíróság által elítéltetett, évi járadékát elveszti.“ Ezen §-t azon közbeszúrással óhajtanánk kitoldani: „a jellemben nem vágó vétségek kivételével.

9. Az eszmetársítás folytán czélszerűnek látjuk itt megemlíteni a tervezet 6-ik §-át, melynek szövege szerint „állandó segélyezésre vagy mindenkorra szóló végkielégítésre igényt nem tarthat azon lelkészözvegy vagy árva, kinek néhai férje, illetve atyja állásáról önként lemondott, vagy állásától egyházi bíróság jogerős ítéletével elmozdított.

Ma, mikor az állami köztörvényeknek is az a vezérelvök, hogy inkább meneküljön a bűnös, mint sem hogy az ártatlan szenvedjen; nekünk, kik a Krisztus nevében és szellemében keménynek és igazságtalannak tartjuk Izráel ama kötáblás törvényét, mely az apák bűnéért az ártatlan fiukat sújtja, nem lehet, nem szabad még az egyházi bíróság jogerős ítéletével elmozdított férjért, apáért sem megtagadnunk egy szegénybe hajtott család megélhetését. Avagy ha erre vállalkozunk, akkor a helyett, hogy az irgalmas Samaritánus lába nyomán törtetnénk a mi nagy eszményünk után, lefűlünk a jeruzsálemi pénzváltók közzé.

E tervezettel szemben azt óhajtjuk törvénybe igdatni, hogy ha a hitves — a birói ítélet tárgyát képezett helyzet előidézésének eszközlője nem volt — özvegynek, a gyermekek pedig minden körülmények között árváknak tekintetnek és mint ilyenek, az alapszabály szerint őket megillető kedvezményekben részesülnek.

10. A gyámalap részére belépési járulékul 10⁰/₀, évi járulékul pedig 2¹/₁⁰/₀ fizettség az elfogadjuk, az ellen nincs semmi szavunk; valamint az ellen sem, hogy az egyházak által a lelkészi állomásokat fentartó ev. ref. egyházközségek, minden lelkészi állomás után a papi fizetések 1⁰/₀-át fizessék. Elfogadjuk pedig azért, mert azt hisszük, hogy az áldozatoktól a lelkészi kar egyáltalában nem fog vonakodni, ha azoknak méltányosan megfelelő s így a konvent által javasolt segélynél magasabb segélyre nyer biztosítékot.

11. A mi a tervezet, 32. §-át illeti, mely szerint a gyámintézet összes vagyonát egy központi jóhitelű pénzüintézet, esetleg a magyar földhitelintézet által czélozza kezelteni. Ezt azért nem tartjuk czélszerűnek, mert hogyha a tőke, a lelkészek közvetítésével és jelszálogi biztosíték nyújtásával, akár a gyülekezetek tagjainál, akár a kölcsönt vevő egyházaknál helyzetetnénk el, — magasabb hozamot biztosítana, mint a mennyit egy pénzüintézet ma biztosít. Ugyanezért e §-t is úgy óhajtjuk módosítani: hogy bármely intézetnél csak azon tőkerészlet helyeztessék el, a mely a pénzüintézeti kamatlábnál magasabb hozam mellett nem értékesíthető.

12. A IV-ik fejezet 36-ik §-át túlszigorúnak tartja e. m. közgyűlésünk. Túlszigorúnak tartja azért, mivel meghagyja, „hogy az ezután választandó lelkészek a ma meglévő e. megyei gyámoldák tagjai nem lehetnek. — Ez az intézkedés egy erkölcsi testületnek — nagy áldozatok árán létesített és tagjaival szemben kötelezettségre utalt intézményeknek forrását zárná el, — de megkorlátozná az egyéni szabadságot, — mivel azt, hogy saját jóvedelmünkől többféle módon biztosítsuk családunk sorsát — azt senki — még a konvent sem szabhatja meg. Ugyanezért e szakaszt következőleg óhajtjuk módosítani: „hogy az egyetemes gyámintézet megnyitása után az ujonnan megválasztandó lelkészek, a hasonlirányu egyházmegyei gyámoldákba beléphetnek ugyan — de tagjaivá lenni nem kötelezhetők.

13. Végre a 39. § amaz intézkedése és iránya ellen is van szavunk, hogy az egyházmegyei gyámoldák tőkái, majdan az egyházmegye kötelékébe tartozó lelkészek tulajdonába mennek át és az országos gyámpénztári járandóságaiak részben vagy egészben való fedezésére fordíthatók.

Azt talán sem a tulajdon fogalma, sem a törvény szelleme

nem engedik meg, hogy a mi a miénk, az a mi hozzászólásunk nélkül vagy épen a mi rendelkezésünk ellen, bármely célra elvonható, lekötött lenne; ahoz talán nekünk is van szavunk, hogy egyberakott tőkénk felett mi rendelkezünk; azt feltéve azonban, hogy sem mi, sem más egyházmegye nem akarja, nem fogja tőkéit rendelkezése céljától elvonni, készségesen belenyugszunk abba: hogy vagyunk a jogosultak elhunytá vagy nagykorúsága esetén, az egyetemes gyámintézet tőkébe olvadjanak belé: ámde az esetre is növelje magát a tőkét és ne a tagok évjáradékának fedezésére fordíttassék. Hiszen ha mi, a messze jövőben tévedező ígéretért, reményért tette gyűlünk, áldozunk; csak méltányos dolog talán, hogy a sirunkat taposó, a gyümölcsöt szedő nemzedék is vállalkozzék az általunk itt hagyott állomások után rája eső évdíjak fizetésére.

Ezen észrevételeinket azon tiszteletteljes kérelemmel terjesztjük a főtiszteletű e. kerületi gyűléshez, — hogy azokat méltányolni és a szabálytervezet megváltoztatására befolyásával közrehozni méltóztassék.

5] Olvastatott a m.-csáthi egyház presbyteriumának egyházmegyei közgyűlésünkhöz betérjesztett kérvénye, melyben az iránt kérvényez, hogy adja belenyugvását egyházmegyei közgyűlésünk nevezett egyház presbyteriumának azon intézkedésébe, miszerint a kántor tanító hivatala után járó $4\frac{1}{2}$ hold szántóföldet az egyház által évenként fizetendő 71 frt 50 krtban váltsa meg s így a kántor-tanító évi fizetése, stólán, káposztaföldön és legeltetési jogon kívül 500 frt legyen s az ezen irányban megváltozott díjlevelet 3 példányban azon kérelemmel terjeszti fel, hogy azt megerősíteni s végleges elintézés végett a ft. e. kerületi gyűléshez juttatni legyen kegyes egyházmegyei közgyűlésünk.

Egyházmegyei közgyűlésünk belenyugvását adja a m. csáthi egyház presbyteriumának azon intézkedésébe; hogy a kántortanító javadalmazásához tartozó $4\frac{1}{2}$ hold földért évenként 71 frt 50 krt fizessen az egyház; hogy a kántortanító fizetését stólán, káposztás földön és legeltetési jogon kívül 500 frtban állapította meg — s az ezen fizetést feltüntető s 3 példányban betérjesztett díjlevelet a főtiszt. e. kerületi közgyűléshez végleges megerősítés végett pártolólaj terjeszti fel.

6] Olvastatott a h.-szalontai ev. ref. egyház presbyteriumának jelentése, melyben tudatja e. m. közgyűlésünkkel, hogy tarthatatlanná vált templom és toronytetőzetét megújítani, illetve annak átalakítását tervezni, ugyancsak annak tervrajzát és költségvetését jóváhagyás és megerősítés végett betérjeszti.

Ugyancsak betérjeszti a fenti építkezés megvalósíthatása szempontjából az országos közalaphól 300 frt segély nyerhetése végett — kérő ívét — kérvén annak a ft. e. kerülethez pártoló felterjesztését.

Örömmel értesült e. m. közgyűlésünk a h.-szalontai ev. ref. egyház híveinek azon dicséretet érdemlő törekvése felől, hogy temploma és tornya tetőzetét megújítani, illetve azt a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítani szándékozik, a bemutatott terv-

rajzot azon utasítással adja vissza nevezett egyház előjáróságának, — hogy miután annak czélszerűségét, valóban megfelelő voltát e. m. közgyűlésünk el nem bírálhatta — de meg azon értesítést nyerte, — hogy az építkezés folyamatban is van: hogy a megejtett építkezést utólagosan műszakilag vizsgálta felül — a beterjesztett költségvetést jóváhagyja.

A mi a domesticai segély nyerhetése végett beterjesztett kérő ivet illeti — azt sajnálattal bár — de kénytelen e. m. közgyűlésünk visszaadni azért, mert azon meggyőződést merítette, hogy az egyházközség a közmunka teljesítésen kívül semmivel sem járult a feltüntetett építkezés megvalósításához, sőt a kérő ivben fedezetül feltüntetett 550 frt is — nem az egyház hivek hozzájárulásából — hanem a 9 évig szünetelt lelkeszi hivatal jóvedelméből állott elő; — de meg azért, mert az országos közalap csak akkor jó segélyére az egyes egyházközségeknek — ha azoknak tagjai minden megfeszített erejük és áldozatkészségük mellett sem képesek megvalósítani szükségparancsolta építkezéseiket.

7) Olvastatott a nagy-mihályi ev. ref. egyház presbyteriumának 1894. augusztus 20-án kelt s egyházmegyei gyűlésünkhöz intézett felterjesztése, melyben előadja, hogy templomuk tetőzete 3 vagy legfeljebb 4 évnél tovább nem tartható, s hogy ezen tetemesebb kiadást igénylő építkezés készületlenül ne találja az egyház pénztárát és hiveit: jónak látta a presbyterium kivetést eszközölni s ezen kivetési kulcsot azon kérelemmel terjeszti fel, hogy azt megerősíteni legyen kegyes e. m. közgyűlésünk.

Egyházmegyei közgyűlésünk bár elismeréssel viseltetik nevezett egyház presbyteriumának azon előzetes gondoskodása iránt, hogy bekövetkezendő kiadásainak fedezéséről jó eleve gondoskodik s az által az egyházközség hiveire eső terhet könnyíteni igyekszik, — a beterjesztett kivetési kulcsot nem erősítheti meg — nem pedig azért, mert a felterjesztett iratokból nem tűnik ki, hogy azt a közgyűlés tárgyalta és elfogadta volna; -- ugyanazért a felterjesztett iratok azon utasítással tételnek vissza a nevezett egyház előjáróságához, hogy a törvényben megírt módzatok megtartása után azt ujlag terjessze fel az esperesi hivatalhoz, ki megbízott annak megerősítésével.

8) A következő tanítói állomások töltettek be, u. m.:

a cserépfalusi egyház két tanítói állomásán Nagy Kálmán és Székely Kálmán; az igriczii egyház leánytanítói állomásán Gulyás Ferencz tanítók megerősítettek.

9) Az egyházmegyei szánvevőszék tagjaiul megválasztottak:

Lengyel Sámuel elnök — Nagy Ignác, Makláró Károly, Marsalkó Endre, Kerekes József, Bodolay István, Bárczay Miklós, Molnár Bertalan, Szathmáry Király Pál.

10) A f. hó 16—17-ik napjain N.-Kaposon tartandó őszi e. kerületi közgyűlésre kiküldetnek egyházmegyénk képviselőiül:

Makláró Károly, Nagy Ignác, Szalóczy Bertalan papi, Len-

gyel Sámuel, Bárczay Miklós, Szathmáry Királyi Pál, világi tanácsbírák és Sólyom Gyula e. m. főjegyző.

11] Az időszaki tanács tagjaiul megválasztottak

egyházi részről rendes tagnak Nagy Ignác, póttagoknak: Maklár Károly és Szalóczy Bertalan: világi részről: rendes tagoknak: Bárczay Miklós, Molnár Bertalan — póttagnak: Szathmáry Királyi Pál.

12] Az egyházak látogatására kiküldettek:

az igrizii járásba: Maklár Károly, — tollnoknak: Illyés János; csáthi járásba Szalóczy Bertalan, — tollnoknak: Szalóczy Pál; miskolci járásba: Fekete József, — tollnoknak Fekete Gyula: a keresztesi járásba: Sólyom Gyula, tollnoknak: Apostol Bertalan.

13] Egyházmegyénkbe segédlelkészeknek bekebelezettek:

Kenyeresi Károly és Szentmártoni Dániel.

14] A jövő 1895. év tavaszán tartandó egyházmegyei gyűlés helyül

a Tisza-Keszi ev. ref. egyház tüzett ki, miről nevezett egyház előjárósága jegyzőkönyvi kivonatban értesítendő.

15] Olvastatott a kisgyőri egyház presbyteriumának 1894. aug. 26-án kelt s. e. m. közgyűlésünkhöz beterjesztett kérvénye. Ezek egyikében az iránt kérvényez, hogy a már 10 éven keresztül segéd-tanító fizetése czimén az egyházközség tagjaira kivetett s beszedett 100 frt fizetése alól mentessenek fel a kisgyőri egyházközség tagjai s a beterjesztett díjlevél szerint a 300 frtból még hiányzó 147 frt megszerzése végett engedjék meg az államsegélyt igénybe venni.

Második kérvényekben azt kérik, hogy tekintetbe véve azt, miszerint az 1895-ik évben vitetett keresztül a tagosítás: tekintetbe véve azt, hogy a folyó évben 3000 frtba került lelkészlakot építettek, — ezek annyira igénybe vették az egyházközség tagjainak anyagi erejét, hogy még ha rendszeresítenék is a második tanítói állomást, a megválasztott tanítót alkalmas lakással nem láthatnák el; ugyanazért engedjék meg egy évig segéd-tanító alkalmazása.

E. m. közgyűlésünk nevezett egyház presbyteriumának első kérelmét meg nem adhatja, — az egyházközség tagjait a már 10 éven át a segéd-tanító részére fizetett 100 frtnak további fizetése alól fel nem oldhatja, nem pedig azért, mert egy második tanítói állomás rendszeresítésére vannak utasítva s annak javadalmazására az 1893-ik évben keresztül vitt tagosítás alkalmával 20 katasztrális hold földet nyertek; mert akkor a II-od tanítói állomás fizetéséhez nem járulnának egyébbel, mint a gyermekek tandíjával, mely pénzértékre változtatva 98 frt összeget tesz; de meg azért, mert megvárja e. m. közgyűlésünk a kisgyőri népes egyházközségtől, hogy a népnevelés érdekében önmaga hozza meg első sorban áldozatát s a mennyiben a meghozott áldozat után sem volna lehetséges a törvény által megállapított 300 frtot összehozni, a hiányzó összeg megnyerhetése végett, illetve az államszegély ki-

eszközlésére a szükséges lépéseket megtenni az egyházi előljáróságot felhívja.

Továbbá e. m. közgyűlésünk méltányolván második kérelmek indokait, megengedi, hogy a második tanítói állomás 1895-ik év szeptember elsejéig segéd-tanítóval töltsék be.

16] Olvastatott Kérészy Barna t.-nánai lelkésznek az esperesi hivatalhoz intézett levele, melyben teendőinek halmozottságára való utalás mellett egyházmegyei tanácsbíróvá történt megválasztásáról lemond.

Miután Kérészy Barna megválasztott egyházmegyei tanácsbíró ismételt fölkérés után is egyházmegyei tanácsbírói tisztségét elfogadni hajlandó nem volt és ezen állásáról végképpen lemondott, — lemondása elfogadtatott — s az egyházmegyei elnökség megbízott, hogy ugy ezen állás, valamint a Nt. Tóth Dániel urnak esperessé történt megválasztása folytán üresedésbe jött másik egyházmegyei tanácsbírói állás törvényszerű betöltése iránt intézkedjék; egyszersmind ez alkalommal kimondatott az is, hogy a szavazás mindkét egyházmegyei tanácsbírói állásra egy szavazó lapon történjék; a szavazatok f. évi november hó 1-ig az esperesi hivatalhoz betérjesztendők; s a mennyiben a szavazatszedő bizottság jelentéséből az tűnnék ki, hogy egyik vagy másik jelölt a szabályszerű szavazattöbbséget meg nem nyerte: az elnökség már ezuttal feljogosittatik, hogy a netalán szükségessé válандó új választást haladék nélkül eszközöltesse.

17] Olvastatott a lőrinczfalvai egyház presbyteriuma részéről f. év ápril hó 18-án tartott ülés jegyzőkönyvének kivonata, mely tavaszi közgyűlésünk 30. számú határozatára való hivatkozás mellett jelenti, hogy a lőrinczfalvai egyház kebelében a segédlelkész és presbyterium között felmerült, különben is kisebb jelentőségű nézeteltérések barátságos uton elintézését nyertek.

Tudomásúl vétetett.

18] Olvastatott az andornoki ref. egyház presbyteriumának fölterjesztése, melyben — tekintettel arra, hogy az andornoki ref. tanító fizetése csakis 169 frt 84 krt tesz ki, — kéri, hogy egyházmegyénk ezen fizetést a törvényes 300 frt fizetési minimum erejéig kiegészíteni sziveskedjék; ezzel kapcsolatban kijelenti azonban a nevezett presbyterium, hogy azon esetben, ha kérelme teljesíthetőnek nem találatnék, kénytelen lenne segélyeztetése iránti folyamodványát a Nagyméltóságú m. kir. közoktatási Miniszter Urhoz benyújtani.

Miután egyházmegyénk alap hiányában az andornoki ev. ref. egyház presbyteriuma részéről előterjesztett kérelemnek eleget nem tehet, folyamodó presbyterium utasittatik, hogy a tanítói fizetésnek törvényes mértékre leendő fölemelése végett az államsegélyt igénybe venni, s az e célra szükséges lépéseket megtenni el ne mulassza.

Miről az andornoki ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

19] Olvastatott a cserépfalusi ev. ref. egyház presbyteriumának folyamodványa, melyben jelenti, hogy miután az eddig rendszeresítve volt egy tanítói állomás időközben megüresedett: a felmerült szükséghez képest a nevezett presbyterium két tanítói állás rendszeresítését határozta el s azoknak fizetését külön-külön 520 frtban; legeltetési illetmény élvezetében és a temetési stólában állapította meg.

Jelenti továbbá, hogy azon reményben, miszerint imént érintett rendelkezése a felsőbb egyházi hatóságok által is megerősítették: a rendszeresített két tanítói állomást Nagy Kálmán szatmármezei istváni oktatónak fitanítóul és Székely Kálmán barsmezei garmavezekényi oktatónak leányok tanítójául történt megválasztásával már be is töltötte.

Kéri, hogy a külön-külön három darabban bemutatott tanítói díjleveleket megerősítés végett egyházmegyénk a Főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez pártolólág felterjeszteni s ezzel kapcsolatban a két tanítói állomás rendszeresítését és ezen állomások megtörtént betöltését megerősíteni sziveskedjék.

Mintán a cserépfalusi ev. ref. egyház presbyteriuma az eddigi egy tanítói egész javadalmazást a rendszeresített két tanítói állás fizetésének fedezésére fordítja s a tanítói állások fizetésének megállapításánál a törvényes követelmények szem előtt tartottak, egyházmegyei közgyűlésünk a nevezett presbyterium rendelkezését ezennel jóváhagyja, s a bemutatott tanítói díjleveleket a vonatkozó iratokkal együtt a főtiszteletű egyházmegyei közgyűléshez pártolólág felterjeszteni határozza.

20] Olvastatott a cserépfalusi ev. ref. egyház presbyteriumának folyamodványa, melyben jelenti, hogy az egyházmegye és egyházkerület jóváhagyás mellett eladott ur-vacsorai kehely kikötött 1500 frt vételárát mélt. Bárány Elemér ur, mint a cserépfalusi ev. ref. egyház főgondnoka élete fogytáig magánál megtartani elhatározta; és pedig oly módon, hogy mellőzve minden kamatláb számítást, a cserépfalusi ev. ref. egyház pénztárába évenként életfogytáig 150 forintot fizetend, maga a tőke azonban a Főgondnok ur életében fölmondható nem leend.

Tudatja továbbá a presbyterium, hogy — ezen nagylélkű jótékonyság lehető elismerése gyanánt — elhatározta, miszerint az évenkénti 150 frt adományból és ennek tőkésített kamataiból egy alapítványt szervez és csakis akkor, ha ezen alapítványtőke a 3000 frtot eléri, fogja ennek kamatait valamely elkerülhetetlen nemes egyházi célra felhasználni. Egyidejűleg:

A jelentéssel kapcsolatban kéri, hogy az urvacsorai kehely vételárának miként történt elhelyezését egyházmegyei közgyűlésünk tudomásul venni; az eredetiben bemutatott 1500 frtos kötelezvényt a megerősítési záradékkal ellátni s ennek megtörténtével azt visszajuttatni kegyeskedjék.

Egyházmegyei közgyűlésünk a cserépfalusi ev. ref. egyház presbyteriumának fentebbi jelentését tudomásul veszi és midőn

mélt. Br. Vay Elemér úr, mint a cserépfalusi ev. ref. egyház főgondnoka irányában a gyakorolt nagylelkű jótékonyságért maga részéről is elismerést fejez ki, egyidejűleg a bemutatott 1500 frtos eredeti kötelezvényre a jóváhagyási záradékot reá vezetettnei rendeli.

Miről — a megerősítési záradékkal ellátott 1500 frtos kötelezvény visszaadása mellett — a cserépfalusi ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

21] Olvastatott Fodor Bertalan igriczi ev. ref. lelkész jelentése, melyben tudatja, hogy az igriczi ev. ref. egyház presbyteriuma a f. évi május hó 27-én tartott gyűlésében az igriczi ev. ref. leánytanítói állomás eddigi 259 frt 24 krt tett fizetését az 1893. évi 26. t. cz. rendelkezésének megfelelő 300 frt erejéig felemelte.

Jóváhagyólag tudomásul vétetett.

22] Olvastatott a tiszta-oszlári ref. egyház presbyteriumának fölterjesztése, melyben jelenti, hogy egyrésztől tekintettel arra, miszerint a t.-oszlári ev. ref. egyházban rendszeresítve levő tanítói állomás javadalmazása a törvény által kívánt 300 frt minimális összeget föl nem éri; másrésztől pedig tekintettel arra, hogy a presbyterium ez idő szerint az állami segílyt igénybe venni nem kívánja:

a tanítói fizetést jövőre 320 frtban állapította meg oly módon, hogy ezen fizetés közvetlenül az egyházi pénztárból teljesíttessék, és hogy ellenszolgáltatás fejében a jelenlegi tanítói fizetési alap az egyházi pénztár kezelése és számadása alá adassék.

Ezen megállapodáshoz képest kéri a presbyterium, hogy a 3 eredeti példányban bemutatott tanítói díjlevelet egyházmegyénk megerősítés végett a Főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez pártolólag felterjesztetni és miután ezen tanítói díjlevél értelmében a tanító javadalmazása és az iskola fentartása ezután az egyházi pénztár terhe leend: kéri azt is, hogy a tanítói hivatal nevére telekkönyvezett ingatlanoknak az oszlári ev. ref. egyház nevére leendő telekkönyvi átíratását egyházmegyénk kieszközölni kegyeskedjék.

A tiszta-oszlári ev. ref. egyháznál rendszeresített tanítói állomás javadalmazására vonatkozó presbyteriumi intézkedés a jelenleg alkalmazott tanítót legközelebből érdekelvén; s ezen tanítónak az új díjlevél elfogadására vonatkozó beleegyező nyilatkozata igazolva nem lévén, egyházmegyei közgyűlésünk abba, hogy a jelenlegi tanító javadalmazásának tényleg létező módjára nézve változás eszközöltessék, beleegyezését annál kevésbé adhatja, mivel szerzett joguk egyoldalulag nem sérthetők és nem módosíthatók.

Nem járulhat egyházmegyei közgyűlésünk azon kérelem teljesítéséhez sem, hogy a tanítói hivatal címére telekkönyvezett ingatlanoknak az oszlári ev. ref. egyház nevére leendő telekkönyvi átíratását kieszközölje; mivel ezt elvileg megengedhetőnek nem tartja.

A mi azonban a bemutatott díjlevélnek jóváhagyását illeti, nincs kifogása egyházmegyei közgyűlésünknek az ellen, hogy az megerősítés végett, a főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez fel-

terjesztessék, magától értetvén, hogy a megerősítendő tanítói díjlevél csakis újabb tanítói választás esetében, vagy pedig a jelenlegi tanító világos beleegyezésével leendő érvényesíthető.

Ezen kijelentéssel, és annak kiemelésével, hogy a tanítói díjlevélben megállapított javadalmazás a törvényes kívánalmaknak megfelel, — a tanítói díjlevél 3 példánya megerősítés végett a főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez fölterjeszteni rendeltetik.

Miről a t. oszlári ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

23] Olvastatott Halászy József dorogmai ev. ref. lelkész folyamodványa, melyben a dorogmai ev. ref. egyház presbyteriuma beleegyezésével és határozata alapján a lelkészi hivatal javadalmazását képező ingatlanok jövedelmezőségének emelése céljából befektetési célra 200—250 frt kölcsönösszegnek oly feltétel melletti fölvehetését kéri engedélyeztetni a főtiszteletű egyházkerületi pénztárból, hogy az a lelkészi hivatal terhére képezze, s hogy az kamataival együtt, évenkénti 10% törlesztéssel 10 év alatt visszafizetessék.

Egyházmegyei közgyűlésünk folyamodó dorogmai ev. ref. lelkész kérelmének helyt ad; és megengedi, hogy a lelkészi hivatal terhére és befektetési célra 10 év alatt — és pedig a tőke 10%-ának évenkénti törlesztése mellett, — leendő visszafizetés föltétele mellett a főtiszt. egyházkerületi pénztárból 200—250 frt kölcsön fölvetethessék.

És kijelenti egyházmegyei közgyűlésünk, hogy ezen befektetési kölcsön, — a lelkész személyében esetleg történhető változásra való tekintet nélkül, — egyenesen a lelkészi hivatal javadalmazását terheli.

Ezen határozatunk a benyújtott folyamodvány és csatolmányai kíséretében felsőbb jóváhagyás végett a Főtiszt. egyházkerületi közgyűléshez felterjeszteni rendeltetik. A lelkészi hivatal pedig utasítatik, hogy a felvett kölcsönnek befektetési célra történt felhasználásáról okmányszerűleg igazolt jelentést tegyen.

24] Olvastattak özv. Végh Györgyné mezőcsáthi, özv. Molnár Pálné gejeji, ugyszintén Nagy Simon tanító máji lakosok folyamodványai, melyben magukat segélyben részesíttetni kéri.

Folyamodók kérvényei érdemleges elintézés végett a számvevő székhez áttétetni rendeltetnek.

25] Olvastatott Tokaji Nagy Lajos lelkész és Novák Gábor gondnok mint az ábrányi ev. ref. egyház megbizottainak folyamodványa, melyben a f. évi ápril hó 4—5-én Eger-Lövön tartott egyházmegyei közgyűlés jegyzőkönyvének 34-ik pontjában foglalt határozatra való hivatkozás mellett előadják, hogy közveszélyes állapotban levő templomuknak kiépítésére polgári hatóságilag is kényszerítve s ezenkívül a tanítói lak teteje is rozzant állapotban lévén, az összesen 1600 frtot tevő építkezési költségeket önerejükben fedezni, az egyház hiveinek hatalmukban nem áll; — és

annak bejelentése mellett, hogy a paplak építéséből kifolyólag hátralékban maradt 210 frt követelésből csak 125 frt volt behajtható;

kérik, hogy egyházmegyei közgyűlésünk a f.-ábrányi egyházközségnek azon kérelmét, miszerint az országos közalappól 600 frt segélyt nyerhessen, támogatni; ezzel kapcsolatban a bemutatott költségvetést és építkezési tervrajzot, valamint az építkezési költségek fedezése céljából az egyháztagokra kivetett 1000 frt tehermegosztásra vonatkozó kulcsot megerősíteni sziveskedjék.

Egyházmegyei közgyűlésünk az ábrányi ev. ref. egyházközség részéről benyújtott felyamodványban foglalt jelentést tudomásul veszi; a bemutatott építkezési tervrajzot, és költségvetést; valamint az egyház hiveire kivetett 1000 frt teher megosztására vonatkozó felosztási kulcsot, ezennel megerősíti, s azokra a jóváhagyási záradékot reá vezetetni határozza.

A mi pedig a segélyt illeti, egyházmegyei közgyűlésünk, annak egész összegében leendő engedélyezését,

tekintettel arra, hogy az ábrányi ev. ref. egyház a kérdésben levő építkezések megtételére, rendőri szempontból és közigazgatási uton kényszerítve lett; tekintettel továbbá arra, hogy ugyanily természetű kényszerhelyzet folytán, a nevezett szerény anyagi viszonyok között levő egyház — csak alig néhány év előtt 2000 frtba kerülő paplakot épített — és tekintettel végre arra, hogy a kényszerült építkezés terheinek fedezésére, nagy megerőltetéssel különben is 1000 frtot vetett ki az egyház, saját hiveinek terhére:

a legmelegebben ajánlja; s a kérvényt kedvező elintézés kéreése mellett a főtiszt. egyházkerületi közgyűléshez áttétetni határozza.

Miről a jóváhagyási záradékkal ellátandó építkezési tervrajz, költségvetés és teher kiróvási kulcs kíséretében, az ábrányi ev. ref. egyház presbitériuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

26] Olvastatott egyházmegyei ügyésznek az esperesi hivatalhoz intézett jelentése, az egri ev. ref. egyház főgondnoka részéről Thuránszky Marczel egri lakos ellen, egyházi adó behajtása céljából folyamatba tett végrehajtási ügyben, melyben előadja, hogy miután az adott esetben Eger város tanácsának vonatkozó határozata már bevégzett ténynyé — res judicata — lett s miután bizonyító adat hiányában, valamely egyén — ennek tiltakozása ellenére — felekezetünkhöz tartozónak nem tekinthető: a további eljárást ez ügyben abba hagyandónak tartja.

Tudomásul vétetett; s az összes ügyiratok, jegyzőkönyvi kivonat kíséretében az ev. ref. egyház lelkészi hivatalához visszaküldetni rendeltetnek.

Olvastatott egyházmegyei ügyész jelentése, melyben tudatja, hogy esperesi felhívás folytán és a Kody Benő ládházai lelkész ur által hozzájuttatott adatok alapján, Székely József volt mályi előkönyörgő tanító ellen, illetéktelenül fölvetett 25 frt segély visszatérítése végett a polgári eljárás folyamatba tétetett.

Tudomásul vétetett.

27] Olvastatott a főtiszt. e. ker. ápril 17—19-én Miskolcra tartott közgyűlésének a supplicatiók megváltására vonatkozó határozata, mely szerint nevezett közgyűlés, meggyőződést szereztve az e. megyék jelentéséből arról, hogy a főiskolai igazgató-tanácsnak e tárgyban felterjesztett javaslatát az e. megyék többsége elfogadta, vagyis a 2000 frt évi megváltási összegnek reá eső részét elvállalta, egyházmegyénknek 1894. évi tavaszi közgyűléséről felterjesztett határozatait, melynek értelmében a hivek sokoldalú megterhelése miatt csakis 170 frt 85 krnak évenkénti befizetését hajlandó eszközölni, azon reményben teszi vissza, hogy egyházmegyénk eddig tapasztalt áldozatkészségénél fogva a szent ügység méltó buzgalommal fog gondoskodni a reá kivetett 520 frt megváltási összegnek előállításáról és befizetéséről s egyszersmind felhívja e. m. közgyűlésünket, hogy ez ügyben újonnan hozandó határozatáról az őszi e. ker. közgyűléshez jelentést tegyen.

Egyházmegyei közgyűlésünk bár most is hangsúlyozza azt, hogy az 1893-ik évben az egyház látogatóságok által megejtett lelkiismeretes és pontos összeírás adatai szerint egyházközségeink a supplicansok utján a főiskolák részére évenként 170 frt 85 krnál többet nem adakoztak, bár most is meg van győződve arról, hogy a kivetett megváltási összeg egyházközségeinket túlterheli s hiveink áldozatkészségét erős próbára teszi, a szent cél iránti tekintetből a főtiszt. e. ker. közgyűlés felhívásának engedve elhatározza, hogy az 520 frt megváltási összegnek évenkénti megfizetését elvállalja azon hozzáadással, hogy ezen összegbe beleértessék az egyházközségek által szüreti s tápintézeti jótétemény czimén fizetett szokott összeg is.

28] E. m. közgyűlésünk elvállalván a főiskolai igazgató-tanács által reá kivetett 520 frt supplicatiós megváltási összegnek a s.-pataki főiskola részére évenként leendő befizetését, az esperes elnöklete alatt

megbizzá Nagy Ignác, Maklár Károly, Lengyel Sámuel, Molnár Bertalan és Fodor Pál urakat a fenti összegnek az egyházközségek közötti lélekszám arányában leendő elosztásával. Ezen megbízatásról nevezettek jkvi. kivonaton értesítendők.

29] Olvastatott az e. m. tanügyi bizottság jelentése, mely főbb vonásokban a következő:

Az 1893/94. tanévben 81 rendes és 3 segéd-, tehát összesen 84 tanító működött.

Rendes iskolaköt. fiu-gyermekek száma	3413	leányoké	3303	össz.	6716
Ismétlő	1012	„	1087	„	2099
Tényleg iskolába járt rendes iskolaköt.	3129	„	2869	„	5997
„ „ „ ismétlő	853	„	978	„	1831
Más vallású gyermek járt iskoláinkba	---	---	---	---	148
Iskolába nem járt az iskolakötelesek közül	---	---	---	---	987

Hogy az iskolába nem járt tankötelesek száma ily nagy, ennek oka részint az, hogy a nép nem képes gyermekeit kellő ruházattal

ellátni, részint különösen az, hogy az egyházi előljáróság nem kíséri több helyen figyelemmel az iskolai mulasztásokat, s hogy nyugalma a hanyag szülők szemrehányásai, olykor megtámadtatásai által meg ne háboríttassék, nem jelenti be a gyermekek óramulasztásait a világi előljáróságnak s némely helyen, ha bejelentetnek is a mulasztások, a világi előljáróság népszerűségét féltve, nem járt el e tekintetben kellő erélyvel.

Egyházmegyénkben van összesen 80 tanterem, melyből 5 nem törvényszerű; fel van szerelve 51. Iskolakert van 38, melyből szabályszerűleg 28 kezeltek. Iskolai vagyon összesen 38 hold földet és 733 frtot tesz ki. A tanítók összes fizetése 38620 frt 33 kr-ra rúg, melyből átlag egyes tanítóra 476 frt esik. Örömmel tesz a bizottság jelentést arról, hogy hiveink nagy áldozatok árán igyekeznek a törvény kívánalmainak megfelelő tantermeket építtetni.

A mi az iskolák szellemi állását illeti, büszkeséggel jelzi tanügyi bizottság, hogy e tekintetben az elmúlt esztendőkhöz képest örvendetes jelenség és haladás tapasztalható. A tanítók közül magasan kiemelkednek: Fogaras Jenő ároktói, Paksi Dániel és Bóór Róza m. keresztosi, Szarka Ferencz és Varga Samu miskolczi tanítók. E mellett kitűnő iskolák: Kovács József, Nagy Bertalan, Filep József, Kőszegi István miskolczi, Pajkos Lajos eszterpalfusi, Fejes József nemesbikki, Ruszkay Pál papii, Geese István szederkényi, Csillik Balázs tiszánánai, Kovács István poroszlói, Réthy József poroszlói, Sztankovics István tiszatarjáni, Kenyeres Pál igriczii, Gulyás Ferencz igriczii, Székely József szirmai, Putnoky István s. kereszturi, Baksa Lajos alsó-zsolczi, Tóth Elek m.-csáthi, Tóth Imre tiszakeszii, Farkas Pál t.-daróczi, Bán Jolán keresztosi tanítóké.

Dicséretesek: Molnár József, Smegner János böcsi, Fekete József böcsi, Pásztor Miklós, Csiki Béla, Papp Ferencz miskolczi, Némethi József, Szász Béla t.-nánai, Konyha Ferencz átányi, Fülöp Sándor poroszlói, Szigethi Ferencz átányi, Asztalos József poroszlói, Kovács István csabai, Kerekes Imre diósgyőri, Karrai Miklós alsó-zsolczi, Tóth Károly palkonyai, Nagy Károly maklári, Mészáros József zsérezsi, Horváth János ónodi, Kovács Károly szederkényi, Rozgonyi Lajos geleji, Kiss József m.-csáthi, Muraközi Ilona m.-csáthi, Hegedűs Tamás t.-keszii, Kapitány Sándor sályii, Bartók Károly keresztosi, Tóth József keresztosi, Lábas Bertalan geszti, Galgóczi Béla kisgyőri, Végh Bertalan harsányi, Nagy Károly emődi, Mátyás Albert eszterpalfusi, Horváth József t.-valki tanítók.

Kielégítők: Ajtai András diósgyőri, Tóth Lajos andornoki, Dula Sándor t.-tarjáni, Balogh István t.-oszlári, Geese Ferencz miskolczi, Geese Andor hevesi, Tóth Ferencz lőrinczfalusi, Kovács Zsigmond átányi, Tóth Ferencz h.-szalontai, Lángi Gyula h.-bábai, Fogarasi Gábor ároktói, Hagymási Pál nagymihályi, Kalas Barna geleji,

Balogh János m.-csáthi, Kenyeres Pál vattai, Nagy Pál ábrányi, Ando Endre ládházai tanítók.

Gyengék: Horváth Gábor aranyosi, Tóth Sámuel kistokaji, Gaál Lajos miskolczi, Fűry Lajos eger-lövői, Győri Sándor dorogmai, Tóth Ferencz noszvaji tanítók.

Azonban fájdalommal hozza tudomására e. m. gyűlésünknek a tanügyi bizottság néhány helyen szerzett elszomorító tapasztalatait is. Így a dorogmai iskola szellemi állapota bírálaton alólinak mondható; a tanító a mellett, hogy nem bír kellő képességgel szent és nagy felelősséggel járó hivatását betölteni, az iskolai körlátogatók komoly és jóakaratu figyelmeztetése daczára a gyermekek tanításával évek óta mit sem törődik; a nép, bár szegény, egyházára és iskolájára sokat, majdnem erején felül áldozik, mégis azt kell látnia, hogy gyermeke a mily tudatlanul került az iskolába, épen úgy kerül ki 6 év leforgása után abból. Szintén a legalacsonyabb színvonalon állónak tünteti fel a miskolczi filléregylet által fentartott iskola szellemi helyzetét. Tűrhetetlennek jelzi a noszvaji tanító helyzetét; ebben a népes, gazdag egyházban van két szép tanterem, de csak egy tanító és 227 tanköteles gyermek; a tanító legnagyobb szorgalma mellett sem képes ilyen körülmények között kötelességének megfelelni. Szintén tűrhetetlen az eger-lövői iskola állapota, hol a gyermekek az egyházi és világi előljáróság hanyagsága, a tanügygyel való mitsem gondolása miatt az iskolát csak akkor látogatják, ha szüleik nem tudják őket valami házi vagy mezei munkára felhasználni.

Ezekben tárja fel a tanügyi bizottság e. m. gyűlésünk előtt az iskolák állapotát s azon kérelemnek ad kifejezést, hogy az érdemeknek, a hű munkásoknak nyujtsa az elismerés koszoruját, az érdemtelennel szemben pedig, kiknek hanyagságuk, lelkiismeretlenségük miatt nemzedékek mennek tönkre szellemileg, sürgősen és a legnagyobb szigorral intézkedjék.

Egyházmegyei közgyűlésünk a tanügyi bizottságnak kimerítő jelentéséért köszönetet mondva, a kitűnőeknek feltüntetett tanítóknak nehéz pályájukon kifejtett hű munkálkodásukért elismerését fejezi ki. Ugyanekkor általánosságban felhívja egyházi előljáróságainkat, hogy igyekezzenek mindent megtenni saját hatáskörükben a tanügy emelésére, a hiányok eloszlatására; a hol a tantermek nincsenek felszerelve a szükséges taneszközökkel, rövid idő alatt felszereltessenek, mert a taneszközök hiánya egyik tényezője a sikertelen tanításnak; a faiskolák kezelésére mindenütt nagy gond fordítassék. A dorogmai és a miskolczi fillér-egyleti tanítókra vonatkozólag esperesi hivatal megbizatik, hogy az ellenök emelt panaszból kifolyólag a legszigorubb intézkedéseket tegye meg; a noszvaji egyházat utasítsa egy másik tanítói állomás felállítására, az eger-lövői egyházi előljáróságot pedig a tömeges tanóra mulasztások meggátlására. Egyszersmind felhivatik esperesi hivatal, hogy ezen ügyekben való intézkedéseiről a jelentést a jövő tavaszi közgyűlésre terjessze be.

30] Olvastatott Ágoston Sándor nyugalmazott lelkész kérvénye, melybe magát a lőrincz-falvai lelkész-tanítói állomásra helyeztetni kéri.

A kérelem, miután a nevezett állomás szakértő és kötelességét hiven teljesítő s. lelkész-tanítóval van betöltve, nem teljesíthető.

Miről Ágoston Sándor jkvi kivonaton értesítendő.

31] Olvastatott a miskolci ev. ref. presbyterium 1894. július 5-én tartott ülésének jegyzőkönyve, melyből kitűnik, hogy Putnoki István sajó-keresztúri tanító a miskolci egyik leánytanítói állomásra szavazattöbbséggel megválasztatott.

Tudomásul vétetik s Putnoki István állomásában megerősítettik.

32] A jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldettek:

Tóth Dániel esperes, Nagy Ignác, Maklár Károly, Bácsay Miklós, Molnár Bertalan.

33] Mindezen jegyzőkönyvi pontok meghitelesítették.

Jegyzették: Sólyom Gyula e. m. főjegyző 1—15. 31. 32. pontokat, Fodor Pál vil. főjegyző 16—26. pontokat, Bodolay István aljegyző 27—30. pontokat.

A jegyzőkönyvben foglalt tárgyak kimutatása.

1. A közgyűlés megnyitása.
2. Az esperesi és tanácsbírói hivatal betöltése végett beérkezett szavazatokat felbontó köldöttség jelentése — az esperes felesketése, székfoglaló beszéde s az esperesi féléves jelentés.
3. Indítvány a s.-pataki főiskola jogakadémiájának állami segélyezése tárgyában.
4. Az országos ev. ref. lelkészi özvegy árvai gyám-intézet alapszabályainak bírálata.
5. A m.-csáthi egyház kántor-tanítói megváltoztatott díjlevele megerősítés végett terjesztetik fel.
6. A h.-szalontai egyház építendő templom és toronytetőzetének tervrajzát, költségvetését beterjeszti és 300 frt segély nyerhetése végett pártoló felterjesztést kér — az előbbieket jóváhagyatnak — az utóbbi kérelem nem teljesíthető.
7. A n.-mihályi egyház építendő templomtetőzetének megvalósíthatása végett a kivetési kulcsot jóváhagyás végett terjeszti be — miután azt csak a törvényben előírt módozatok megtartása mellett teheti az e. m. közgyűlés. — Pótlás végett visszaadott.
8. A megüresedett tanítói állomások betöltetnek.
9. Az egyházmegyei számvevőszék tagjai megválasztattak.
10. Az őszi Nagy-Kaposton tartandó e. kerületi gyűlésre képviselők küldettek.
11. Az időszaki-tanács tagjai megválasztattak.
12. Az egyházlátogatás elrendeltetik — s tagjai kineveztettek.
13. Az egyházmegyébe Kenyeressy Károly és Szentmártoni Dániel s. lelkészek bekebelezetnek.
14. A tavaszi e. m. közgyűlés helye kitűzetik.
15. A kisgyőri egyház presbytériumának azon kérvénye, hogy a tanító fizetése czimén kirótt 100 frt fizetése alól mentessenek fel — nem teljesítetik — s egy évig segédtanító beállítása megengedtetik.
16. Kérészi Barna megválasztott tanácsbíró lemondása elfogadtatik, s két tanácsbírói állás betöltésére a szavazat elrendeltetik.
17. A lőrinczfalvai egyház presbytériuma és s. lelkésze között fennforgó ügy elintézése tudomásul vétetett.
18. Az andornoki egyház előjárósága utasíttatik, hogy 169 frt 84 krt tevő tanítói fizetésnek 300 frt-ig való kiegészítése végett a szükséges lépéseket tegye meg.
19. A cserépfalusi egyház presbytériumának a tanítói fizetések rendezése körül tett intézkedése jóváhagyatik, a beterjesztett díjlevelek a ft. e. kerülethez megerősítés végett felterjesztetik.

20. A cserépfalusi egyház presbytériumának jelentése arról, hogy urvacsorai kelyhét 1500 frtért eladta, tudomásul vétetett.
21. Fodor Bertalan jelenti, hogy az igriczii leány-tanító fizetését 300 frtra felemelték, tudomásul vétetett.
22. Az oszlári tanítói díjlevelet felterjeszti megerősítés végett a ft. e. kerületre — azonban azt a jelenben működő tanítóra kötelezővé nem teszi.
23. Halászy József dorogmai lelkész kérelmét 200—250 frt kölcsönösszeg nyerhetése végett pártolólág terjeszti fel.
24. Végh Györgyné, Molnár Pálné lelkészözvegyek Nagy Simon mályii tanító segélyt kérő folyamodványait a számvevőszékhez teszi át.
25. Tokaji Nagy Lajos lelkész, Novák Gábor gondnok által beterjesztett kivetési kulcsot — megerősíti — az ábrányi egyházat segélyezés végett az országos közalapnak ajánlja.
26. Thuránszky Marczel egri lakos ellen a további eljárás beszünttetetik.
27. A supplikáció válság czímén egyházmegyénkre utalt 520 frtnak kifizetése elfogadtatik.
28. Az 510 frt supplikáció váltságai összeg kivetésére bizottság küldetett ki.
29. A tanügyi bizottság jelentése tudomásul vétetett.
30. Ágoston Sándor nyugalmazott lelkész kérelme nem teljesíthető.
31. Putnoki István állomásán megerősítettik.
32. Jegyzőkönyv hitelesítésére bizottság küldetik.
33. Jegyzőkönyv hitelesítettik.

AZ ALSÓ BORSODI EV REF. EGYHÁZMEGYE

1894. november 28-án Miskolczen tartotta meg

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉSÉT

TÓTH DÁNIEL

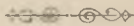
esperes

és

BÁRCZAY MIKLÓS

e. m. tanácsbíró

urak elnöklete alatt.

Jelen voltak: Nagy Ignác, Maklár Károly, Szalóczy Bertalan, Szathmáry Király Pál s. tanácsbírók; Bornemisza József, Marsalko Endre, Sólyom Lajos, Bódogh Tamás, Vaszay István, Fekete Gyula, Kaszonyi János, Illyés János, Kerekes József, Kerekes Károly, Kovács Károly, Novák Sándor lelkészek; Dr. Tüdös István, Nagy Barna, Szabó Bertalan, Fodor Gyula, Tóth Béla, Csik Dániel s. lelkészek.

Jegyzők: Sólyom Gyula, Fodor Pál, Bodolay István.

1] Tóth Dániel esperes az ülést megnyitván — felhívja Bárczay Miklóst — mint legidősebb tanácsbirót a világi elnöki szék elfoglalására.

Bárczay Miklós tanácsbíró a felhívásnak engedve, a világi elnöki széket elfoglalja.

2] Olvastatott br. Vay Béla ő nagyméltóságának — 1894. okt. 19-én Alsó-Zsolcán kelt — Tóth Dánielhez, mint egyházmegyénk espereséhez intézett, jegyzőkönyvünkben megörökíteni határozott alábbi levele :

Nagytiszteletű Esperes úr !

Nagy-Kaposon a tiszáninneni superintendencia bizalmából, annak főgondnokává választatván, meg kell, hogy váljak az alsó-borsodi egyházmegye segédgondnokságától, melyet oly sokáig viseltem.

Mondhatom, rosszul esik elbucsuznom azon egyházmegyétől, melyben lakom, melynek gyűlésén először voltam jelen, mint érdeklődő egyháztag, mely nem sokára ülnökévé, majd segédgondnokává választott; azon egyházmegyétől, melyben elméletileg és gyakorlatilag sajátítottam el mindazt, mit egyházi, kormányzati és törvényhozási téren tudok, sőt mondhatom, hogy az egyházmegyei gyűlésekeni részvételem és elnökösködésem nagyban könnyítette politikai téren működésemet is, azon egyházmegyétől, melynek régibb és újabb tagjainál annyi jóindulatot, elnézést és támogatást tapasztaltam irányomban s mely az egyházkerületen, ha magyar hazafiságról, ha szabadelvű haladásról, ha reformált protestáns hitünk és szabadalmaink csorbitatlan fentartásáról volt szó, mindig az első sorokban küzdött.

Egy dolog vigasztal ezek mellett s ez az, hogy összeköttetésem az alsó-borsodi egyházmegyével meg nem szakad, nem, mert mint az egyházmegye lakosa, első sorban is mindig az egyházmegye kötelekébe fogok maradni, — s mint az egyházkerület főgondnoka, mindig módomban lesz közvetve ezután is kiterjeszteni az alsó-borsodi egyházmegyére elnöki gondoskodásomat, jóindulatomat s részre hajló szeretetemet.

Fogadja nagytiszteletű Esperes úr s egyházmegyéje, egyházi és világi ülnökei, jegyzői kara, ügyésze, valamint az egész egyházmegye

gye szívesen e búcsú szavaimat, tartsanak meg szíves emlékökben, miként én mindig örömmel és hálásan fogok visszaemlékezni az alsó-borsodi egyházmegyére.

Fogadja nagytiszteletű Esperes ur kiváló tiszteletem kifejezését.

E. m. közgyűlésünk br. Vay Béla ő excellentiája búcsú sorainak hatása alatt elevenen érzi a veszteséget, mely egyházmegyénket távozása folytán érte. Bár örömmel, büszkeséggel tölt el bennünket, hogy a ft. tiszáninneri e. kerület bizalma Ő nagyméltóságát hívta a főgondnoki állás betöltésére, de nem tagadhatjuk, hogy leverő hatással nehezedik reánk az a tudat, hogy távozik egyházmegyénk elnöki székéről az, kit hosszú éveken keresztül úgy megszoktunk, s egész büszkeséggel vallottunk magunkénak; az, kinek minden alkotásaiban nyilvánvalók voltak vallásossága, egyházszeretete, kormányzói bölcsesége és áldozatkészsége.

Jól esett hallanunk, hogy Ő nagyméltósága nem akarja azon összeköttetést, melyet hosszú idők szilárdítottak meg, elszakítani, hanem új állásában is igéri, sőt biztosítja részünkre gondoskodását, jóindulatát, részrehajló szeretetét.

És mi úgy ezekért mint azokért az alkotásokért, azért a bölcs vezérletért, melyeket mint egyházmegyénk gondnoka megvalósított, nem adózhatunk mással, minthogy nevét, emlékét, jegyzőkönyvünk lapjain megörökítjük, s azokért szívünk hálás érzelmével mondunk köszönetet.

És akkor, midőn ezt tesszük, azon óhajításunknak adunk kifejezést, hogy mint mi Ő nagyméltóságát emlékünkebe vessük, úgy egyházmegyénk egyetemét és annak egyes tagjait Ő nagyméltósága is további jóindulatába megtartani kegyeskedjék, s hogy a gondviselés Ő nagyméltóságát ev. ref. vallásunk javára — dicsekedésére — mint a tiszáninneri egyházkerület főgondnokát, sokáig tartsa meg.

Ezen lemondás s annak elfogadása után a segéd-gondnoki állás betöltése végett a szavazás elrendeltetett, a szavazatok beadási határidejéül 1895. év január 8-ik napja tüzetett ki.

3] Solyom Lajos ónodi ev. ref. lelkész azon kérelmét terjeszti e. m. közgyűlésünk elé, hogy engedtessek meg az ónodi ev. ref. egyház előjáróságának, — törvényes kötvény kiállítása 6% fizetésének feltétele mellett — az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye özv. árva gyámintézeti pénztárából 1000 frt kölcsön felvehetése.

Egyházmegyei közgyűlésünk megengedi az ónodi ev. ref. egyház előjáróságának a törvényes kötvény kiállítása és éveukint fizetendő 6% feltétele mellett, hogy az alsó-borsodi egyházmegye özvegy-árva gyám-intézet pénztárából 1000 frt kölcsönt felvehessen.

4] Olvastatott Lengyel Sámuel tanácsbíró úrnak f. évi november hó 21-én Mező-Keresztesen kelt levele, melyben az egyházmegye bizalmából csaknem negyedszázadon át viselt tanácsbírói tisztról, hála-lájának kifejezése mellett lemond.

Egyházmegyei közgyűlésünk Lengyel Sámuel tanácsbíró úrnak egyházmegyénk érdekében majdnem 25 éven át kifejtett eredményekkel bővölködő működésére, még mindég annyira ráutalva van, hogy távozása egyházmegyénket a legfájdalmasabban érintené.

De különben is Lengyel Sámuel tanácsbíró úr a gondviselés kiváló kegyelméből testi és szellemi erőinek annyira teljes birtokában van, hogy a hajlott életkorára való hivatkozás, folytonosan egyházmegyénk javára irányzott munkálkodásának félbeszakítását egyházmegyei közgyűlésünk hite, és meggyőződése szerint, egyáltalában nem indokolja.

És midőn egyházmegyei közgyűlésünk kijelenti, hogy Lengyel Sámuel tanácsbíró úr iránt a legbensőbb ragaszkodással és elismeréssel viseltetik: egyidejűleg kinyilatkoztatja, hogy a tanácsbíró úr érdemeivel szemben lemondásának elfogadását magára nézve erkölcsi lehetetlenségnek tartja. Ezzel kapcsolatban felkéri Lengyel Sámuel tanácsbíró urat, hogy lemondását visszavonni és tisztét egyházmegyénk érdekében továbbra is megtartani sziveskedjék.

Miről Lengyel Sámuel tanácsbíró úr jkönyvi kivonaton értesítendő.

5] Olvastatott az egyházmegyei tanácsbírák választása tárgyában beadott szavazatok felbontásáról f. évi november hó 12-én fölvett jkönyv, mely szerint a betöltésre várt két lelkészi tanácsbírói tisztre beérkezett szavazatok közül Sólyom Gyula heő-csabai lelkész kapott 41 szavazatot; Kerekes József poroszlói lelkész 24 szavazatot Horváth Bertalan szederkényi lelkész 17 szavazatot; s ezeken kívül kaptak: Kazai Sándor maklári lelkész 7, Fodor Bertalan igriczi lelkész 5, Vattay István alsó-zsolezai lelkész 3, Asztalos Ferencz, Kerekes Károly, Marsalkó Endre, Szabó Károly, Bornemissza József lelkészek 2—2, Szabó József, Bodolay István, Kérészi Barna, Nagy Ferencz, Vadászy István, Novák Sándor és Csiszár Béla lelkészek 1—1 szavazatot.

A szavazatok eredményéhez képest Sólyom Gyula heő-csabai lelkész az egyik tanácsbírói tisztre az elnökség által megválasztottnak kijelentetett.

A másik tanácsbírói tiszt betöltése céljából pedig Kerekes József poroszlói, és Horváth Bertalan szederkényi lelkészek között új szavazás rendeltetvén el, ennek eszközöltetésére Esperes úr felkérte, s a szavazatok beküldésének határidejéül 1895. évi január hó 8-ik napja kitűzetik.

A mennyiben pedig Sólyom Gyula főjegyzőnek tanácsbíróvá történt megválasztása következtében a főjegyzői tiszt szinte megüresült, ennek választás útján való betöltése szintén elrendeltetett, a szavazás elrendelésére szinte esperes úr fölkérte, és a szavazatok beküldésének határidejéül 1895. január hó 8. napja hasonló képpen kitűzetett.

JEGYZŐKÖNYV.

Fölvétetett Miskolczon 1894. évi november hó 28-án, az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye időszaki tanácsa, mint egyházmegyei bíróság részéről tartott ülés alkalmából.

Jelen voltak: Tóth Dániel esperes, Bárczay Miklós egyh. m. tanácsbíró mint elnökök; Szathmáry Király Pál, Szalóczy Bertalan, Maklári Károly, Nagy Ignác egyházmegyei tanácsbírák, mint az időszaki tanács tagjai és Fodor Pál jegyző.

Tárgy: A miskolczi járás főszolgabírói hivatalának 1758/k. i. 894. sz. alatt kelt megkeresése a Szabó István kis-győri lelkész és Fodor Gyula kis-győri helyettes-lelkész között, az egyház képviseltetése tárgyában felmerült vitás kérdés elbírálása.

Elnök előadja, hogy Szabó István kis-győri lelkész, egészségi állapotánál fogva a lelkészi teendők végzésére képes nem lévén, tisztének betöltésére régi idő óta helyettes rendeltetett ki, ki ez idő szerint Fodor Gyula h.-lelkész.

A helyettesítés kiterjed a lelkészi teendők minden ágára.

Szabó István nyug. lelkész és Fodor Gyula h.-lelkész között az adott esetben a vélemény-különbség abban áll, hogy a kis-győri ref. lelkészt, az egyházi ingatlanok után járó adók fizetése alapján Kis-Győr község képviselői gyűlésében, mint virilista, képviselői jog illeti, már most: Szabó István nyug. lelkész azt vitatja, hogy ezen képviselői jog csak általa gyakorolható; viszont Fodor Gyula helyettes lelkész azon állásponton van, hogy a helyettes lelkészre a helyettesítés tartama alatt, a rendes lelkészt megillető összes jogok és kötelezettségek gyakorlata átruházva van s e tekintetben az adó alapján a lelkészt illető képviselői jog sem képez kivételt.

Miután ezen vitás ügy elbírálása a zsinati törvény 300. §-ában foglalt rendelkezések értelmében és szellemében az egyházmegyei bíróság hatáskörébe tartozik elnök ezen fölmerült kérdésnek határozattal való eldöntését kéri.

Ezen elnöki előterjesztéssel kapcsolatban:

Felolvastatott a miskolczi járás főszolgabirójának tette s dr. Szepesi Zsigmond urnak e tárgyban 1758/ki. 894. sz. alatt kelt s az esperesi hivatalhoz áttett megkeresése.

Ezek után a tárgyalás befejeztetett.

K. m. f.

Fodor Pál,

jegyző.

Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye kebelében alakított időszaki tanács, mint egyházmegyei bíróság, a zsinati törvények 300. §-ában szabályozott illetőségi hatáskörén belül, az egyrésről Tiszt. Szabó István kis-győri nyugalmazott lelkész; másrésről Fodor Gyula kis-győri helyettes-lelkész között felmerült egyházi közigazgatási vitás ügyben, a miskolczi járás főszolgabirói hivatalának 1758/k. i. 894. sz. alatt kelt és az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye Esperesi hivatalához áttett megkeresésének elintézése alkalmából az alólirt napon és helyen tartott ülésében következő határozatot hozott:

Tekintettel arra, hogy valamely lelkészi állomásnak feles lelkész által való betöltése az illető rendes lelkész ideiglenes vagy végleges nyugdíjaztatásával egyenlő joghatályu rendelkezésnek vélelmezendő;

Tekintettel továbbá arra, hogy a helyettes lelkész a lelkészi tiszttel összekötött mindennemű jogoknak és kötelezettségeknek saját nevében való gyakorlására föltétlenül jogosítva van; végre:

Tekintettel arra, hogy Tiszt. Szabó István nyug. lelkész rendes lakása többé nem Kisgyőrben, hanem Miskolcson van s már egészségi állapotánál fogva sem képes arra, hogy egyházának esetleges érdekeit mint községi képviseleti tag személyesen gyakorolhassa.

A miskolczi járás főszolgabirói hivatal 1758/ki. 894. sz. megkeresése alkalmából kimondatik, hogy annyiban, a mennyiben a lelkészi javadalmazásul szolgáló és egyház-községi tulajdont képező ingatlanok után járó adófizetés alapján a kis-győri lelkészt, mint virilist, Kisgyőr község képviselőtestületében képviselői jog illeti, ezen jog gyakorlására tényleg hivatalban levő lelkész s így az adott esetben Tiszt. Fodor Gyula helyettes lelkész van hivatva.

Ezen határozat az Esperesi hivatal útján Tiszt. Szabó István lelkész úrnak Miskolcson, — Tiszt. Fodor Gyula helyettes-lelkész úrnak Kisgyőrben kiadatni s jogerőre emelkedés esetén a miskolczi járás főszolgabirói hivatalával közöltetni rendeltetik.

Kelt az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye időszaki tanácsának mint egyházmegyei közigazgatási bíróságnak 1894. évi november 28-án Miskolcson tartott üléséből.

Fodor Pál,

jegyző.

J e g y z ő k ö n y v.

Fölvétetett Miskolczon 1894. évi november hó 28-án az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye kebelében alakított időszaki tanács részéről tartott ülés alkalmából. Jelen voltak: Tóth Dániel esperes mint elnök; Szathmári Király Pál, Maklári Károly és Szalóczy Bertalan egyházmegyei tanácsbírók, mint az időszaki tanács tagjai, Fodor Pál jegyző.

Tárgy: a Hosszufalusy János vattai ev. ref. egyházközségi főgondnok ellen Kocsis József és több ref. egyházi tag által beadott panasz.

Elnök a tárgyalást megnyitván, előadja, hogy Kocsis József és több vattai ref. egyháztagnak a vattai ev. ref. egyházközségi főgondnok ellen panaszos folyamodványt nyújtottak be, melyben a választást megsemmisíteni és Hosszufalusi Jánost a főgondnoki tiszt viselése alól felmentetni kéri.

Elnök ez ügyben a vizsgálatot elrendelte s a vizsgálatról fölvett jkönyv beérkezése után az összes ügyiratokat Szalóczy Bertalan egyházmegyei tanácsbíróknak áttanulmányozás és előadás végett kiadta.

Megjegyzi, hogy a vizsgálati jegyzőkönyv tanusítása szerint érdekelt felek a mai napra kitűzött tárgyalásra eleve megidézettek, de meg nem jelentek s felkéri előadót, hogy a tényállást és a nyomozati eljárás eredményét megismertetni sziveskedjék.

Ezek után előadó előterjeszti, hogy a vattai egyházközség a f. évi ápril 15-én tartott közgyűlésében az egyházközség viszonyaira való tekintettel, elhatározta, hogy a régibb gyakorlathoz képest főgondnokot választ, a választást azonnal fogantatosította is és főgondnokul Hosszufalusi János vattai lakos, egyházközségi tagot választotta.

Hosszufalusi János főgondnok tisztét el is foglalta és ellenmondás nélkül végezte a tisztéhez kötött teendőket f. évi augusztus hó 29-ig, a midőn t. i. megválasztása ellen Kocsis József és társai által a jelen tárgyalás alapját tevő panasz be nem nyújtatott.

A panasz kifogást tesz először is a választás törvényessége ellen s ezenfelül a főgondnok terhére rója, hogy a templomban székátalakítást eszközölt; a tanítói lakot szükségtelenül és feleslegesen átalakította s ekként az építkezés által teljesen kimerült egyházat újabb terhek viselésére kényszerítette.

Eltekintve azonban attól, hogy a f. évi ápril 15-én történt választás ellen a panasz négy és fél hónap multán, f. évi aug. 29-én elkészen emeltetett.

A megtartott vizsgálatról fölvett jegyzőkönyvből, valamint az ezen jegyzőkönyv csatolmányait képező okmányokból kélségtelenül kiderül az is, hogy a főgondnoki választás egyhangulag történt; hogy azon intézkedés, mely szerint egy templomi szék úrinők számára fentartott, a régibb szokás alapján presbyteriumi határozat alapján történt;

s hogy a tanítói lak átalakítása a kir. tanfelügyelő felhívása folytán, szintén presbyteriumi határozat következtében eszközöltetett.

Ezután felolvastattak: a panaszos beadvány, a vizsgálati jegyzőkönyv és annak mellékletei.

A fentebbiek folytán a tényállás kiderítve lévén, a tárgyalás be-
rekesztetett.

Fodor Pál,

jegyző.

Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye kebelében alakított időszaki tanács, mint egyházmegyei bíróság Kocsis József és több vattai ref. egyháztagnak Hosszufalusi János vattai lakos, egyházközségi főgondnok ellen benyújtott panaszos folyamodványát a zsinati törvények 300 §-a 1. pontja értelmében alólirott helyen és napon tartott ülésében vizsgálat alá vevén, szabályszerű tárgyalás előrebocsátása után következőleg

Itélt:

Kocsis József és társai, a Hosszufalusi János mint a vattai egyházközség főgondnoka ellen emelt panaszaikkal elutasítatnak.

Mert az 1894. évi ápril 15-én történt főgondnoki választás ellen a panasz csakis 1894. augusztus 29-én, vagyis 4¹/₂ hónap után nyújtatott be; ugy de az érvényben lévő zsinati törvények szerint a sérelmes választások ellen való felszólamlások s illetőleg jogorvoslatok benyújtásának határidejéül a választás napját követő naptól számított 14, s illetve 15 nap van megállapítva.

Az adott esetben tehát a főgondnoki választás megsemmisítése iránt előterjesztett kérelem mint elkésett, többé figyelembe vehető nem volt.

Mert: azon intézkedés, hogy a templomi székek közül egy az úri nők számára tartatott fenn; s hogy a tanítói lak átalakított, presbyteriumi határozatokon alapulván, az ez irányban emelt panasz szinte nélkülöz minden alapot.

Ezen ítélet Kocsis Józsefnek s általa érdektársainak, valamint Hosszufalusi János főgondnoknak a vattai ev. ref. egyház lelkészi hivatala útján kiadatni rendeltetik.

Kelt az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye időszaki tanácsának, mint egyházmegyei bíróságnak 1894. évi november 28-án Miskolczon tartott üléséből.

Fodor Pál,

jegyző.

7] Az alsó-borsodi egyházmegyei számvevőszék 1894. nov. 28-án tartott ülésének jegyzőkönyve.

Jelenvoltak: Tóth Dániel esperes elnöklete alatt Bárczay Miklós,

Nagy Ignác, Makláró Károly, Szathmáry Király Pál, Kerekes József és Bodolay István.

I. Tóth Dániel esperes jelenti, hogy az alsó-borsodi e. megye az 1894. évre következő segélyösszeget kapott u. m.

1. Államsegélyből	---	---	---	---	300	frt
2. Baldácsy alapból	---	---	---	---	243	frt
3. Nagy Gedeon alapból	---	---	---	---	150	frt
4. Szükösi tárból	---	---	---	---	40	frt
5. Hollandiai tárból	---	---	---	---	80	frt
6. Szegény hivatalok	---	---	---	---	7	frt 61 kr.
Összesen					820	frt 61 kr., azaz

nyolczszázhusz frt és hatvanegy kr.

A fentebbi összegből a számnevőszék a segélykiosztást következőleg eszközölte:

1. Az államsegélyből nyert

300 frt az e. megyei segélytárba való helyezése végett Nagy Ignác pénztárnoknak atadatott.

2. Baldácsy alapból:

Kovács Emiliának s gyermekeinek	---	---	---	---	100	frt
Kovács Károly egri lelkésznek	---	---	---	---	110	frt
Végh Györgynének	---	---	---	---	10	frt
Pap Mihály árváinak	---	---	---	---	15	frt
Takaró Gáspárnének	---	---	---	---	8	frt
Összesen					243	frt

3. Nagy Gedeon alapból:

Jutalomkönyvek vásárlására kiadatott	---	---	---	---	20	frt
Nagy Károly emődi tanítónak	---	---	---	---	10	frt
Nagy Pál ábrányi tanítónak	---	---	---	---	10	frt
Nagy Simon mályi tanítónak	---	---	---	---	10	frt
Tóth Imre s.-keszi tanítónak	---	---	---	---	10	frt
Török István h.-papi l. tanítónak	---	---	---	---	10	frt
Czövek Istvánnének	---	---	---	---	10	frt
Benedek Barnabásnének	---	---	---	---	10	frt
Kovács Károlynének	---	---	---	---	10	frt
Misley Károlynének	---	---	---	---	10	frt
Kovács Károly egri lelkésznek	---	---	---	---	40	frt
Összesen					150	frt.

4. Szükösi tárból:

Sáray Sándornénak	---	---	---	---	---	15	frt
Kaszonyi Endrénének	---	---	---	---	---	15	frt
Molnár Pálnének	---	---	---	---	---	10	frt
						<u>Összesen</u>	40
							frt

5. Hollandiai tárból:

Izsák Mózesnének	---	---	---	---	---	10	frt
Nyilas Zsuzsannának	---	---	---	---	---	10	frt
Somody János lelkésznek	---	---	---	---	---	20	frt
Kazay Sándor lelkésznek	---	---	---	---	---	20	frt
Baksa Sámuelnének	---	---	---	---	---	10	frt
Ágoston Sándor nyugalmazott lelkésznek	---	---	---	---	---	10	frt
						<u>Összesen</u>	80
							frt.

6. Szegény hivatalnokok részére adott segélyből:

Takaró Gáspárné	---	---	---	---	---	2	frt	—	kr.
Szabó Józsefné	---	---	---	---	---	5	frt	61	kr.
						<u>Összesen</u>	7	frt	61
									kr.

A fentebb feltüntetett adatok folytán bevételeztetett	820	frt	61	kr.
Kiadatott	820	frt	61	kr.
Pénztári maradék	---	frt	---	kr.

Számvevőszékünk nem térhet ki előle, miszerint ne jelezze azon nehézséget, melylyel a segély kiosztása, a segélyezendők nagy száma miatt jár, de ezen nehézséget növeli azon körülmény, hogy 250 frtból, mint már két évben történt, még az egri ev. ref. egyház lelkészének is 150 frtot kénytelen kiutalni. Igaz, hogy a ft. e. kerület 1893. évi tavaszi közgyűlésének 37. pontja alatt felhivta egyházmegyénket, „hogy addig, míg a missiói alapból a 350 frtnak 500 frtra való kiegészítését kieszközölné, a hiányzó 150 frtot az egyházmegye részére kiadott segélyből pótolja,“ ugyde ezen idő óta két év telt el s nincs nyoma sehol, hogy a ft. egyházkerület e tekintetben a lépéseket megtette volna; de meg tekintve azon körülményt, hogy egyházmegyénk ezen terhet soha el nem fogadta s csakis a ft. egyházkerület intézkedése iránti köteles tiszteletből tett annak eleget; tekintve azt, hogy egyházmegyénk ezen kötelezettséget továbbra nem teljesítheti, részint a segélyért folyamodók nagy száma, részint azért, mert a segélyek tulajdonképeni rendeltetési céljaiktól vonatnának el: ugyanazért azon tiszteletteljes javaslatot terjeszti elő, miszerint intézzen az egyházmegyei közgyűlés egy felterjesztést a ft. egyházkerülethez, a melyben

adjon hangot ama kérelmének, hogy 1893-ik év tavaszán tartott közgyűlésén hozott határozatához az egri ev. ref. egyház lelkésze részére az egyetemés konventnél eszközöljön ki további 150 frt segélyt; ha pedig ez lehetséges nem lenne, a rendelkezése alatt álló valamely tárból részesitse nevezett egyház lelkészét ezen 150 frt segélyben. Végre hívja fel az e. m. közgyűlés az egri egyház előjáróságát és annak lelkészét, hogy ezen ügyben a szükséges lépéseket a ft. egyházkerületnél saját jól felfogott érdekekben szintén tegyék meg.

8] Ezen jegyzőkönyvi pontok
meghitelesítettek.

Jegyzették: Sólyom Gyula e. m. főjegyző 1. 2. 3. 8., Fodor Pál világi főjegyző 4. 5. 6. pontokat és Bodolay István 7. pontot.

A rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyvében foglalt tárgyak kimutatása.

1. A gyűlés megnyitása — Bárczay Miklós e. m. tanácsbíró felkéretik a világi elnöki szék elfoglalására.
2. Báró Vay Béla lemondása az egyházmegyei gondnokságról elfogadtatik, az e. m. gondnokság betöltésére a szavazás elrendeltetik.
3. Az ónodi egyház azon kérelme, hogy a gyám-intézet pénztárából 1000 frt kölcsönt vehessen, megadatik.
4. Lengyel Sámuel e. m. tanácsbíró lemondása nem fogadtatik el.
5. Az e. m. tanácsbírák választása tárgyában beadott jelentés tudomásul vétetett.
6. 1894. nov. 28. az időszaki tanács, mint egyházmegyei bíróság jegyzőkönyvei, mely Szabó István és Fodor Gyula h. lelkész között az egyház képviseltetése tárgyában felmerült vitás kérdésben, továbbá Hosszúfalusy János főgondnok ellen Kocsis József által beadott panasz tárgyában ítélt — tudomásul vétetett.
7. A számvevőszék 1894. nov. 28-án Miskolczon felvett jegyzőkönyve.
8. Jegyzőkönyv hitelesítettik.

AZ ALSÓ-BORSODI EV. REF. EGYHÁZMEGYE

1895. április 24—25. napjain Tisza-Kesziben tartotta meg

tavaszi közgyűlését

TÓTH DÁNIEL

esperes

és

LENGYEL SÁMUEL

e. m. gondnok

urak elnöklete alatt.

Jelen voltak: Maklárý Károly, Nagy Ignác, Szalóczy Bertalan, Fekete József, Kerekes József egyházi, Bárczay Miklós, Báró Vay Elemér világi tanácsbírák; Tóth Sámuel, Vattay István, Bódogh Tamás, Szalóczy Pál, Csiszár Béla, Tokaji Nagy Lajos, Illyés János, Thury Sándor, Bársony György, Kovács Károly, Kérészy Barna, Novák Lajos, Kerekes Károly, Fodor Bertalan, Szabó Károly, Fekete Gyula, Sólyom Lajos, Gere Lajos, Kaszonyi János, Somodi János, Simon János lelkészek; Fogarasy Jenő és Tóth Elek a tanítói testület képviselői; Sólyom Gyula egyházi, Fodor Pál világi főjegyző és Bodo-lay István egyházi aljegyző, továbbá s. lelkészek, tanítók s az egyházak képviselői.

1) A reggeli istentisztelet bevégzése után Tóth Dániel esperes buzgó imában kérte Isten gyámolító kegyelmét, — majd annak elhangzása után a közgyűlést megnyitja. — Hogy egyházi törvényünk 36-ik §-a pontjának elég tétessék — s a közgyűlés megnyitható legyen — felhívja e. m. főjegyzőt az e. m. gondnok választásról Miskolczon 1895. január hó 10-ik napján felvett jegyzőkönyv felolvasására, mely szerint a beadott 57 szavazat közül 54 szavazattal, tehát majdnem egyhangulag Lengyel Sámuel e. m. tanácsbíró választatott meg egyházmegyénk gondnokává.

A jegyzőkönyv felolvasatván, Tóth Dániel esperes felkéri nevezett s megválasztott gondnokot a megállapított hivatalos eskü letételére; ki annak készséggel engedve — azt közgyűlésünk előtt letette — annak letétele után szívélyes szavakban köszönetet mondott a megtisztelő bizalomért, új állása kötelmeinek hű teljesítésére ünnepélyes ígérletet tőn. Az e. m. közgyűlés nevében pedig Sólyom Gyula e. m. főjegyző a következő szavakkal üdvözölte:

2) Tekintetes egyházmegyei gondnok úr! Engem ért a megtisztelő megbizatas, hogy hivatalának kezdetén, — az esküszó elhangzása után, egyházmegyénk egyeteme nevében, mint annak egyik elnökét, gondnokát üdvözöljem. — Teszem pedig ezt fokozódott örömmel és készséggel, mivel most már magunkénak mondhatjuk Tekintetességedet valóban, igazán! . . .

Én az Isteni kegyelem gondviselés szerű intézkedésének tartom, — de azt hiszem, annak tartjuk mindnyájan azt: hogy koronkint rendelt és még ma is rendel ügybuzgó férfiakat, kik feláldozva megszokott kényelmöket, sok felől igénybe vett idejüket: oda állanak ev. ref. egyházunk ügyeinek élére és segitenek megosztani az aggodalmakat, eloszlatni egyházunk egén mindinkább tornyosuló fellegeket, s megoldani a koronként elő meg előjövő nehézségeket. . . . És mi mindezekért, nem adózhatunk mással, mint szívünk osztatlan érzelnével, igaz ragaszkodásunk és elismerésünkkel. Ez az érzelem és ragaszkodás vezette egyházmegyénk egyetemét akkor: midőn tekintetes egyházmegyei gondok urat a Br. Vay Béla ő excellenciája helyére megválasztotta.

Nem mondom, mivel nem is mondhatom, hogy a mi érzelmünk és a mi ragaszkodásunk önzéskéüli, — mert mi nagy várakozással, sok reménységgel fordulunk ahöz, kit azon a helyen üdvözlünk, melynél magasabb helyet, mint egyházmegye, világi férfiaknak nem adhatunk. — Teljes megnyugvással tölt el bennünket ama tudat, — hogy az a mi nagy várakozásunk és sok reménységünk nem hiába való; mert Tekintetességed multja kezeség nekünk a jövőre; kezeség nekünk arra, hogy a kit mi, mint a munka emberét, a kötelességteljesítés példányképét tanultunk megismerni és becsülni: az nem szégyenitheti meg a mi reménységünket és várakozásunkat.

Vegye fel Tekintetességed azt a vezéri zászlót, melyet Br. Vay Béla ő kegyelmessége tett le, — lobogtassa fennen, vezessen általa bennünket erőről-erőre, nyereségről-nyereségre. — Mi igérjük, hogy tenni, munkálni, ha kell, ha szükség leend reá, áldozni is fogunk ev. ref. egyházunk érdekéért: hogy az igazság szent ügyén — mely ev. ref. egyházunk ügye, — a pokol kapui se vehessenek diadalt soha!!

3] Tóth Dániel esperes felolvasta egyházmegyénk fél évi történetét híven feltüntetö — s nagy körültekintéssel szerkesztett jelentését.

Nagytiszteletü e. m. közgyűlés!

Ugy végezte el a böles isteni gondviselés és úgy lett, hogy a legközelebb lefolyt egyházi félévben sűrű egymásutánban látogasson el mi hozzánk a halálnak követe s elragadjon sorainkból olyanokat, a kiket még mi évekig reménylettünk közöttünk láthatni, híven forgolódni a szolgálatban, használni munkájukkal anyaszentegyházunknak: s nekem ez alkalommal, midön félévről szóló jelentésemet megteszem, mindenekelőtt arra kell felhivnom a nagytiszt. e. megyei közgyűlést, hogy összejövetelünknek ezen idején emlékezzünk meg kegyelettel a mi halottainkról.

Egyházmegyénk lelkészi testületéből legelsöbben a legelsöt, néhai Bornemisza József esperesünket szólította magához az Ur hívó szava mult év december havának 20-ik napján. Még nem érte ő el éveinek számával azt az első határt, melyet a zsoltárok írója az emberi élet végéül megjelöl. 68 évet élt; de úgy hiszem nem ezért volt — mint koporsója felett is mondtam — váratlan mindenütt megdöböntö mindnyájunkra nézve az ő halálának hire, hanem inkább azért, mert csak kevéssel az előtt ott láttuk még őt egyházmegyénk tanácskozó gyűlésében, a hol előbb az al- és főjegyzői tollat tartotta kezében, majd a tanácsbirói és esperesi hivatalokban járt vala előttünk, ott láttuk őt a mi emberi tudásunk szerint lelki s testi erejének épségében; s a mily tevékeny részt vett ez alkalommal tanácskozásainkban, úgy reménylünk, úgy hittük, hogy még sokáig nem kell nélkülöznünk közügyeink intézésénél az ő tudományát, bölcsességét, az ő hosszas tapasztalat által gazdagult ismereteit.

Az Úr másként végezett az ő élete és a mi reményünk felől s december 22-én eltemettük őt; eltemettük, összegyűlvén koporsója körül s igaz részvétellel áldozva emlékének mindazok, kikhez a leverő hír az aránylag rövid idő alatt eljutott. S mert ott nem lehattunk mindnyájan jelen: elevenítsük fel most az ő emlékezetét; tegyünk itt is közgyűlésünkben jó bizonytságot ő felőle s az irás szerint a mi szívünknek jó kincséből hozzuk elő a jókat s azokból fonjuk meg számára jegyzőkönyvünknek lapjain a nemes igyekezet, a közügyekben való buzgóságos fáradozás, az igazságban, hűségben és feddhetlenségben eltöltött élet által kiérdemelt közelismerés és tisztelet hervadhatatlan koszoruját.

Lelkészi testületünk második halottja néhai Nagy Ferencz egerlövői lelkész volt. Folyó év febr. 22-ikén érkezett hozzám az egyház gondnokának tudósítása, melyben jelentést tesz arról, hogy nevezett lelkésztársunk reggeli négy órakor megszűnt élni. A kik vagyunk még az ő kortársai közül közel és távol az élőknek földén, a 60-ik éven túljárva, ha már nem sokan is, de elegen vagyunk arra, hogy visszaidézzük emlékezetünkkel Nagy Ferenczet az ő ifjuságának idejéből, a mint a legelsők és legjobbak között foglalva helyet, a tudományok és a papi szent hivatal iránt való lángoló lelkesedéssel készül pályájára. Aztán itt találjuk őt már nem csak kortársai, hanem mindnyájan, mint férfit, mint lelkésztársunkat, a ki ifju korában megszerzett bő ismereteit értékesíti és neveli az életben; s ezek által mintegy erőssé válva végezi biztossággal és hűséggel kötelességeit mint családapa és mint lelkész. Vegyünk bucsut most hát ő tőle közösen, mondjunk áldást emlékezetére; s keressük fel egy pár pereczre azt a legujabb sirt, mely a folyó év márczius 28-án elhunyt néhai Asztalos Ferencz papi lelkésztársunkat fogadta kebelébe.

Mig előbb említett halottainknál egyházi életünk egyik vezérférfiával s egyik hűséges közmunkásának elvesztése feletti fájdalomunk az irás szerint való segítő társak a kesergő özvegyek s a felnivelkedett gyermekek fájdalmával egyesült: itt, Asztalos Ferencz lelkésztársunk halála emlékezeténél, hozzájárul ehez a gyámolokat vesztett árváknak keserű s aggodalmunkat felkeltő sorsa is. Bizony igaz hűséggel s egyenlő buzgósággal fáradozott ő mint lelkész s mint az Úr által gyermekekkel megáldott családfő; s im ugyszólván élte delén roskadott le a teher sulya alatt; el nem végezhetve a munkát, a mely reá nézett, hivatott el e földről. De meg kell nyugodnunk az Úr akaratán s csak annyit tehetünk s tegyünk meg most e helyen, hogy felújítjuk és feljegyezzük emlékezetét a hű lelkipásztornak s szerető családapának.

De nemcsak lelkészeink sorából szedte a halál az elmúlt egyházi félévben áldozatait, világi tanácsbírói karunk köréből is elragadta folyó év február 26-ikán élte delén, mádi Papszász Györgyöt. Azt hiszem mélyen tisztelt e. megyei közgyűlés! ha akkor, midőn az

ő halála történt, arra s az azt megelőző körülményekre gondoltunk; és most visszatérünk gondolatainkhoz; bizony megindulva, bizony megrendülve éreztük és érezzük igazságát annak, hogy az Urnak utain — valóban — titok van! S ha élénkbe állítjuk most képzeletben azt a szelid jóságos arcot, a melynek vonásaiban az igaz emberszeretet s a nemes humanizmus mintegy hangot adva szólott hozzánk; s ha elgondoljuk azt a tenger szenvedést, a melynek sulya alatt ő kimerülve összeroskadott: nem, nem tudunk eligazodni, sőt csak homályt találunk előttünk és mélységet mindaddig, míg szent hitünk világánál feltaláljuk azt a békességet, melyet ő is feltalált a halálban; s szomorú érzések között bár, de kiengesztelődve a keserű végzet iránt, jegyezzük fel évlapjainkon ő róla, hogy hív és nemes volt mind halálig, áldott legyen emlékezete közöttünk!

Egyházmegyénk tanítói testülete is megadta az elmúlt félévben is a halálnak adóját; Rozgonyi Lajos, geleji fitanító folyó év márczius 11-én ötnapi kínos szenvedés után tüdőgyulladásban meghalt. Mint theologiai tudományokat is végzett ifju lépett ő a tanítói pályára s egyházmegyénk kebelében oly emlékezetes nevet szerzett néhai édes atyjának halála után annak helyére a geleji fitanítóságba. Elmondhatjuk róla, hogy valóban szive, lelke, egész természetete oda vonzotta, odavezette őt a nevelői, a tanítói foglalatosság körébe, a pályához, melyen aztán becsülettel, hűséggel és sikerrel haladt mindaddig, míg — a pálya közepén — váratlanul kioltotta földi életét a halál. Hív volt abban a mi reá bízott; így maradjon föl az ő emlékezete!

A lelkészi teendőknek a megüresült lelkészi állomásokon való végzése tekintetében ez ideig nem kellett külön intézkedést tennem, a mennyiben Mező-Keresztesen és Eger-Lövön már elébb is segédlelkészek voltak alkalmazva; Heő-Papiban pedig az isteni tiszteleteknek s egyéb előfordulható lelkészi teendőknek ezen gyűlésig való végzésére a szomszéd igriczii és mező-csáthi lelkésztársak szives készséggel ajánlották fel magukat.

Az ónodi egyházból mindjárt őszi közgyűlésünk után eltávozott a tanító; az egyház elbocsátotta, tőlem elbocsátó levelet nem kért. Nevezett egyház presbyteriuma a hevesi egyház tanítóját Gecse Andort választván meg, miután a hevesi egyház beleegyezését adta abba, hogy a megválasztott Ónodban tanítói állomását azonnal elfoglalhassa, Gecse Andort új állomásán ideiglenesen megerősítettem. A hevesi egyházban a tanítói teendőket ez idő szerint a lelkész végezi; míg az andornoki egyház a képezdében két évi tanfolyamot végzett Terjék Lászlót választotta meg ideiglenes tanítóul; ugyancsak ideiglenes tanítóul választatott meg a sajó-keresztúri egyháztanács által Tóth Kálmán képezdét végzett növendék is; a kiket ily minőségben szinte megerősítettem.

Múlt év nov. 28-ikán tartott rendkívüli közgyűlésünk elrendelvény

a szavazást az egyházmegyei gondnoki, egy egyházi tanácsbirói s az e. m. főjegyzői hivatalra, a teljes számba beérkezett szavazati lapokat f. év január hó 10-én Nagy Ignác és Molnár Bertalan tanácsbirákkal együtt összeszámláltuk. Az eredmény köztudomásu, hogy t. i. e. m. gondnokká Lengyel Sámuel v. tanácsbíró 54 szavazattal, — e. m. egyházi tanácsbíróvá Kerekes József poroszlói lelkész 36 szavazattal, e. m. egyh. főjegyzőjévé Bodolay István e. m. aljegyző 51 szavazattal megválasztattak; s új hivatalaikban a mi szives jó kívánataink között s a jó Isten kegyelméből ezen gyűlésünkön lépnek be.

Az országos e. közalap számára e. megyénk részéről az 1894-ik évről beveendő volt.

1. 1893-ik évi hátralékból	---	---	---	---	124	frt	60	kr.
2. 1894-ik évi járulékból	---	---	---	---	2378	frt	10	kr.
3. Perselypénzből	---	---	---	---	17	frt	87	kr.
					<hr/>			
összesen					2520	frt	57	kr.

Bevételek

1. 1893-ik évi hátralékból	---	---	---	---	124	frt	60	kr.
2. 1894-ik évi járulékból 1895. jan. 10-ig					2231	frt	30	kr.
3. Ugyanabból 1895. febr. 15-ig	---	---	---	---	146	frt	80	kr.
4. Perselypénzből	---	---	---	---	17	frt	87	kr.
					<hr/>			
Összesen					2520	frt	57	kr.

Ezen összegből elszámoltatott febr. 7-én --- 2373 frt 77 kr.
Márcz. hóban a földhitelintézetnek elküldetett 146 frt 80 kr.

Összesen 2520 frt 57 kr.

Mi tehát a közalap iránti tartozásunknak a múlt évre az utolsó krajezárig eleget tettünk s önként merül fel az a kérdés, hogy mit kaptunk abból vissza, mert hát szükölködő egyházaink, olyan egyházaink, a hol az egyháztagok tulságos teherrel vannak megróva már rendes évenkénti egyházi adójuk tekintetében is; és olyan egyházaink, a hol az előforduló újabb terheket, építkezéseket, beruházásokat a hivek önerejükben fedezni nem képesek, nekünk is vannak; s mert hát a közalap szervezésekor, midőn arról volt szó, hogy összpontosítva kezeltessék e az, vagy megosztassák úgy, hogy egy része maradjon az e.-megyéknél saját szükségleteik fedezésére, más része az e.-kerületeknél ugyanezen czélból s csak az egyetemes egyház közszükségleteire fordítandó rész folyjon be a központba, úgy mondatott a központosítás hivei által, hogy figyelembe fognak vétetni az egyes egyházmegyék s kerületek szükségletei, ezért is tehát önként merül föl az a kérdés, hogy a 2520 frt 57 kr. befizetett összegből vagy a 124 frt 60 kr. hátralékot nem számítva, az évi járulékból s perselypénz-

ből, mely együtt 2395 frt 97 krt tesz ki mit kaptunk vissza az e. megyénkben lépten-nyomon felmerülő szükségek fedezésére? Visszakaptunk 150 frtot, mely az ábrányi egyháznak utalványoztatott ki, a mely egyházat mi, hogy a részünkre szánt segély többfelé el ne forgácsoltassék 600 frt segélyre terjesztettünk fel; vagy ha ehhez hozzávesszük ugyancsak az ábrányi lelkésznek járó 35 frt évi tőke-segélyt, visszakaptunk 185 frtot. Hát ez — úgy gondolom — nem jól van így, úgy gondolom, hogy egészen ennyit nem kíván tőlünk azon keresztyéni elv sem, hogy egymás terhét hordozzuk s azt hiszem, hogy adandó alkalommal ily értelemben fel is lehet, fel is kell emelnünk szavunkat.

A mult 1894. évre egyházmegyénkre eső segélypénzt 820 frt 61 krt főddő püspök urtól átvettem. Annak miként való kiosztása felett a mult év nov. 28-án megtartott számvevőszéki ülés határozott. Ennek jegyzőkönyve nyomán, mely ezen gyűlés elébe fog kifejtetni, kiosztottam a segélyeket s a nyugtákat főddő püspök urnak átszolgáltattam.

Az e. látogatói hivatalok által beterjesztett jegyzőkönyvek statisztikai adatok szerint:

Egyházmegyénk népessége 58810 lélekszám. Az 1894-ik évben született 1181 fi, 1054 nő, összesen 2235. Meghalt 929 fi, 888 nő, összesen 1817. Házasságra lépett tiszta ev. ref. vall. 489 pár, vegyes vallásu 149 pár; összesen 638. Iskolakötelesek száma 6977. Iskolába járt 6456. Ismétlő isk. köteles volt 2137. Ismétlő iskolába járt 1947. Hitvallást tett fi 532, nő 525, összesen 1057. Áttért 26. Kitért 28.

Az egyházak bevétele volt 149,538 frt 18 kr. Kiadás 128,378 frt 18 kr. Maradvány 21,160 frt. Tőkepénz 57,540 frt 88 kr. Új alapítvány tétetett 320 frt. Adósság 60,732 frt 64 kr. Jótékony adományok összege 9140 frt. Építkezési befektetések összege 69,228 frt 99 kr. Magtárakban van életnemű 2191 hl. és 57 lr. Pénzreváltoztatott magtári tőke 14,284 frt és 9 kr.

Az egyes egyházak szellemi, valláserkölcsi és anyagi állapotát feltüntető e látogatói j.-könyveket pontosan, lelkiismeretesen átvizsgáltam. Azt a meggyőződést merítettem azokból, hogy visszaesés épen nincsen talán sehol sem. De vannak aztán olyan egyházaink is, a hol haladás sincs; pedig már ez, a mai időben egy maga is elég baj s elég ok arra, hogy felköltse figyelmünket s hogy közös erővel és jó akarattal segíteni igyekezzünk azon. Az e. látogatói j.-könyvekben ezen közgyűléshez utalt ügyek tárgyalásával alkalmuk lesz erre.

Adakozások, beruházások, alapítványok.

Kis-Győrben a mult évben orgona-alapul feltüntetett 39 frt 04 kr. ez évben egyesek adakozásából 44 frt 83 krral 83 frt 87 krra emelkedett. Bordás Istvánné — Barsi Zsuzsánna asszony 2 frtot adományozott az egyháznak.

Geszten Szőlősi Béla 1 frtot, Boncsér József 1 frtot, a községi előljáróság 5 frtot adományozott, a polgári község pedig az épületek biztosítására 17 frt 93 krt adott.

Sályban Tóth Józsefné — Kovács Mária asszony adományozott az úrasztalára egy nagy fekete selyem kendőt, melynek értéke: 8 frt.

Darócson Ngys. Szalay Elekné urnő az új magtár építéséhez 60 frt értékű faanyaggal járult. Az egyház közszükségletei czéljára az egyházi énekkar 11 frtot, Németi Simon 2 frtot, Gőz Józsefné — Koós Erzsébet 1 frtot adományoztak.

Cserépfaluban adományoztak az egyháznak: Mizser Eszter 1 frt, Csávás Sándor 24 kr., Hüvelyes Péter 1 frt, Jakab István 1 frt, Jakab András 50 kr., Erdős Zsuzsanna 1 frt, Kerekgyártó János 50 kr., ifj. Derda István 1 frt, ifj. Derda Istvánné — Mizser Erzsébet 1 frt, Csávás András 50 kr., Boldizsár Sára 50 kr., Csávás Sándor 10 kr. Az egyházlátogatási presbyteri gyűlés alkalmával Tóth István gondnok 10 frtot adományozott az egyház közszükségleteinek fedezésére.

Zsérczen Isten dicsőségére adakoztak: id. Vasas Benedekné 1 frt, id. Tóth Pálné 1 frt, id. Hák Pálné 1 frt, a hitben megerősített növendékek: 6 frt 05 krt.

Egerben adományoztak az egyház részére: Kovács Károly lelkész 25 frt, Lipesev Péter 25 frt, Zsivora Samu 10 frt, dr. Filippi Ödön 2 frt 50 kr., L. Farkas Kálmán 2 frt 50 kr., Lajos György 2 frt 50 kr., Bónis József 5 frt. Böszörményi Sándor 2 frt 50 kr., Alföldi Károly 1 frt, Lajos András 1 frt, Okos Béni 1 frt 50 kr., Tóth Ágoston 1 frt, özv. Veszter Imréné 5 frt, Farkas Lajosné 5 frt, Osváth Lidia 1 frt, Szrog István 2 frt, Spánik Mihályné 1 frt 50 kr., Osváth Gyula 3 frt, György János 1 frt 50 kr., György Jánosné 1 frt, Nagy Béla 1 frt, Nagy Bóláné 1 frt, Hajdu Róza 2 frt, Vécsi László 2 frt, Konev Lajos 2 frt, Nyusztay Béla 50 kr., Mártha Ilona 50 kr., özv. Kovács Antalné 50 kr., Tóth Erzsébet 1 frt, Pesko Ferenczné 40 kr., Berzy László 1 frt, Süveg Józsefné 1 frt, Süveg József 1 frt, Nagy Vilma 50 kr., Bajcezer Miklós 50 kr., Bajcezer Miklósné 50 kr., Juhász Pál 1 frt, Juhász Pálné 50 kr., Beretvás Péter 1 frt, Diák Mihály 5 frt, Jakab Endre 50 kr., Jakab Endréné 50 kr., Nagy János és neje 1 frt, Tahí Márton 1 frt, Czérna Mátyásné 1 frt 50 kr., Buza Endre 2 frt 50 kr., Neubauer József 50 kr., Neubauer Piroska 50 kr., Bánhídi Gyuláné 1 frt, Boros Mari 50 kr., Szabó Juliánna 50 kr., Demeter István 50 kr., Böszörményi Sándorné 1 frt, Csik Imréné 5 frt, Csik Imre 5 frt, Csik József 2 frt 50 kr., ifj. Csik Imre 2 frt 50 kr., Hunyor Sámuel 2 frt 50 kr., Pintér Józsefné 15 kr., Balogi Aladárné 1 frt, Kusza Gedeon 50 kr., Mátray Sándorné 1 frt, Konderla Gyula 1 frt, Riha Mártonné 1 frt, Riha Erzsike 50 kr., Kurucz Zsófia 10 kr., Kabos Lajos 1 frt, Szentkirályi Ödön 2 frt, Szentkirályi Irén 2 frt, Juhász Lajos 1 frt, Hor-

váth Lajosné 50 kr., Biró István 1 frt, Potoczky Zoltán 50 kr., Varrók László 5 frt, N. N. 50 frt., Draskóczy Istvánné 1 frt 50 kr., Nánási Imre 10 frt, Jakab István 50 kr., Hambrus Tamás 1 frt. Összesen 231 frt 20 kr. Gazdik Ferencz Budapestről 4 frt 50 kr.

A hat urvaesorázási alkalommal szükséges kenyeret és bort Csik Imréné, Kecskeméti János, Gyulai Pálné, Spánik Mihályné, Lipcsey Péter és Vazrók László egyháztagek adományozzák évenként; ugyane célra adományozott Zsivora Sámuel 5 frtot.

Tisza-Nánán Nagy Sándor és neje egy 50 frt értékű úrasztali terítőt készítettett.

Poroszlón kegyes adakozók voltak: Gombás Juliánna édes atyja emlékére 50 frtot alapított; Hajdu Imre gondnok 10 frt 50 krt s családja az új bori kommunióhoz kenyeret és bort adott; a községi előljáróság a toronyóra költségeihez 148 frt 45 krral, Kerekes József lelkész a lelkészi lak javításához 160 frttal járult.

Tisza-Valkon kegyes adományaikkal az „Isten dicsősége“ című alapítványhoz hozzájárultak; a t.-valki énekkar 30 frt 11 krral, Szűcs Sámuelné urnő és Szűcs Louise k. a. 2—2 frttal; Tóbiás Erzsike és Tóbiás Juliska k. a. egy himzett úrasztali terítőt és egy selyem himzésű keresztelő kendőt készítettek 30 frt értékben.

Dorogmán Halászy József lelkész 20 frtot, Kupai Ferencz 1 frt 70 krt, Ehrhard Lipót r. kath. birtokos 5 frtot ajándékoztak az egyháznak.

Tisza-Kesziben jótékonykezélu adományképen tek. Szabó Ignác ur, leánya Erzsike nevében 70 frt értékű templomi szószék-takarót készítettett, Deák Gyula, Karácsosdy József, Komjáthy Sámuel, Fekete Gyula, Gyöngyössy József, Nagy Gedeon, Fodor József urak 4—4 frt értékű ingyen munkát teljesítettek. Rosenberg Vilmos egy fekete zászlót ajándékozott az egyháznak.

Mező-Osáthon a mező-csáthi takarékpénztár 30 frtot, Ronga Juliánna 1 frtot adott, Rác Györgyné 5 frtot végrendeletileg hagyományozott az egyháznak.

Gelejen Tóth Sámuel lelkész és neje egy úrasztalát készítettett 150 frtért: az énekkar a renovált templomba, a lelkész számára széket csináltatott 92 frt 20 kr. értékben; ugyancsak az énekkar az orgona igazítására és fentartása költségeinek fedezésére 70 frtos alapítványt tett. A templom építésére geleji születésű, jelenleg tiszta-tarjáni lakos Szuka Tamás 5 frtot adott.

Eger-Lövön Mélt. Szathmáry Király Pálné urnő az egyházmegyei gyűlés tartásra 1 hordó bort, 8 liter szilvóriumot adott, később egy gazdag diszítésű úrasztali terítőt s egy ezüst keresztelési készletet — arannyal bevonva — adományozott.

Szederkényben Filep Jánosné szül. Balogh Mária asszony egy diszes szőnyeget ajándékozott a templom számára, az úrasztala környékére.

Tisza-Oszlár on Kis József és neje Lovász Ágnes 200 frtos alapítványt tettek úgy, hogy az száz évig — 1995-ig kamatos kamataival tőkésítettven, a lelkész jövedelmének gyarapítására fordíttassék.

Tisza-Tarjánban az orgonára gyűjtött alap ez évben 80 frt 10 kr-ra emelkedett; ehhez járultak: Lengyel Zsuzsána 50 frt, Szabó Sándor 1 frt, Szabó Jolán 1 frt, id. Kis István 1 frt, Czeglédi Gerzson 5 frt, K. Nagy János 6 frt, özv. Fekete Jaczkó Erzsébet 1 frttal.

Heő-Bábán orgona-alap czimén 90 frtot ajánlottak az egyházhivek.

Heő-Papiban Ngs Melczer Géza orsz.-gyűlési képviselő ur iskolai czélokra adományozott 30 frtot. Egy iskolai multság jövedelmezett iskolai felszerelésekre 11 frt 50 krt. Vizsolyi Dániel úrvacsorai kenyérre adott 1 frtot, Asztalos Ferencz lelkész részint úrvacsorai borra, részint pedig a lelkészlakot körítő csatornára adott 8 frtot.

Igricziben kegyes adakozásokat tettek: Csizsár István, Berecz Károly és Marczinkó György egyháztagek, kik az úrvacsorákat kenyérrel és borral ellátták 4—4 frt értékben.

Heő-Szalontán Bársony György lelkész a lelkészlak építésére 50 frtot, az ifjuság pedig toronygomb aranyozásra 25 frtos bái jövedelmet ajándékozott.

Emődön az iskola javára adott a község 5 frtot; az úrasztalához szükséges kenyérre 2—2 frtot adtak: Piskóty János, Nagy Sándor, Rózsa Sándor, Borza Jánosné és Bódogh Tamás lelkész.

Kis-Tokajban toronyépítésre — a birtok aránylagos kivetésén tul — adakoztak: Ráczevi Istvánné 72 frt 23 krt, Szathmáry Mária urhölgy 75 frt 2 kr., dr. Ráczevy József ur 26 frtot, Szathmáry József ur 50 frtot, Szücs Sámuelné urnő 20 frtot, Varjassy Ferencz ur r. kath. 10 frtot, tisz. Ráczevy Károly aszalói lelkész ur 10 frtot, Kremmer János ur r. kath. 10 frtot, Berecz József 10 frtot, Szécsi Ferencz 10 frtot, Apostol Pálné urnő 10 frtot.

Miskolczon tett kegyes adakozások: A gymnasiumnak adott a miskolczi takarékpénztár 200 frtot; a miskolczi takarékegylet 100 frtot, a bersod-miskolczi hitelbank 25 frtot.

Elemi iskolai czélokra adott: a miskolczi takarékegylet 50 frtot, a bersod-miskolczi hitelbank 20 frtot.

A szegény menháznak Janovics Mártonné 50 frtot végrendeletileg hagyományozott. Az avasi temlomba vezető lépcső jókarban tartására özv. Szepessy Józsefné szül. Afra Zsuzsanna asszony végrendeletileg 231 frt 91 krt hagyományozott.

Néhai Debreczeny Imre és neje Nagy Zsuzsánna közös végrendeletben az egyháznak hagyták vagyonuk nagy részét. E hagyomány a nő halála után jut az egyház kezébe.

A f. 1895-ik év folyamán készítettett egy 16 változatu orgonát özv. Kovács Jánosné szül. Heer Erzsébet urnő 3700 frt költséggel; ugyanazon templomban az orgona alá diszes kart épített tek. Kun Kálmán ur 2400 frt költséggel.

Sajó-Keresztúrbán Méltóságos Miklós Ödön államtitkár ur közbenjárása folytán a m. kir. kincstár adott az egyháznak építési anyagul tölgyfákat és 2 (két) kemenceze meszet 400 frt értékben. Az országos egyházi közalap adott 100 frtot. Tisztelendő Vattay István alsó-zsolcazi lelkész ur adott 25 frtot. Kapusi Lajos Amerikában gyűjtött 100 frtot; Ő es. és kir. ap. Felsége magánpénztárából adott 100 frtot; Maklárý Károly és neje Pácý Erzsébet egy márvány úrasztalát készítettett 50 frt értékben. Maklárý Károlyné, Vittner Gyuláné, Túry Józsefné és Főcs Lajosné urnők egy aranyval kivarrott diszes úrasztali teritőt ajándékoztak 48 frt értékben. Gadóczy Sámuel és neje K. Nagy Klára a lelkészi szek könyöklőjére egy aranyrojtos posztó-teritőt adtak 14 frt értékben. Fekete János egyházgondnok és neje K. Nagy Borbála a szószékre készítettek egy 65 frt értékű aranyrojtos kivarrott posztó-teritőt. Maklárý Károly lelkész a lelkészi lak szobáit kifestette 24 frtért. Id. Czecz Józsefné szül. Czecz Juliánna 10 frtot adott. Építkezéseknél az egyházttagok 1265 szekeres és 600 kézi napszámot takarítottak meg saját munkájuk által az egyháznak.

Építkezések.

Kis-Győr lelkészlakot épített 3100 frt költséggel.

Sályban a lelkészlak — melléképületeivel együtt — zsindeyyel újra fedetett mintegy 400 frtnyi költséggel.

A cserépfalusi egyház magári helyiségét 420 frt költséggel tanítói lakká alakította át s az iskolát 80 frt költséggel bezsindeyyeztette.

Zsérczen építkezett az egyház 80 frt erejéig.

A harsányi egyház a futó gomba által megsemmisített templomi székei helyett újakat készítettett s a templom alja kibetoniroztatott 140 frt költséggel.

Tisza-Nánán a templomot belülről egészen megújította, új felszereléssel látta el és egy diszes, új orgonát állított be az egyház, összesen mintegy 9000 frt költséggel.

Poroszlón az egyház templomát renováltatta, új palatetővel látta el, tornyát újra festette, a lelkészlakot kifestette; új toronyórát állított be 4235 frt 56 kr. kiadással.

Dorogmán az egyház hivei kivetés utján 2400 frt költséggel egy két tanteremmel bíró iskolaépületet emeltek.

A tiszakeszii egyház a templomi karba székeket csináltatott; magtárat fedetett 326 frt értékben, két kőkutatót csináltatott 165 frtnyi költséggel.

Gelejen az egyház templomát és tornyát renoválta; a toronyba új toronyórát, a templomba új, diszes orgonát állíttatott, melyekre összesen 21076 frt 98 krt adott ki.

Ónodban 480 frt költséggel a tanítói lakon istálló és kamara építtetett.

Szederkényben a templom diszes kerítéssel vétetett körül 180 frt költséggel.

Heő-Bábán új torony építtetett, valamint a templom is kijavított s kerítéssel körülvétetett mintegy 3000 frt költséggel.

Heő-Papiban az egyház a kornak megfelelő diszes leányiskolát építtetett, mely belső felszerelésével együtt 1865 frt 75 krba került.

Igricziben építkezésre s illetőleg az egyházi épületek javítására 180 frt fordíttatott.

Heő-Szalontán lelkészlak építtetett, a torony horganyozott czink lemezzel fedetett be, a mely építkezések — a már készletben levő anyagokon és a hívek által teljesített nagyszámú fuvarokon kívül 2390 frtba kerültek. Ezenkívül a lelkész- és tanítói udvar kerítéssel vétettek körül 230 frt 60 kr. költséggel.

Emőd templomát diszes rácskerítéssel vette körül 195 frt költséggel. Haranglábat állíttatott be 50 frtért.

Mályi 160 frtot fordított templomjavításra.

Kis-Tokajban az egyház horganylemezzel fedett toronytetőt csináltatott 1050 frtért, templomát javíttatta és meszeltette 300 frt költséggel.

Szirma a tanítói lak udvarán egy istállót építtetett 457 frt, költséggel.

Sajó-Keresztúr leégett templomát, tornyát újra építtette belső felszereléssel ellátta 9300 frt költséggel; új lelkészlakot építtetett 2100 frtért.

Miskolczon az egyház a felső-papszeri parochiát újra építtette 7757 frt értékben, a szirma-utczai iskolánál építkezett 200 frtig.

Midőn ezen esperesi jelentésben feltüntetett eseményekről tudomást vesz e. m. közgyűlésünk, a tett intézkedésekre helyben hagyását nyilvánítja, azt egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetni határozza.

4] A felolvasott esperesi jelentés gyászlaphoz hasonlított, mivel a kegyelet és méltányoló elismerés hangján emlékezett meg azon vesztésegekről, melyek egyházmegyénket rövid félév lefolyása alatt érték.

A legelső — ki lelkészi körünkől kidőlt néh: Bornemisza József nyugalmazott esperes volt, ki 68 évre terjedő életének nagy részét egyházmegyénk szolgálatában, mint al- és főjegyző, e. m. tanácsbíró és végre mint esperes töltötte el; nemes törekvés, igaz ügybuzgóság, egyházszeretet, igazság, hűség és feddhetlenség voltak fő

jellemvonásai, s méltán megérdemli — hogy egyházmegyénk egyeteme is letegye sirjára a közelismerés és tisztelet hervadhatlan koszoruját.

Második halottja volt egyházmegyénknek Nagy Ferencz egerlövői lelkész, ki f. év febr. 22-én megszűnt élni, kitől annyival nehezebben esett megválnunk, mivel távolról sem gondolhattunk arra, hogy ő is itt hagyja az anyyi szeretet-, hűség- és ügybuzgósággal futott pályatért, ki bizonyára reá szolgált arra, hogy közösen mondjunk áldást emlékezetére.

A legujabb sír f. év márczius 30-án borult néh. Asztalos Ferencz h.-papi lelkész hamvai fölé, kinek elvesztése bizonyára leginkább le-
verőleg hatott öt tagból álló s még az apai gondozást igénylő családra, kik nehéz aggodalommal tekintenek sorsuk elé. A megboldogult nem vitt vezérszerepet egyházmegyénk életében, de hű és igaz volt a reá bizottakban, mindaddig, míg majdnem élte delén a halál szavára elment övéi, hivei köréből a papi sirkert nyugalmas helyére.

De nemcsak lelkészeink sorából, hanem a világi tanácsbirói kar köréből is elragadta az enyészet angyala mádi Papszász Györgyöt, kit igaz emberszeretet s nemes humanizmus vezetett életében . . . megrendítő körülmény döntött sirjába, kinek emlékezeté legyen áldott.

Végre a tanítói testület is megadta a halál adóját. Rozgonyi Lajos geleji tanító márczis 11-én hosszas szenvedés után meghalt. A téren, melyen működött, már nevet vívott ki magának s jobb tanítóink között foglalt helyet; mint hű munkás megérdemli, hogy elismerésünk koszoruja a korán kidőlt tanító sirhalmát ékesítse.

Mindannyian hű munkások valának azon a téren, melyre elhivattak — legyen emlékezetök áldott — legyen megörökítve egyházmegyénk jegyzőkönyvének lapjain.

5] A megüresedett két világi tanácsbirói szék és az egyházi aljegyzőség betöltése végett

egyházmegyei közgyűlésünk a szokásos szavazást elrendeli s annak beadására jun. 30-ik napját kitűzi — egyidejűleg megbizza az elnökséget, hogy a szavazatok felbontását egy általok összehívandó bizottság által eszközölje — s ha egyik vagy másik absolut többséget nem nyerne — a legtöbb szavazatot nyertek között az újabb szavazást elrendelje.

6] Egy felmerült eset alkalmából azon meggyőződésre jutott e. m. közgyűlésünk, hogy egyes egyházainknál a hivatalnokok fizetését biztosító és feltüntető ugynevezett díjlevelek vagy egyáltalán nincsenek meg, vagy pedig ha meg vannak is, hiányosan állíttatnak ki.

Hogy a fentebbi visszás körülmények megszüntethetők legyenek, határozatilag kimondja e. m. közgyűlésünk, miszerint a díjlevelek rendezését eszközölni fogja még pedig úgy, hogy a legközelebbi egyházlátogatást bizza meg azzal, hogy azt elnökletök alatt tartott presbyteriumi ülésben a meglévő, esetleg beszerzendő adatok alapján minden egyházban állapítsák meg.

7] Olvastatott a ft. e. kerület által egyházmegyénkre utalt 520 frt ugynevezett szupplikáció válság-összeg kivetését eszközölő bizottság által Miskolczon 1895. április 3-ik napján felvett jegyzőkönyv, melyben előterjeszti, hogy munkálatánál alapul vette a már a megszokás által érvényesített gyűléstartási kulcsot s attól némileg csak abban tért el, hogy mivel e kivetendő összeg nagyobb a gyűléstartásra fizetett összegnél, némely népesebb s szerencsésebb viszonyok között levő egyházközség által e czímen fizetendő összeget 1 vagy 2 frttal felemelte s a lelkészekét is hivatali járandóságaik arányában kénytelen volt megterhelni, már csak azon indokból kifolyólag is, miszerint a szupplikánsok ellátását ők teljesítették.

Az így elkészített és bemutatott kivetést változtatás nélkül elfogadja és kötelező erejűnek modja ki e. m. közgyűlésünk úgy az egyes egyházközségek, mint a lelkészekre nézve.

A kivetés következőleg eszközöltetett u. m.

Sor- szám	E g y h á z	frt	kr.		frt	kr.
1	Heves --- --- ---	3	—	lelkész	1	—
2	Szalonna --- --- ---	3	—	"	1	—
3	Bába --- --- ---	4	—	"	1	—
4	Vatta --- --- ---	4	—	"	1	50
5	Oszlár --- --- ---	4	—	"	1	—
6	Maklár --- --- ---	4	—	"	1	—
7	Ládháza --- --- ---	4	—	"	1	—
8	Ábrány --- --- ---	4	—	"	1	—
9	Csaba --- --- ---	5	—	"	1	—
10	Valk --- --- ---	6	—	"	1	50
11	Aranyos --- --- ---	6	—	"	1	—
12	Keresztúr --- --- ---	7	—	"	2	50
13	Kis-Tokaj --- --- ---	7	—	"	1	50
14	Harsány --- --- ---	7	—	"	1	—
15	Tarján --- --- ---	8	—	"	2	—
16	Zsércz --- --- ---	8	—	"	1	—
17	Szirma --- --- ---	8	—	"	2	—
18	Palkonya --- --- ---	8	—	"	1	50
19	Zsolcza --- --- ---	10	—	"	2	50
20	Dorogma --- --- ---	8	—	"	1	50
21	Sály --- --- ---	9	—	"	1	—
22	Geszt --- --- ---	9	—	"	1	50
23	Bikk --- --- ---	9	—	"	1	50
24	Nagy-Mihály --- --- ---	9	—	"	2	—
25	Ónod --- --- ---	9	—	"	1	50
26	Papi --- --- ---	9	—	"	1	50
27	Emőd --- --- ---	10	—	"	1	—
28	Szederkény --- --- ---	12	50	"	2	50
29	Diós-Győr --- --- ---	11	—	"	2	—
30	Eger-Lövő --- --- ---	11	—	"	2	—
31	Ároktő --- --- ---	12	—	"	2	50
32	Igriczi --- --- ---	13	—	"	2	—

Sor- szám	E g y h á z				
		frt	kr.	frt	kr.
33	Kisgyőr --- --- ---	12	—	"	1 50
34	Gelej --- --- ---	14	—	"	2 —
35	Noszvaj --- --- ---	13	—	"	2 50
36	Keszi --- --- ---	15	—	"	2 —
37	Böcs --- --- ---	15	—	"	2 50
38	T.-Nána --- --- ---	16	—	"	3 —
39	Cserép --- --- ---	15	—	"	2 50
40	Átány --- --- ---	17	—	"	3 —
41	Poroszló --- --- ---	17	—	"	2 50
42	Keresztes --- --- ---	18	—	"	5 —
43	Csáth --- --- ---	18	—	"	4 —
44	Miskolcz --- --- ---	18	—	"	7 50
45	Eger --- --- ---	3	—	"	1 —

Összesen 520 frt, azaz ötszázhusz frt.

8] Olvastatott a lelkészi értekezlet alapszabályait készítő bizottság jelentése és a beterjesztett alapszabály-tervezet.

Midőn e. m. közgyűlésünk nevezett bizottság működéséért elismerésének ad kifejezést, a beterjesztett alapszabály tervezetét elfogadja, s megerősíti.

Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye lelkészi értekezletének alapszabályai.

C z i m.

1. §. Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye lelkészi értekezlete.

C z é l.

2. §. A lelkészi hivatal és általában az egyházi élet. valamint az egyház testéhez tartozó iskolák ügyeire vonatkozó mindenemű kérdések felett való tanácskozás és a megállapított üdvös határozatok életbeléptetésére irányuló törekvés.

S z e r v e z e t.

3. §. Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye lelkészi értekezletének tagjai az e. megye kebelében szolgáló rendes, helyettes és segédlelkészek, — három körbe osztva n. m.: m.-csáthi, mezőkeresztesi és a miskolczy lelkészi értekezleti körökbe.

a) A m.-csáthi értekezleti körbe tartoznak: Csáth, T. Keszi, Ároktó, Dorogma, Tarján, Igriczi, Papi, Bába, Nemes-Bikk, Oszlár, Palkonya, Szederkény, Szalonta, Gelej.

b) A mezőkeresztesi értekezleti körbe tartoznak: Keresztes, Nagy-Mihály, Vatta, Valk, Ábrány, Sály, Geszt-Cserép, Zsércz, Noszvaj, Eger, Maklár, Átány, Heves, T.-Nána, Poroszló. Eger-Lövő.

e) A miskolczi értekezlet körbe tartoznak: Miskolcz, Keresztúr, Diós-győr, Zsolcza, Böcs, Ónod, Ládháza, Kis-Tokaj Szirma, Csaba, Aranyos, Emőd, Kisgyőr, Harsány.

4. §. Minden egyes értekezlet kör tagjai választanak magok közzül titkos szavazat útján egy elnököt és egy jegyzőt. Az alakuló gyűlést mindent körben a körhöz tartozó, s az esperes által e végett felhívott lelkész hívja össze.

5. §. Az értekezlet körök elnökei s jegyzői 3 évre választatnak, a melynek elteltével tisztújítás tartandó.

6. §. Minden értekezlet kör évenként legalább egyszer köteles gyűlést tartani, melyre az elnök a tagokat legalább 15 nappal meghívja, — négy tag kívánatára, vagy ha az elnök szükségesnek látja — időközben is összehívhatja.

7. §. Az értekezlet körök elnökei gondoskodni tartoznak, hogy az általuk összehívott gyűlések alkalmával a 2. §-ban foglalt czélnek megfelelőleg bizonyos kérdések megvitatás alá kerüljenek.

8. §. Az értekezletről indokolatlanul elmaradó rendes vagy helyettes lelkész 4 korona birságot fizet az egyházmegyei könyvtár javára.

9. §. Az őszi egyházmegyei gyűlés alkalmával Miskolczon minden évben általános lelkészértekezlet gyűlés tartandó, melynek mindig az esperes az elnöke, (akadályoztatása esetén a legidősebb egyházmegyei lelkészi tanácsbíró) jegyzői pedig az értekezlet körök jegyzői.

10. §. Az általános értekezlet gyűlésen az egyes körök működésökről beszámolnak, az általok tárgyalt kérdések az azokra hozott határozatok, azok az indítványok, melyek esetleg az egyházmegyei közgyűlés elé szánvák — előterjesztettek és mindezek felett az általános értekezlet tanácskozáván, határozatokat hoz. Új indítványok előterjesztése az általános értekezlet gyűlésen is meg van engedve — de előre bejelentendő az elnöknel.

11. §. Az egyes értekezlet körök gyűlésein, valamint az általános értekezleten is az ev. ref. egyházhoz tartozó világiak jelenhetnek s szívesen fogadtatnak.

Indokolás.

A 2. §-ban az értekezlet czélját illetőleg mellőzendőnek tartjuk azoknak a kérdéseknek részletezését, a melyek felett eszmecserét, tanácskozást folytathatni, tarthatni — mellőzendőnek tartjuk az evangelisatió, a bel-misszió felemlítését is, a mennyiben oda tartoznak az egyházi élet körébe.

A 3., 4., 5., 6. §. szerint értekezlet körök alakítandók a jelzett három központtal. Helyesebb és célravezetőbb a körökre osztás, mert kevesebb egyén könnyebben megértheti egymást, bizalmasabban tanácskozhatnak, annyival is inkább, mivel az egyes körökhöz tartozó lelkészek egymással szomszédok lévén, véleményeiket előre is kicserélhetik s a gyűléseken a felvilágosítások szelidebb alakban történhetnek — mint máskülönbén.

De a körökre való osztás nem zárja ki az általános értekezletet sem, mely a 9-ik §. szerint minden őszi gyűlés alkalmával tartandó

Az általános értekezlet elnökéül azért teendő az esperes,

mert mint az egyházmegye vezetője, ő ismeri a megye anyagi és szellemi életét, — s mint ilyen leghivatottab azon gyűlésen elnökölni, a melyen azok a határozatok kerülnek elő, a melyeket az egyes értekezleti körök a magok kebelében hoztak, — s a melyeknek kellő elbírálásánál az esperes mint elnök a legbiztosabb irányt mutathatja ki.

9] Olvastatott Novák Sándor cserépi lelkésznek e. m. közgyűlésünkhöz beterjesztett kérelme, melyben Balázs Ignác jelenleg berhidai helyettes-lelkésznek egyházmegyénkbe való visszavételét kérelmezi.

Novák Sándor cserépi lelkész kérelmét mivel nevezett h. lelkész egyházmegyénkből való eltávozásra nem szabályszerű volt: nem tejesítheti.

10] Olvastatott a t.-valki ev. ref. egyház presbyteriumának e. m. közgyűlésünkhöz beterjesztett kérvénye, melyben feltűntetik, miszerint ezelőtt mintegy két évvel hogy a folyó szükségek s a rendkívüli kiadások fedezhetése lehetővé tétessék, 100 frtot vetett ki a gyülekezetre adó frt arányában, melyet az zúgolódás nélkül be is fizetett. A mult 1894-ik évben a fentebb feltűntetett indokokból, de meg azért is, mivel a közel jövőben egy új iskola építése előtt áll; hogy egyházi épületeit fentarthassa, azon elhatározást érlelte még nevezett egyház presbyteriumában, hogy ezen évi 100 frtos kivetést állandósítja mindaddig, míg a rendkívüli kiadásokon túl lesz s az egyház pénztára oly helyzetbe jut, hogy szükségleteit fedezheti.

Ugyde a közgyűlés a presbyterium e körültekintő s az egyház lételét biztosító intézkedésének ellentmondott, a 100 frt teher viselését megtagadta.

Ez a körülmény a hivatását felfogni tudó presbyterium tagjait majd nem oda kényszerítette, hogy állásuktól akartak megválni, mignem ezen ügy 1895. márcz. 24-én tartott közgyűlés elé tereltetett, a hol 52 szavazat közül 32 szavazattal a presbyterium azon javaslata hogy az egyházközség hiveire birtok-aránylag évenként az egyház pénzügyi viszonyainak rendezhetése céljából mindaddig, míg annak szüksége fenforog, 100 frtot kiró — elfogadtatott.

Hogy a presbyterium, illetve a közgyűlés ezen intézkedése jogérvényre emeltessék s a fentebb jelzett surlódásnak eleje vétessék, kéri e. m. közgyűlésünket az egyházi törvények 18. §-a c) pontja értelmében a fentebb jelzett célok- és szempontokból eszközölt 100 frt kivetést megerősíteni.

Egyházmegyei közgyűlésünk örömmel támogatja az egyház előbb vitelét eszközölt intézkedésében a t.-valki egyház előljáróságát és jobb érzelmi hivatást — és készséggel erősíti meg — az egyház hiveire évenként szándékolt 100 frtnak kivetését.

11] Olvastatott a cserépi ev. ref. egyház presbyteriumának e. m. közgyűlésünkhöz intézett azon kérelme, miszerint engedjék meg nevezett egyház előljáróságának a néhai Kovács Mária által a cserép-

falusi ev. ref. egyháznak hagyományozott s a cserépváraljai határban fekvő $\frac{1}{16}$ telek föld eladása, 100 frt vételár kifizetése mellett.

Egyházmegyei közgyűlésünk belenyugvását adja a néh. Kovács Mária által hagyományozott $\frac{1}{16}$ rész telek föld 100 frt vételárért való eladásába, már csak azért is, mivel a szomszéd határban fekszik, de még szétdaraboltságánál fogva gyümölcsözőleg nem is kezelhető, ugy azonban, hogy a befolyandó vételár — mint fel nem használható tőke — az egyház javára kamatoztassék.

Egyházmegyénk ezen intézkedése végleges megerősítése végett a ft. egyházkerülethez felterjesztetni határoztatott.

12] Olvastatott a nemes-bikki ev. ref. egyház nevében és részéről a lelkész és gondnok aláírásával e. m. közgyűlésünkhöz terjesztett kérelem, melyben feltüntetik, hogy 1824-ik évben épült toronytetőzetök tarthatatlanná vált, a szükség parancsolta körülmények folytán a tervrajzot, költségvetést elkészítve azon kérelemmel terjesztik be, hogy azt jóváhagyni legyen kegyes e. m. közgyűlésünk. Egyidejűleg az iránt is kérelmeznek, hogy 1000 frt kölcsön nyerhetése végett a szükséges ajánlatot az egyházkerületi pénzügyi választmánynál tegye meg egyházmegyénk.

A nemes-bikki ev. ref. egyház előjáróságának megrongált toronytetőzete megújítása szempontjából tett intézkedéseit midőn helyeslőleg tudomásul veszi: akkor egyszersmind utasítja, hogy az e. m. közgyűlésünkhöz benyújtott tervezetet és költségvetést elbírálás végett vagy személyesen vagy pedig a tek. szolgabírói hivatal közvetítése folytán: az állami építészeti hivatalhoz nyujtsa be — ennek megtörténte után az esperes megbizatik — miszerint az építkezés megkezdésére az engedélyt megadja.

Végre a 1000 frt kölcsön nyerhetése végett egyházmegyei közgyűlésünk pártolólaj ajánlja a nemes-bikki egyházat a ft. e. ker. pénzügyi választmány figyelmébe.

13] Olvastatott egyházmegyénk számvevőszékének Miskolczon 1894-nov. 28-án tartott ülésében felvett jegyzőkönyve, melyben előterjeszti, hogy különböző tárakból az esperesi hivatalhoz utalt 820 frt 61 krt tevő összeget kiosztotta s arról számadását bemutatja; majd feltünteti azon nehézséget, melylyel a segély kiosztása — a segélyezendők nagy száma miatt — jár; feltünteti, hogy ezen nehézséget növeli azon körülmény, miszerint a fenti összegből már két évben 150 frtot volt kénytelen az egri egyház lelkészének kiutalni. Igaz, hogy a ft. e. kerület 1893. évi tavaszi közgyűlése jegyzőkönyvének 37-ik pontiában felhívta egyházmegyénket: „hogy addig, míg a missiói alapból a 350 frtnak 500 frtra való kiegészítését kieszközölné, a hiányzó 150 frtot az egyházmegye a részére kiadott segélyből pótolja.“ Ugyde ezen idő óta két év telt el a nélkül, hogy a ft. e. kerület e tekintetben a szükséges lépéseket megtette volna; de meg tekintve azon körülményt, hogy egyházmegyénk ezen terhet soha el nem fogadta s csak a ft. e. kerület intézkedése iránti köteles tiszteletből tett annak eleget; tekintve azt, hogy egyházmegyénk ezen kötelezettséget továbbra nem teljesít.

heti, részint a segélyre szorultak nagy száma, részint azért, mert a segély-összegek rendeltetési céluktól vonattatnának el: ugyanazért azon javaslatot terjeszti e. m. közgyűlésünk elé, miszerint intézzen felterjesztést a ft. e. kerülethez, melyben adjon hangot ama kérelmének, hogy 1893-ik tavaszán tartott közgyűlésben hozott határozatához hiven az egri ev. ref. egyház lelkésze részére az egyetemes konventnél eszközöljön ki további 150 frt segélyt; ha pedig ez lehetséges nem lenne, a rendelkezése alatt álló valamely tárból részesítse nevezett egyház lelkészét ezen 150 frt segélyben.

Végre hívja fel az e. m. közgyűlés az egri egyház előjáróságát és annak lelkészét, hogy ezen ügyben a szükséges lépéseket a ft. egyházkerületnél saját jól felfogott érdekekben szintén tegyék meg.

E. m. közgyűlésünk midőn a számvevő szék felolvasott jegyzőkönyvéből a tett intézkedésekről magának meggyőződést szerzett; — azokra belenyugvását adja: akkor egyszersmind elfogadja a számvevőszék azon javaslatát: hogy felir a ft. e. kerülethez az iránt, hogy az 1895-ik évi tavaszi közgyűlés jegyzőkönyvének 37-ik pontjában egyházmegyénkire utalt s az egri egyház lelkész részére fizetendő 150 frt alól egyházmegyénk mentessék fel; mert egyházmegyénk ezen illeték fizetésére magát nem kötelezte; mert már a kiosztandó segélyösszeget évenként 100 frt ugys terheli, — s ha még az egri egyház lelkésze részére fizetendő 150 frt is a segélytár terhére kötelezővé tétetik — akkor nagy részben elfogja vonni a segélyt — az igazán árvák és özvegyektől; mert egy csekély anyagi erővel rendelkező egyházmegye országos missiói célú nem teljesíthet; mert egyházmegyénk évenként különben is oly nagy összeggel járul az országos közalap növeléséhez, hogy midőn a ft. e. kerületnél ezen missiói célra szolgáló kötelezettség alóli feloldását kéri, — csak önmaga iránti kötelességét teljesíti.

Ugyanazért a fentebbieket tekintetbe véve — az iránt keresi meg e. m. közgyűlésünk a ft. egyházkerületi közgyűlést: hogy az egri egyház részére fizetendő összeg fizetése alól egyházmegyénket feloldani, — s azt a rendelkezése alatt álló alapból folyósítani; vagy pedig behatós támogatása és befolyása által a ft. és méltóságos konventnél kieszközölni méltóztatssék.

14] Olvastatott 1895. márcz. 4-én Miskolczon kelt s ft. Kun Bertalan püspök urnak az esperesi hivatalhoz intézett 238/1891. számú átíratra, melyben intézkedésre hívja fel, hogy az 1893-ik évi XXVI t.-cz. 4. és 5. §-ának f. év szept. elsejétől érvény szereztessék: t. i. a tanítók ne magok szedjék járandóságaikat az egyes fizetőktől, hanem az iskola-fentartóktól havi vagy negyedévi előleges részletekben kapják fizetésüket s a terménybeli járulékokat is az iskola-fentartók a tanítók közbejötté nélkül szedessék be és előre megállapított mennyiségben szolgáltatassák ki a tanítóknak, még pedig úgy, hogy az évi utolsó részletet legkésőbb az év november havában átadják.

Ez iránt intézkedni annyival inkább szükséges, mert a zsinati törvény 411. §-a is ily értelemben rendelkezik. Igaz, hogy e tekintetben a törvénynek idáig is több helyt elég van téve, arra kell azon-

ban törekednünk és ez a lelkészi fizetésekre is vonatkozhatik, hogy a törvény követelményei minden egyházközségben szigoruan betartassanak.

A felolvasott átirat folytán kimondja e. m. közgyűlésünk, hogy alkalmazkodás és az 1893-ik évi LXVI. t.-cz. 4 és 5 §-ainak keresztülvitelére még pedig egy a lelkészi, mint a tanítói fizetések beszedésére nézve az egyházak előljárói utasíttatnak.

15] A legközelebbi gyűlés alkalmából arról győződött meg e. m. közgyűlésünk, hogy a gyűlés elé terjesztendő tárgyakat kellőleg előkészíteni nem lehet, mert a betérjesztések vagy későn, vagy pedig a gyűlés helyén és napján adatnak be az esperesi hivatalhoz.

A fentebbi körülmény alapján kimondja e. m. közgyűlésünk miszerint egy az egyházak, mint az egyházi hivatalnokok által betérjesztendő ügyiratok a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal adassanak be az esperesi hivatalhoz — mihez való alkalmazkodásra az egyházak — egyházi hivatalnokok felhivatnak.

16] Olvastatott a m.-csáthi járás egyházlátogatói hivatalának 1895. márczius 14-én Eger-Lövön felvett jegyzőkönyve, melyben előterjesztik, hogy nevezett egyházban „mind az egyházi, mind a magtári tőke összesen 2225 frt 30 kr. kötvényeken van ugyan elhelyezve a hiveknél, de ezek a kötvények a törvény kivánalmainak nem felelnek meg, a mennyiben részint elavultak, részben hibás kiállításuk; majd hogy 2107 frt 11 krt tevő 3 alapítványi tőke a presbyterium által a takarékpénztárból kivétellett s eredeti rendeltetésétől elvonva, iskola-épület vásárlására fordított; hogy a sirgondozásra hagyományozott 232 frt 39 kr. tőke kamata rendeltetési céljára nem fordíttatik, a mennyiben a hagyományozó Soós Jánosné sirja elhanyagolt állapotban van; végre hogy a hivatalnokok hallgatása s a presbyterium nem törődése miatt oly sok párbér hátrálék van kint mind a lelkészi, mind a tanítói hivatalt illetőleg, hogy annak behajtása immár elodázhatlanná vált.

A jegyzőkönyvben feltüntetett adatok alapján határozza e. m. közgyűlésünk: miszerint felhivatik a nevezett egyházban működő segéd-lelkész és presbyterium, hogy a 2225 frt 30kr.-ból álló egyházi és magtári tőkét, a törvény kivánalmainak megfelelő kötvényekkel és minden egyes eselnél teljes biztosságot nyújtó két jótállóval lássa el, illetve biztosítsa, azokat a kötvényeket pedig, melyek egy vagy más ok miatt nem biztosíthatók, az illető adós anyagi helyzetét feltüntető adatokkal felszerelve, egyházmegyénk ügyészéhez terjesszék be.

A takarékpénztárból kivett s rendeltetési céljától elvont három rendbeli s 2107 frt 11 krt tevő alapítványra nézve szintén utasíttatik az egyházi előljáróság, hogy azt a hivekre kivesse s az így eszközölt kivétel folytán a fentebb feltüntetett 2107 frt 11 krt beszédvén, azt, hogy az alapítvány intentiója megvalósítható legyen, takarékpénztárba helyezze.

A Soós Jánosné-féle sirgondozási 232 frt 39 kr. alapból, az elhanyagolt sir mielőbbi rendbehozására a szükséges intézkedést tegye meg.

A felszaporodott egyházi tartozások behajtására nézve a zsinati törvények 27. §. 5-ik pontja értelmében szintén felelősség terhe alatt felhivatik és utasittatik az egyházi előljáróság.

Ezen határozati pontokról az egyházi előljáróság jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

17] Nt. Tóth Dániel esperes ur bejelenti, hogy a geszti egyházközség megválasztott lelkésze Thury Sándor volt hubói lelkész érdekében a gömöri ev. ref. egyházmegye esperese Nagy Pál által f. évi márczius 23-án kiállított „Elbocsátó levél“ bemutatott.

Tudomásul vétetett, s Thury Sándor a geszti ev. ref. egyház lelkészévé azon megjegyzéssel erősített meg, hogy a szabályszerű díj általa lefizettetett.

18] Olvastatott a geleji ev. ref. egyház presbyteriumának előterjesztése, melyben jelenti, hogy elhunyt fitanítója Rozgonyi Lajos helyére a noszvaji egyház tanítóját, Tóth Ferenczet választotta meg, a midőn őt fitanítóul megerősíteni kéri, kéri egyszersmind, hogy a nevezett tanító részére kiállított díjlevelet egyházmegyei közgyűlésünk megerősíteni sziveskedjék.

A jelentés tudomásul vétetett; Tóth Ferencz volt noszvaji ev. ref. tanító a geleji ev. ref. egyház fitanítójául megerősített; s ezzel kapcsolatban a bemutatott fitanítói díjlevélre a megerősítési záradék oly utasítással határozottatott reá vezetetni, hogy az utólag a geleji egyház presbyteriuma részéről még két példányban bemutatandó leend.

A jóvá hagyott díjlevél, egyik példánya az egyházmegyei levéltár számára megtartatni; a másod- és harmad példány pedig a geleji ev. ref. egyház, és Tóth Ferencz fitanító részére kiadatni rendeltetik.

19] Olvastatott az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegyei lelkész-özvegyárva gyámintézeti választmány részéről 1895. évi február 22-én tartott ülés jegyzőkönyve, mely szerint Sólyom Lajos gyámintézeti pénztárnok számadásai teljesen rendben találtatván, részére — ügybuzgó működésének elismerése mellett — az 1894. évi számadásokat illetőleg a felmentvény megadatni javasoltatik.

Tett — ugyanezen jegyzőkönyvi adatok szerint — a gyámintézet 1894. évi bevétele 1695 frt és 75 krt; kiadása 1500 frtot; és volt a pénztári maradvány 195 frt 75 kr.

Állott az intézet összes vagyona 1894. év végén tőkében 6043 frt 15 krból; és a pénztézeti betétkönyveken elhelyezve lévő összegek ki nem vett betéti kamataiból.

A felolvasott jegyzőkönyv tartalma tudomásul vétetett, s annak alapján Sólyom Lajos gyámintézeti pénztárnok, az 1894. évi számadások tekintetében a további felelősség alól felmentetett; s ugyancsak ő irányában, ügybuzgó működéséért egyházmegyei közgyűlésünk elismerését kifejezi.

Miről Sólyom Lajos gyámintézeti pénztárnok jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

20] Ugyancsak a gyámintézeti választmányi ülési jegyzőkönyv felolvasása alkalmából gyámintézeti pénztárnok bejelenti, hogy az abban fölemlített hátrálékos tartozások időközben rendezettek.

Tudomásul vétetett.

21] A felolvasott jegyzőkönyvben foglalt jelentés szerint a gyámintézeti választmány és felülvizsgáló bizottság tagjainak megbízatása lejárván :

A választmány, és fölülvizsgáló bizottság tagjainak megválasztása megejtetett, melynek eredménye következő :

Elnök: Lengyel Sámuel egyházi gondnok; alelnök: Nagy Ignác; választmányi tagok: Maklár Károly, Vattay István, Szalóczy Bertalan, Sólyom Gyula, Fodor Bertalan, Marsalkó Endre, Bárczay Miklós, Kun Kálmán, Molnár Bertalan, Mikuleczki István, Tóth Pál, Fodor Pál.

Felülvizsgáló bizottság tagjai Báró Vay Elemér, Kerekes József és Molnár Bertalan.

Miről a megválasztott választmányi és felülvizsgálóbizottsági tagok jegyzőkönyvi kivonaton értesítendők.

22] Olvastatott a m.-csáthi ev. ref. egyház presbyteriuma képviselőiben Szabó Sándor gondnok, ugyszinte Fejér Endre és Kerekgyártó Béni presbyterek által benyújtott felebbezés, melyben felebbezők kérik egyházmegyei közgyűlésünket, hogy a m.-csáthi ev. ref. egyház részéről f. 1895. évi február 24-én tartott közgyűlés azon határozatát, mely a f. évi február 5-én kelt és az egyház lelkészeinek fizetését 250—250 koronával felemelni kívánó presbyteriumi határozatot elvetette: megváltoztatni a presbyterium által megállapított és a fizetés emelést is magában foglaló lelkészi díjlevelet megerősíteni és jóváhagyás végett a főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez fölterjeszteni sziveskedjék.

Ezen felebbezéssel kapcsolatban fölolvastatnak az 1895. évi febr. 5-én hozott presbyteriumi, 1895. évi febr. 24-én hozott egyházi közgyűlési határozatok és a m.-csáthi ev. ref. egyház 1895. évi bevételi és kiadási költségvetés, illetőleg vagyoni állapot feltüntető hivatalos kimutatás.

Miután egyházmegyei közgyűlésünk meggyőződött, hogy a mező-csáthi ev. ref. egyház vagyoni viszonyai teljesen rendezett állapotban vannak, — s a presbyterium által a lelkészek javára megállapított 250—250 korona fizetésemelés a bevételi fölösleg által teljesen fedezve van; — miután továbbá a fentebbi fizetés emelés az egyházi adót fizető hívekre legkisebb terhet sem hárít.

A m.-csáthi ev. ref. egyház közgyűlésének, a lelkészi fizetés emelését megtagadó határozatát közgyűlésünk megváltoztatja; a presbyteriumi határozat alapján kiállított díjleveleket megerősíti, — s jelen határozat jogerőre emelkedése után, — azokat jóváhagyás végett a főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez fölterjeszteni rendeli.

Miről a m.-csáthi ev. ref. egyház presbyteriuma, és lelkészi hivatala jegyzőkönyvi kivonatokon értesítendők.

23] Tóth Dániel Esperes jelenti, hogy tudomására esvén, miszerint a mező-csáthi ugynevezett felső városrész és nemes közbirtokosság által a m.-csáthi ev. ref. egyház lelkészi hivatala részére kiszolgáltatni szokott 3 és 3 öl fa árának kifizetése az utóbbi időben megtagadtatott, ez ügyben a m.-csáthi ev. ref. egyház presbyteriumát a tény és ügy állásának előterjesztésére hivatalból fölkérte.

A presbyterium jelentését megtette s ebben előadta, hogy a 3 és 3 öl fa árának kifizetése a mező-csáthi felső városrész s illetve nemes közbirtokosság által Borsodvármegye 1890. évi decz. 16-án tartott rendes bizottsági közgyűlésének határozatára való hivatkozás mellett tagadtatott meg; s bár az egyház ide vonatkozó joga, a bemutatott s 1819-ben keletkezett írásbeli megállapodáson nyugszik, mind a mellett az egyháztanács a kötelezett város s illetve nemes közbirtokosságnak, a fizetéstől való vonakodását egyszerűen tudomásul vette s a lelkészi hivatal részére 3 és 3 öl fa árának jövőre való kiadását magára vállalta, megjegyezvén, hogy megállapodásánál az egyházi tanácsot méltányossági tekintetek vezették.

A presbyteri jelentés, továbbá az 1819. évi január 19-én kelt szerződés Borsodmegye közgyűlésének 451/kgy 1890. sz. alatt kelt határozata, úgy mint az esperesi előterjesztés és ügyészi vélemény felolvastatván,

Határoztatott:

A m.-csáthi ev. ref. egyház presbyteriumának azon rendelkezése, mely szerint a m.-csáthi felsővárosrész, és nemes közbirtokosság által a m.-csáthi ev. ref. egyház lelkészihivatala javára évenként kiszolgáltatni kellő 3 és 3 öl fa kiszolgáltatásának megtagadásába belenyugodott, s ugyanezen tehernek jövőre való viselését magára vállalta, hatályon kívül helyeztetik, s a presbyterium utasíttatik, hogy a m.-csáthi ugynevezett felső városrész és nemesi közbirtokosság ellenében, 1892. évtől kezdve, az évenként kiszolgáltatni kötelezett 3 és 3 öl fa árának behajtását haladéknélkül eszközölje.

Mert: a presbyteriumnak nem áll jogában és hatalmában az, hogy létező jogokról -- a felsőbb egyházi hatóságok jóváhagyása és megerősítése nélkül, -- lemondhasson; és azok igénybe vételétől visszaléphessen.

Mert: a m.-csáthi felső városrésznek és nemesi közbirtokosságnak szintén nem volt jogában és hatalmában az, hogy az 1890. évi 451. számú megyei bizottsági közgyűlési határozatra való utalás mellett a 3 és 3 öl fa árának kiszolgáltatását megtagadhassa, -- mivel eltekintve a fenálló ellenkező gyakorlattól, és hasonló esetek alkalmából keletkezett felső hatósági rendelkezésektől, -- a fentebbi megyei határozat világosan kimondja, hogy midőn valamely egyházközség a politikai községgel kötött szerződés értelmében igényli azt, hogy a község jövedelméből bizonyos összegben részesüljön; az eddigi szolgáltatások teljesítése meg nem tagadható, már pedig az adott esetben a lelkészi hivatal megillető jog egy 73 évi folytonos gyakorlat által szentesített írásbeli szerződésen nyugszik.

Miről a m.-csáthi ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

24] Olvastatott a miskolczi ev. ref. egyház presbyteriumának előterjesztése, melyben az 1891-ben magára vállalt kötelezettségre való hivatkozás mellett, a rendelkezése alatt állott pénzalapok felhasználásával emeltetett bérházba, nemkülönbén lelkészlakokba és tanítói lakba befektetett pénzalapok ügyéről, a pontos ellenőrzés szempontjából jelentést tesz.

A jelentés szerint kiadatott:

a) az emeletes bérház építésre	---	---	28.183	frt	15	kr.
b) A Kossuth-utczai paplak és posta- utczai iskolára	---	---	4435	frt	54	kr.
c) A felső-papszeri paplakra	---	---	7757	frt	05	kr.
d) A gordon-utczai tanítói lakra	---	---	200	frt	—	kr.
e) Mellékes kiadásokra	---	---	1137	frt	30	kr.
Összesen			41713	frt	04	kr.

Ezen kiadások fedeztettek.

1. Alapítványok és időközi kamataiból	---	---	22676	frt	23	kr.
2. A bérháznál elvett utcza részért a város által fizettetett	---	---	366	frt	78	kr.
3. Az osztrák magyar bankból kölcsönzött	---	---	16000	frt	—	kr.
4. Az egyház hívekre építési czélból hozott illeményekből 1892. 1893. 1894. években befolyt összeg	---	---	9464	frt	91	kr.
Összesen			48507	frt	92	kr.

Ezen összegből az egyház további rendelkezése alatt áll --- --- --- --- 6794 frt 88 kr.

Jelenti továbbá a presbyterium, hogy 1895. évi márczius 17-én elhatározta, miszerint a bérházat teljesen kiépíti és a sörház-utczai iskolát kiépíti.

Ezen építkezések költsége 12300 frtot tesz, melyre a rendelkezés alatt álló és betétkönyvön elhelyezett összegek és az iskolák czéljaira történt kegyes adományok fognak felhasználtatni, s a netaláni hiány esetleg kölcsönből leend fedezve.

Felemlíti a jelentés, hogy a bérház jelenleg évenként 2210 frtot jövedelmez és kiépítés után ezen jövedelem mintegy 600 frttal fog gyarapodni s megjegyzi, hogy az osztrák magyar banktól felvett 16000 frt oly törlesztéses költsön, melyért az egész tőke után $5\frac{1}{2}\%$ -ot az egyház $40\frac{1}{2}$ évig fizetend s ezzel az egész adósság törlesztetik.

A jelentés helyben hagyó tudomásul vétetett.

25] Ugyancsak olvastatott a miskolezi ev. ref. egyház részéről 1895. évi ápril hó 7-én tartott közgyűlés jegyzőkönyvének kivonata; mely szerint a közgyűlés az egyháztanács 1895. évi mártius 17-én kelt határozatának elfogadása mellett kimondja, hogy a Fűzes-utcai iskolát és telkét Miskolcz város közönségének 2500 f. vételárért iskolai célokra eladja, azon kikötéssel, hogy az ezen iskolában alkalmazott tanítót az egyház minden további szavatossága nélkül a város átveszi és alkalmazza s annak idején nyugdíjban részesítetteti.

Ezzel kapcsolatban olvastatott Gecse Ferencz fűzes-utcai tanítónak nyilatkozata, melyben a községi iskolában leendő alkalmaztatását elfogadja s a miskolezi ref. egyház irányában formálható minden jogigényről lemond.

Egyházmegyénk a miskolczai ev. ref. egyház közgyűlésének fentebbi határozatát jóváhagyja, s azt a Főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez megerősítés végett pártolólag fölterjesztetni rendeli.

26] Olvastatott az ároktői ev. ref. egyház presbyteriumának fölterjesztése, melyben az ároktői 178. számú tjkvben foglalt s még mintegy 30 év előtt Petrák Dániel ároktői lakosnak 175 frtért eladott belsőség fölött létrejött adás-vevési szerződést megerősítettetni kéri.

Miután egyházmegyei közgyűlésünknek arról, miszerint az adás-vevési szerződésben érintett belsőség, mikor? minő föltételek alatt? és mi célra hagyományoztatott? az ároktői ev. ref. egyházra, és miképpen lett ezen belsőség ellenértéke felhasználva, semmi tudomása nincsen?

Folyamodó presbyterium részére a kérvény és ahhoz csatolt eredeti adás-vevési szerződés, oly utasítással rendeltetik vissza-adatni, hogy a néhai Petrák István által tett hagyományról, lehetőleg okmányokkal támogatott részletes jelentést tegyen, s ezzel együtt a szerződést ujjalag bemutassa.

27] Olvastatott a mályi ev. ref. leány-egyház presbyteriumának folyamodványa, melyben iskolai építési célból magát segélyben részesítettetni kéri.

Miután folyamodó presbyterium arra nézve, hogy az iskolai tanterem milyen nagy? mennyi a növendékek száma? semmi tájékoztató adatot nem szolgáltatott, s ily viszonyok között a tényállás földerítve nincsen: a folyamodvány pótlás végett visszaadatni határoztatik.

28] Olvastatott a dorogmai egyháznál megtartott egyházlátogatásról fölvett jegyzőkönyv, mely szerint Győri Sándor a tanítói kötelességek teljesítésében feladatának egyáltalán meg nem felel.

Győri Sándor tanító egyházmegyei közgyűlésünk által felhívatik, hogy jelen határozat kézbesítésétől számított 30 nap alatt nyugdíjaztatása iránt a kellő lépéseket amnyival inkább megtegye, mivel ellenkező esetben ellene a fegyelmi eljárás haladéktalanul folyamatba fog tétetni.

29] Olvastatott a m.-csáthi egyháznál megtartott egyházlátogatásról

fölvett jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy a Soltész Nagy János alamori illetőségű örökhatyó által a m.-csáthi egyház javára tett 1000 frt hagyomány Soltész Nagy Albert végrendeleti végrehajtó által 200 frt hiánynyal elégített ki a nélkül, hogy a hagyományozott összeg leszálltatásának szüksége vagy kényszerűsége okmányszerűleg igazoltatott volna.

A m.-csáthi egyház presbyteriuma utasittatik, hogy a fizetetlenül lévő 200 frt hagyományi részlet behajtása iránt szükség esetében polgári peres eljárás igénybe vétele mellett az eljárást haladék nélkül megindítsa és intézkedésének eredményéről egyházmegei közgyűlésünkhöz annak idején jelentést tegyen.

Miről a m.-csáthi egyház presbyteriuma jkvi kivonaton értesítendő.

30] A tiszta-oszlári egyháznál tartott egyházlátogatásról fölvett jkvel kapcsolatban olvastatott Kiss József tiszta-oszlári lakos, egyháztagnak T.-Oszláron 1895. évi jan. 1-én kelt s hitelesített másolatban egyházmegyei közgyűlésünkhöz betérjesztett alapítványlevelc, melynek értelmében Kiss József a maga és neje Lovász Ágnes nevében „Ágnes alapítvány“ czimen kötvényben a tiszta-oszlári ref. egyház lelkészi hivatala javára 200 frtot adományoz azon kikötéssel, hogy ezen összegnek kamatai 100 azaz száz évig tőkésittessenek és az ekként fölszaporodott összeg kamatai 1895. évi januártól kezdve a t.-oszlári ev. ref. egyház lelkészének kiadattassanak.

A vallásos érzületről és igazi fenkölt gondolkozásról bizonysgot szolgáltató alapítványt egyházmegyei közgyűlésünk örvendtes tudomásul veszi; a nemeslelkű alapító, valamint neje irányában elismerését jkvilleg kifejezni, egyszersmind a hívők buzgságának és áldozatkészségének ébresztésére az alapítványlevelc egész terjedelemben jkve vezetetni rendeli.

Miről Kiss József és neje Lovász Ágnes t. oszlári lakos egyháztagok a tiszta oszlári egyház presbyteriuma utján jegyzőkönyvi kivonaton értesítendők.

Az alapítvány levél tartalma szószerint következő:

„Alapítvány levél. Jó Istenemnek egész éltém folyása alatt irántam nyilvánított áldó kegyelmét, csekély tehetségem szerint habár kis mértékben is, meghálálni akarván, szivem és lelkem buzditó szavára, tiszta-oszlári szegény állapotban küzdő ev. ref. egyházunknál magam és nőm szül. Lovász Ágnes nevében mai alólírott napon kötvényekben 200 frt. az az kétszáz o. é. frtot alapítványozok, mely alapnak kezelését, célját a következőkben kívánom megállapítani. Ugyanis 1. Ezen 200 frtos alapítvány a tiszta-oszlári ev. ref. egyházi előljároság felelőssége s az illetékes egyházmegye felügyelete mellett 1895 január 1-től számítva egy-száz (100) évig vagyis 1995 év január 1. napjáig kamatos kamatozás mellett, de biztos helyen akár pénztárban, akár kötvényben kezeltessék és növeltessék. 2. Az ily módon kezelt és növelt töke az 1995 év január 1-ső napján egy megállapodott töke természetét veszi fel, s ez időtől kezdve annak évi kamatai minden megcsonkítás vagy levonás nélkül a t.-oszlári ev. ref. egyház lelkészének „díjpótlék“ czimen nyugta mellett adassanak át. 3. Ha

azonban a jelenlegi t.-oszlári ev. ref. egyház idővel hűtlen lenne az egyetemes magyar ev. ref. egyház tanaihoz, az esetben a fenti alapítvány és annak kamata az 1. és 2. pontban leírt módon a T.-Oszlárhoz legközelebb eső s az egyetemes egyházhoz hűnek maradt szegény ev. ref. egyházra, illetve annak lelkészére száll. 4. Ezen alapítványom a leghűségesebb és legmunkásabb nő, a legfáradhatatlanabb anya s példás életű keresztyén asszony Lovász Ágnes tisztelete jeléül és emlékezetére, Ágnes alapítvány czímen örökíttessék meg. 5. Ezen alapítvány minden ügyeinek intézése a t.-oszlári ev. ref. egyházi előljáróság meghallgatásával, az illetékes egyházmegyei esetleg az egyházkerületi hatóság jog- és hatáskörébe tartozik, annak határozott kijelentésével, hogy bármiféle teher illetné is az idők folyása alatt nevezett alapítványt, azt a terhet maga az alapítvány viseli, abból a t.-oszlári ev. ref. egyházat, illetve pénztárát semmi sem terhelheti. Magamat, alapítványomat s ev. ref. egyházunkat a gondviselő Isten kegyelmébe ajánlva vagyok, T.-Oszláron, 1895. január 1-ső napján. *Kis József.*

31] Olvastatott az andornoki ev. ref. egyház presbyteriumának folyamodványa, melyben az egyrészt az egyház, másrészt Mocsáry Lajos ur között köszönkutatási, bányanyitási és aknázási jog tárgyában létrejött szerződést pártolólág jóváhagyás végett a főtiszt. egyházkerületi közgyűléshez fölterjesztetni kéri.

Ezzel kapcsolatban olvastatott a szerződés tárgyában beterjesztett egyházmegyei ügyészi véleményes jelentés.

Miután a szerződés Andornok község összes birtokosaira kiterjed, s miután a szerződés föltételei a hasonló esetekben kikötetni szokásos föltételekkel teljesen megegyeznek; de különben is a szerződés által, az egyház-község javainak elidegenítése vagy megterheltetése nem czéloztatik: a bemutatott szerződésnek az andornoki ev. ref. leány-egyház érdekéből leendő megerősítés ellen egyházmegyei közgyűlésünk kifogást nem tesz és a szerződést a vonatkozó összes ügyiratokkal együtt jóváhagyás végett a ft. egyházkerületi közgyűléshez fölterjesztetni rendeli.

Világosan köteleztetik azonban az egyház-község, hogy a köszönkutatási jog eladásából; vagy pedig az illető földterület egyrészének esetleges kisajátítása folytán nyerendő összeget az illető földterület jogi természetének megfelelőleg elidegeníthetlen törzs vagyonként kezeltesse és jövedelmeztesse.

Miről az andornoki ev. ref. leány-egyház presbytériuma jkvi kivonaton értesítendő.

32] Olvastatott egyházmegyei ügyész jelentése a Székely József volt mályi tanító elleni követelési ügyben.

A jelentés szerint az 1894. évi ápril 5-én Eger-Lövön tartott egyházmegyei közgyűlés vonatkozó határozatának érvény szereztetett, a mennyiben t. i. a miskolci kir. jbiróság útján Székely Józseftől 22 frt 91 kr. követelés behajtatott.

Ezen összegből a jelentéshez csatolt nyugta szerint Ágoston Sándor nyug. lelkésznek kiadatott 17 frt 50 kr., a felül maradt 5 frt 41 kr. pedig a mályi ev. ref. egyházat illeti.

A jelentés tudomásul vétetett s egyházmegyei ügyész utasít-

tatott, hogy az 5 frt 41 krt tevő követelési részlet összeget küldje meg közvetlenül a mályi ev. ref. egyház presbytériuma részére.

33] Olvastatott a heő-szalontai egyházközség folyamodványa, melyben kéri, hogy egyházmegyei közgyűlésünk a szalontai egyházközséget a főtiszt egyházkerület valamelyik pénztárából évenkénti 50 frt állandó segélyben való részesítésre ajánlja.

Mintán egyházmegyei közgyűlésünk tudomása szerint az egyház-község kérelmének lehető teljesítésére a főtiszteletű egyházkerületnél alap nem létezik: a kérelem figyelembe vehetőnek nem találtatott.

Miről a heő-szalontai egyház presbytériuma jkvi kivonaton értesítendő.

34] Olvastatott a szalontani egyház részéről 1895. évi márcz. 17-én tartott közgyűlés jkyének kivonata, mely szerint az egyházközség építkezési, illetőleg épület javítási, valamint lelkészlak felszerelési kiadások fedezésére főtiszt, egyh. ker. pénztárból 600 frt kölcsön engedélyezését kéri oly módon, hogy ezen 600 frt kölcsön részint a hivekre, — az állami egyenes adó és párok után kivetett 300 frtból; — részint pedig az egyháznak kötvényen elhelyezve lévő pénzből befolyandó 300 frtból legyen visszatérítendő.

Egyházmegyei közgyűlésünk a heő-szalontai egyházközségnek megengedi, hogy építkezési- és lelkészlak fölszerelési célra 600 frt erejéig kölcsönt vehessen. A kölcsön visszatérítése indokából a hivekre kirótt 300 frtra vonatkozólag pedig a kivetési kulcsot jóvá hagyja.

Utasítja azonban az egyház-községet, hogy az 1895 márcz. 17-én tartott közgyűlési határozatnak a kölcsön visszatérítésére vonatkozó megállapodását szigoruan szem előtt tartsa; a kölcsön teher mielőbbi törlesztéséről gondoskodjék s a teljesített törlés mértékéről a jövő 1896. évi tavaszi közgyűlésünkhöz jelentést tegyen.

Miről a heő-szalontai egyház presbytériuma jkvi kivonaton értesítendő.

35] A heő-papi ev. ref. egyház presbyteriuma az újból kiállított fiós leánytanítói díjleveleket felterjeszti oly czélból, hogy azokat az e. megyei közgyűlés hagyja jóvá s a mellékelt presbyteriumi jegyzőkönyvben azon kérelmének ad kifejezést, hogy a megváltoztatott fitanítói díjlevélre meghívott Gulyás Ferenczet tanítói állomásában erősítse meg.

A felterjesztett díjlevélből az tűnik ki, hogy a 300 frt minimumot ki nem tévő leánytanítói fizetés 31 frt készpénzzel, 2 hold szántófölddel és egy hold réttel emeltetett olyformán, hogy ezek a fitanítói jövedelemből vétettek el. — Egyházmegyei közgyűlés a díjleveleknek a presbyterium által ekként eszközölt megváltoztatását nem fogadja el és határozatilag kimondja, hogy a fitanítói fizetés eddigi értékében maradjon meg; minthogy pedig a leánytanítói fizetés emelésére a nmságu vallás és közoktatási miniszterium 51 frt 07 krt utalványozott, ezen összeget a heő-papi egyház vegye igénybe és évenként a kitűzött czélra fordítsa. — Miután a heő-papi egyház jelenlevő küldöttei kinyilatkoztatták,

hogy bár Gulyás Ferencz az alászállított fitanítói díjlevélre választott meg, de az ő megválasztását a díjlevelekbe hozott határozat mellett is érvényesnek kívánják tekinteni. Nevezett tanító a szabályszerű díj lefizetése mellett állomásában megerősítettik. — Erről a heő-papíi egyház a díjlevelek visszaküldése mellett jkvi kivonaton értesítendő.

36] Olvastatott az igríczii ev. ref. egyház presbyteriumának azon kérelme, hogy miután a leánytanítói állomás fizetése még 1894. év folyamán 300 frtra kiegszítettett, az ekként rendezett leánytanítói díjlevél az e. m. közgyűlés által erősítették meg.

Az igríczii ev. ref. egyház presbyteriumának kérelme teljesítettik s a három példányban csatolt leánytanítói díjlevél végleges jóváhagyás végett a főtiszteletű e. kerületi közgyűléshez felterjesztetni határoztatott.

37] Szalóczy Bertalan az e. megyei tanügyi bizottság elnöki állásáról, Sólyom Lajos, Kazai Sándor, Gere Lajos lelkészek iskola körlátogatói hivatalukról való lemondásukat bejelentették.

Egyházmegyei közgyűlés fentnevezetteknek állásukban 6 évig hiven és lelkiismeretesen folytatott működésükért elismerésüket fejezvé ki, lemondásukat elfogadja s az e. megyei tanügyi bizottságot a jelen évtől számított 6 évre a következőleg alakítja meg: Elnök: Fekete József e. m. tanácsbíró; iskolai körlátogatók a miskolczi járásban Apostol Bertalan lelkész Baksa Lajos tanítóval, Illés János lelkész Csiki Béla tanítóval; igríczii járásban: Bársony György lelkész Kenyeres Pál tanítóval, Csiszár Béla lelkész Kovács Károly tanítóval; mező-csáthi járásban: Fekete Gyula lelkész Fogarasi Jenő tanítóval, Szalóczy Pál lelkész Asztalos József tanítóval; m.-keresztesi járásban: Kaszonyi János lelkész Bertók Károly tanítóval, Tokai Nagy Lajos lelkész Fazekas Pál tanítóval; miskolczi egyház iskoláiban: Nagy Ignác lelkész.

Miről nevezett lelkészek és tanítók jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

38] Szalóczy Bertalan lemondásával az e. kerület tanügyi bizottságában egy tagsági hely üresedett meg,

Egyházmegyei közgyűlésünk a főtiszt. e. kerületi gyűléshez azon tiszteletteljes kérelemmel járul, hogy e megüresedett helyet Fekete József e. megyei tanügyi bizottsági elnökkel sziveskedjék betölteni.

Miről a főtiszteletű egyházkerület jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

Egyházmegyénk területén alkalmazásba levő segédlelkészek következőleg helyezetttek el:

Kovács Mihály M.-Keresztesre helyettes lelkészül, Nagy Barna T. Palkonyára helyettes lelkészül, Kovács Károly Miskolcra s. lelkészül, Fodor Gyula Kis Győrbe helyettes lelkészül, Szabó Bertalan Heő-Papira, Andó Lajos Eger-Lövőre, Gaál Ferencz Tisza-Tarjánra, Bodolay Miklós Tisza-Nánára, Béky József M.-Keresztesre, Nagy Lajos Szederkénybe, Tóth Ferencz Lőrinczfalvára, Csik Dániel püspöki titkár Miskolcra, Dr. Tüdös István Miskolcra,

Szabó Endre Vattára, Fűri Lajos Poroszlóra, Tóth Béla Miskolcra, Kenyeresi Károly Gelejre, Szentmártonyi Dániel Átányra segéd lelkészül.

Megjegyeztetik, hogy a lőrinczfalvai l. egyház Poroszlóhoz tartozik s az ott alkalmazott segéd-lelkész a poroszlói lelkész fennhatósága alá van rendelve.

39] Olvastatott a szirmai ev. ref. egyház presbyteriumának folyamodványa, melyben megengedtetni kéri, hogy készletben levő magtári pénztökéjéből új lelkészlakot építtethessen oly feltétellel, hogy az építendő lelkészlak tervrajzát, költségvetését s a vállalkozóval kötendő szerződést az esperesi hivatalnak az építkezés megkezdése előtt be fogja mutatni.

Egyházmegyei közgyűlésünk a szirmai ev. ref. presbyterium kérelmét teljesíti azon hozzáadással azonban, hogy az építendő lelkészlak tervrajzát, költségvetését és a vállalkozóval kötendő szerződést az állami építészeti hivatal által felülvizsgáltassa. — Esperesi hivatal meghatalmaztatik, hogy ezen föltételek teljesítése után az építkezésre való engedélyt megadhassa. Erről fenti presbyterium jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

40] Olvastatott a zsécezi ev. ref. egyház presbyteriumának kérvénye, melyben az e. ker. pénztárból lelkészlak építésére még 1892-ben kölcsönvett 2000 frtból az egyháztagnak még kint lévő 1600 frt behajtását a zsinati törv. 5-ik §-ának 3-ik kikezdése értelmében kéri eszközöltetni.

A beterjesztett kérvényből kitűnően, hogy a presbyterium az egyháztagnak még kint lévő építkezési költséget az ottani közigazgatási hatóság igénybevétele mellett sem volt képes behajtani, — egyházmegyei közgyűlés nevezett presbyteriumot oda utasítja, hogy a zsinati törvény 5. §-ának 2-ik kikezdése értelmében intézzen kérelmet az esperesi hivatalhoz, mely ez ügyben szükséges intézkedéseket a törvényhatóság első tisztviselőjénél eszközölni fogja.

Miről a zsécezi ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

41] Olvastatott az ónodi ev. ref. egyház presbyteriumának kérvénye, melyben az általa kántortanítóul megválasztott Geese Andornak hivatalában való megerősítését kéri.

Geese Andor mint az ónodi ev. ref. egyházba megválasztott kántor tanító hivatalában a szabályszerű díj lefizetése mellett megerősítettik.

42] Olvastatott Nagy Simon mályii előkönyörgő tanítónak folyamodványa, melyben hivatkozva nehéz anyagi körülményeire, valamely tőrből való segélyezését kéri.

Egyházmegyénk nem rendelkezvén olyan alappal, melyből segélyt nyújthatna, kénytelen kijelenteni, hogy nevezett előkönyörgő tanító kérelmét nem teljesítheti.

Miről Nagy Simon tanító jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

43] Mészáros József zsécezi tanító azon kérelemmel járul e. megyei

közgyűlésünkhöz, hogy tekintettel arra, miszerint évi fizetéséből a nép szegénysége miatt 100—150 frt marad kint, melyet lehetetlen bahajtani s ekként csekély összegre leapadt jövedelméből nem képes magát fentartani, valamely tárból segélyezze, vagy ha ezt nem tehetné, segélyezés végett az e. ker. pénzügyi bizottságnak ajánlja.

Egyházmegyei közgyűlésünk nevezett tanító kérelmének helyt nem adhat, mivel segélyző tára nincs; a segélyre inkább rászorult folyamodókra való tekintetből pedig őt az e. ker. pénzügyi bizottságnak szintén nem ajánlhatja.

Miről Mészáros József tanító jegyzőkön yvi kivonaton értesítendő.

44] Olvastatott Balog István tiszta-oszlári árvizkárosult tanító folyamodványa, melyben tekintettel a folyó év ápril hóban őt ért nagy elemi csapásra, mely őszi vetését csaknem teljesen semmivé tette, kéri e. megyei közgyűlésünket, hogy őt az e. kerületi pénzügyi bizottságnak segélyezésre ajánlja.

Fenti kérelmező tanító a folyamodványában felhozott és beigazolt indokoknál fogva segélyezés végett az e. ker. pénzügyi bizottság figyelmébe melegen ajánltatik.

Erről a főtiszt. e. ker. gyűlés a kérvény csatolása mellett jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

45] A heő-csabai ev. ref. egyház új tanítói lakot akarván építtetni, az épület tervrajzát, költségvetést és az építési költségeknek kivetési módzatait, melyek úgy a presbyterium, mint az egyházi közgyűlés által elfogadtattak, azon kérelemmel terjeszti fel, hogy azokat egyházmegyei közgyűlésünk helyben hagyja és megerősíti.

Egyházmegyei közgyűlésünk fenti egyház kérelmét azon kikötéssel teljesíti, hogy az építendő tanítói lak tervrajza és költségvetése az építés megkezdése előtt az állami építészeti hivatal által felülvizsgáltassék s ezen tény az esperesi hivatalnak bejelentessék.

Miről a heő-csabai ev. ref. egyház jegyzőkönyvi kivonaton értesítettik.

46] Olvastatott a sajó-keresztúri ev. ref. egyház 9 tagjának e. megyei közgyűlésünkhöz beadott kérvénye, melyben az egyházgyűlés által f. évi ápril 7-én a hátrálékos építkezési költség kivetésére hozott határozatnak megváltoztatását s a presbyterium által ez ügyben tett javaslatnak helybenhagyását kéri. Az egyházi közgyűlés ugyanis a presbyteriumnak azon javaslatát, hogy a még fennlévő 3000 frt építési költség törlesztésére minden egyes adó- és párfizető egyháztagra 10 frt alapösszeg vettessék ki s a még felmaradó tartozás kinek-kinek állami adója arányában fizettessék, 38 szavazattal 6 ellenében oda módosította, hogy mivel 10 frt alapösszeg fizetése a szegényebb egyháztagokra elviselhetlen teherként nehezednék, az alapösszeg csak 5 frt legyen s a felmaradó építési költség törlesztéséhez ki-ki állami adója arányában járuljon.

Egyházmegyei közgyűlésünk azon igazságos s általánosan elfogadott elvből indulva ki, hogy akinek több adatott, a terhek viseléséhez többel is tartozik járulni s méltányolva az egyházi közgyűlés nagy többségének indokait, — a sajtó-keresztúri ev. ref. egyház 9 tagjának kérelmét elveti s nevezett egyház presbyteriumát utasítja, hogy a még hátrélékba lévő 3000 frt építési költség törlesztését az egyházi közgyűlésben elfogadott kivetési kulcs szerint eszközölje.

Miről a sajtó keresztúri ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítettik.

47] Olvastatott az egyházmegyei pénzügyi választmány 1895. április hó 23-án Tisza-Kesziben tartott ülésének jegyzőkönyve az alábbiakban:

I. Az e. kerületet és e. megyét illető pénztár bevétele 1894. évről	---	---	---	---	3473 frt 24 kr.
Kiadása	---	---	---	---	3417 frt 04 kr.
					Pénzmaradvány 56 frt 20 kr.

II. Az özvegy-árva és Szükösi pénztár 1894. évi bevétele	---	---	---	---	1506 frt 76 kr.
Kiadása	---	---	---	---	1481 frt 50 kr.
					Pénzmaradvány 25 frt 26 kr.

III. Az egyházmegyei közpénztár 1894. évi bevétele	---	---	---	---	1132 frt 21 kr.
Kiadása	---	---	---	---	1094 frt 09 kr.
					Pénzmaradvány 38 frt 12 kr.

E három czimleten feltüntetett s összesen 119 frt 58 kr. pénzmaradvánnyal szemben teher:

a) csáthi járás supplicatio váltsága	---	---	---	---	56 frt 20 kr.
b) szükösi tár javára irandó	---	---	---	---	25 frt 26 kr.
c) közpénztár javára tőkésítendő összesen	---	---	---	---	35 frt — kr.
Lévén még fedezendő valódi pénzmaradvány	---	---	---	---	3 frt 12 kr.
IV. A gyűléstartási alap 1894. évi bevétele	---	---	---	---	508 frt 50 kr.
Kiadása	---	---	---	---	508 frt 50 kr.
					Pénzmaradvány — frt — kr.

I. Egyházmegyei közpénztár állása	---	---	---	---	3182 frt 53 kr.
II. Edes Albert alapítványa	---	---	---	---	1366 frt 58 kr.
III. Gyűléstartási alap	---	---	---	---	2254 frt 85 kr.
IV. Egyházmegyei segélypénztár	---	---	---	---	3282 frt 08 kr.

Összesen 10086 frt 04 kr.

Az ezen pénztárákat követelőleg illető

8 drb. kötvényen van	---	---	---	856	frt	10	kr.
9 db. miskolezi hitelintézeti betétkönyvön				9091	frt	82	kr.
Befizetett és tőkésítendő tőkékben				35	frt	—	kr.
1 db. miskolezi takarékegyeleti részvényben				100	frt	—	kr.
Pénztári maradványban	---	---	---	3	frt	12	kr.

Összesen 10086 frt 04 kr.

A kötvények, hitelintézeti betétkönyvek, takarékegyeleti részvény darabonként átnézettek, a kiadási és bevételi tételek okmányokkal igazoltattak s Nagy Ignác egyházmegyei pénztárnoknak pontos és példás kezeléscéért elismerés és méltán kiérdemelt köszönet nyilvánítása mellett az 1894. évi számadás kötelezettségének terhe alóli felmentés megadása egyházmegyei közgyűlésünk becses figyelmébe ajánlatik.

Az egyházmegyei pénzügyi választmány jelentése tudomásul vétetvén, e. m. közgyűlésünk szíves köszönetének és elismerésének kifejezése mellett Nagy Ignác pénztárnokot az 1894. évi pénztári számadásra vonatkozólag a felelőség terhe alól felmenti.

I. Megvizsgáltatott az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegyei könyvtár 1893. évi bevételeiről és kiadásairól szóló számadás. Bevétel volt: 54 forint 57 krajczár. Kiadás: 42 forint 5 krajczár. Maradvány: 12 forint 52 krajczár és

II. az említett könyvtár 1894. évi bevételeiről és kiadásairól szóló számadás. Bevétel: 60 forint 52 krajczár. Kiadás 59 forint 95 krajczár. Maradvány: 57 krajczár.

Mind a két rendbeli számadás bevételei és kiadásai okmányilag igazoltattak és a számadások teljesen rendben levőknek találtattak.

48] Olvastatott a geszti ev. ref. egyház 1895. febr. 1-én tartott egyházlátogatásról felvett jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy nevezett egyház 18 hold tagbirtokaiért összesen csak 78 frt hasznobért vesz be; továbbá, hogy az egyház magtárát illető kötvények nem az előirt szabályok szerint vannak kiállitva s a tartozások után járó kamatok nem fizettetnek rendesen.

A geszti ev. ref. egyház presbytériuma felelőség terhe alatt felhivatik, hogy az egyház tulajdonát képező földeket a jelenlegi hasznobérlő vagy bérlőkkel kötött szerződés letelte után nyilvános árverés útján adja ki, hogy a feltűnőleg csekély hasznobéri jövedelem emeltessék; továbbá utasítatik, hogy a magtári kötvényeket a törvény kívánalmainak megfelelőleg állitassa ki s a hátrálékban levő kamatokat ez év folyamán okvetlenül behajtsa; tett intézkedéseiről pedig őszi e. m. közgyűlésünkhöz jelentést tegyen.

Miről a geszti egyház presbytériuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

49] Olvastatott a cserépi ev. ref. egyházban 1895. febr. 4-én felvett egyházlátogatási jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy az egyház tőkepénztárából felvett kölcsönök után járó kamatokból a múlt évre

154 frt maradt kint, továbbá a magtári kötvények sincsenek kellőleg biztosítva.

E. m. közgyűlésünk felelősség terhe alatt meghagyja a cserépi egyház lelkészének és presbytériumának, hogy a tapasztalt mulasztásokat őszi e. m. közgyűlésig annyival is inkább igyekezzenek helyrehozni, mivel ellenkező esetben ez ügyek tisztázása végett terhökre és költségekre egy bizottság fog kiküldetni. Nevezett lelkész és presbytériumnak jelentése őszi e. m. gyűlésre okvetlenül bevaratlik.

Miről a cserépi egyház presbytériuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítettik.

50] Olvastatott a zsérczi ev. ref. egyházban 1895. febr. 7-én felvett egyházlátogatási jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy a magtári kötvények egy része még most sincs jóállókkal biztosítva s a magtári tartozások után járó kamatok nem folynak be.

Egyházmegyei közgyűlésünk szigoruan utasítja fenti egyház presbytériumát, hogy a zs. törv. 27. §. 14-ik pontjában kimondott felelősség terhe alatt az észlelt hiányokat e. m. őszi gyűlésig igyekezzen pótolni s tett intézkedéseiről e gyűlésre jelentést tegyen.

Erről a zsérczi egyház presbytériuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítettik.

51] Olvastatott a noszvaji egyházba 1895. febr. 6-án felvett egyházlátogatási jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy nevezett egyház iskolája túl lévén zsufolva növendékekkel, a tanító a legjobb akarat és megfeszített szorgalom mellett sem képes a tanítás terén kívánt eredményt felmutatni.

A noszvaji ev. ref. egyház presbytériuma szigoruan utasítja, hogy az elszomorító tanügyi állapotok megszüntetésére a legérélyesebb intézkedéseket tegye meg. Minthogy pedig e. m. közgyűlésünk a lelkész jelentéséből tudomást szerzett a felől, hogy a tanfelügyelő a második tanítói állomás szervezésére 300 frt államsegélyt helyezett kilátásba; továbbá hogy nevezett egyház jelenleg teljesen tanító nélkül van, felhivatik presbytérium, hogy ez alkalmat felhasználva, pályázatot már most 500 frt fizetésre hirdessen; a jelentő ivben feltüntetett 692 frt 50 kr tanító fizetésből felmaradó 192 frt 50 kr pedig a megígért államsegélyhez csatoltatván, a létesítendő másik tanítói állomás javadalmazására fordítsa; ha azonban államsegély nem adatnék, egy segéd-tanítói állomás szervezését mulhatatlan eszközölje f. évi szeptember 1-ig. A presbytérium jelentése őszi e. m. gyűlésre okvetlenül bevaratlik. Miről fenti egyház presbytériuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

52] Olvastatott a ládházi ev. ref. egyházban 1895. febr. 24-én felvett egyházlátogatási jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy az e. m. beleegyezésével részint építkezés, részint adósság törlesztésére fordított „Kóródi-féle 800 frtos alapítványból“ mindaddig semmi sem tértetett vissza, holott az e. m. határozott kikötése szerint a bevételből évenként 60 frtot kell e célra fordítani, mindaddig, míg az az eredeti összeget el nem éri.

Egyházmegyei közgyűlésünk szigoruan meghagyja a ládházai

ev. ref. egyház presbyteriumának, hogy az alapítvány visszatérítése ügyében hozott e. megyei határozatnak már ez évben eleget tegyen, különben az évenként e célra fordítandó 60 frt hivatalból fog tőkésíttetni.

Miről a ládházai ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

53] Olvastatott a diósgyőri ev. ref. egyházban 1895. február 28-án felvett egyházlátogatási jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy a magtári tőkepenzек kötvényeken vannak ugyan elhelyezve, de azokért a presbyterium csak részben vállalhat felelőséget és az utána esedékes kamatok sem fizettetnek pontosan.

Egyházmegyei közgyűlésünk a diósgyőri ev. ref. egyház presbyteriumát felelősség terhe mellett utasítja, hogy a kétséges magtári kötvények kellő biztosításáról a lehető legrövidebb idő alatt gondoskodjék, a magtári tartozások után járó kamat hátralékokat hajtsa be s ez ügyben tett intézkedéseiről az őszi e. m. gyűlésre jelentést tenni el ne mulassza.

Miről a diósgyőri ev. ref. egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítetik.

54] Olvastatott a maklári ev. ref. egyházban 1895. febr. 8-án felvett egyházlátogatási jegyzőkönyv, melyből kitűnik, hogy nevezett egyház anyagi gondokkal küzd és számos szükségait nem képes csekély jövedelméből fedezni s e miatt kénytelen lesz az országos egyházi közalaphoz folyamodni, mely szándékának támogatásait az egyházmegyétől kéri.

A maklári ev. ref. egyház presbyteriuma felhivatik, hogy az országos közalaphoz intézendő kérvényét őszi e. m. gyűlésünkre nyújtsa be, mely pártolólág fogja azt az illetékes helyre felterjeszteni.

Miről fenti egyház presbyteriuma jegyzőkönyvi kivonaton értesítetik.

55] Olvastatott Kovács Károly lelkésznek az egri missiói egyház 1894. évi beléletét hiven és részletességgel feltűntető jelentése.

Egyházmegyei közgyűlés e jelentésből arról győződve meg, hogy az egri missiói egyház az akadályok dacára is úgy szellemileg, mint anyagilag folytonosan fejlődik, e tényt örvendetes tudomásul veszi s egyszersmind határozza, hogy e jelentés a főtiszt. e. ker. gyűléshez terjesztessék fel.

Miről a főtiszt. e. ker. a jelentés csatolása mellett jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

56] Olvastatott Ágoston Sándor kegydíjas lelkész folyamodványa, melyben kéri, hogy az e. megye őt mint káplántanítót a lőrinczfalvai egyházban alkalmazza.

A lőrinczfalvi káplán tanítói állomás hivatásának megfelelő egyénnel be lévén töltve, Ágoston Sándor kérelme nem teljesíthető.

Miről Ágoston Sándor jegyzőkönyvi kivonaton értesítendő.

57] Mindezen jegyzőkönyvi pontok
hitelesítették.

Jegyzették: Sólyom Gyula 1—16., Fodor Pál világi főjegyző 17—34 és az egyházmegyei bíróság jegyzőkönyvét, Bodolay István főjegyző 35—56 pontokat.

58] Jegyzőkönyv fölvételét Tisza-Kesziben 1895. évi ápril hó 23-án az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegyei bíróság által tartott ülésből.

Jelen voltak: Tóth Dániel esperes mint a bíróság elnöke, Lengyel Sámuel, báró Vay Elemér, Nagy Ignác, Fekete József, Maklár Károly, Bárczay Miklós, Szalóczy Bertalan egyházmegyei tanácsbírák.

Jegyző: Fodor Pál.

Tárgy: Tury Sándor geszti lelkészszel szemben, ennek a geszti egyház lelkészévé történt megválasztása alkalmából, a főtiszt. egyházkerületi törvényszék által 1894. ápril 18-án Miskolczon tartott ülésben kimondott „fedés“ büntetés végrehajtása.

Mely alkalommal:

A Főtiszt. Egyházkerületi bíróság s illetve törvényszék által hozott jogerős ítélet, a beidézett és személyesen megjelent Tury Sándor geszti lelkész előtt felolvastatván:

Ugyanő az egyházi törvények értelmében Tóth Dániel esperes, mint az egyházmegyei bíróság elnöke által „megfedtetett“.

Ezek után az ülés berekesztetett.

K. m. f.

Tóth Dániel,
esperes.

Jegyzette:
Fodor Pál,
jegyző.

A jegyzőkönyvben foglalt tárgyak kimutatása.

1. A közgyűlés megnyitása.
2. Egyházmegyei gondnok megválasztása, eskütétele és az egyházmegye részéről való üdvözlése.
3. Az esperes féléves jelentése.
4. Az elhunytakról megemlékezés.
5. A megüresedett két világi tanácsbírói szék és az aljegyzőség betöltésére való intézkedés.
6. A díjlevelek újbóli kiállítása vagy kiigazítása elrendeltetik.
7. A supplikáció váltság 520 frt kivétele elfogadtatik s érvényre emeltetik.
8. A lelkészi értekezlet alapszabályai elfogadtatnak.
9. Balázs Ignác ismétli visszavétele nem teljesítettik.
10. A t.-valki egyház kivétele helybe hagyatik és megerősítettik.
11. A cserepi egyház intézkedése a Kovács Mária féle hagyaték ügyben helyeseltetik s megerősítés végett a ft. e. kerülethez felterjesztetik.
12. A nemes-bikki egyház által építendő tervrajz és költségvetés feltételiesen elfogadtatik, 1000 frt kölcsön nyérése végett ajánltatik.
13. A számvevőszék javaslata elfogadtatik.
14. Ft. püspök ur átirata a lelkészi és tanítói fizetések beszédésére nézve tudomásul vétetik — annak keresztülvitelére az egyházi előjárók utasítottak.
15. A közgyűlés elé tartozó tárgyak beadására a gyűlést megelőző 8 nap kitűzetik.
16. Az cger-lövői egyház előjárósága több mulasztás mielőbbi megtételére felhívatik.
17. Thury Sándor geszti lelkész állomásán megerősítettik.
18. Tóth Ferencz geleji tanítói állomásán megerősítettik, díjlevele az egyházmegye részéről a megerősítési záradékkal ellátott.
19. A lelkészi özvegy-árva-gyámintézet választmányának jelentése tudomásul vétetik, Sólyom Lajos pénztárnok a felelősség alól felmentetik.
20. Gyámintézeti pénztárnok jelenti, hogy a hátrálékok időközben fedeztettek.
21. A gyámintézeti választmánynak és felülvizsgáló bizottságnak megbízatása lejárt. azok újból megválasztattak.
22. A mező-csáthi egyház presbyteriumának azon intézkedése, hogy a lelkészek fizetését 250—250 koronával emeli, jóvá hagyatott, a díjlevel megerősítés végett a főtiszteletű egyházkerülethez felterjesztetett.
23. A mező-csáthi egyház presbyteriuma utasított, hogy a lelkészek részére kiszolgáltatót s az újabb időben megtagadott 3—3 öl fára nézve a régiebb gyakorlat szerint járjon el.

24. A miskolczi egyház presbyteriumának jelentése és az építeni tervezett bérház kiépítése jóváhagyatott.
25. A miskolczi egyház presbyteriumának azon intézkedése, hogy a füzes-utcai iskolát 2500 frtért Miskolcz városának eladja, helyeseltetett, megerősítés végett a ft. egyházkerülethez felterjesztetett.
26. Az ároktői egyház presbyteriumának felterjesztett adás-vevési szerződése pótlás végett visszautaltatott.
27. A mályii leányegyház kérelme visszautaltatott.
28. Győri Sándor dorogmai tanító felhivatik, hogy nyugdíjaztatása iránt a szükséges lépéseket haladéktalanul tegye meg.
29. A csáthi egyház presbyteriuma utasittatik, hogy a Soltész Nagy János által hagyományozott 1000 frtból még be nem fizetett 200 frt befizetése iránt a szükséges lépéseket tegye meg.
30. Kis József és neje Lovász Ágnes által „Ágnes-alapítvány“ czimen tett alapítvány-levél bemutatatik.
31. Az andornoki egyház presbyteriuma bemutatja Mocsáry Lajos úrral köszönkutatás és aknázási jog tárgyában kötött szerződését.
32. Egyházmegyei ügyész jelentése a Székely József volt mályii tanító ellen követelési ügyben.
33. A szalontai egyház 50 frt állandó segély iránt kérvényez.
34. A szalontai egyház építkezési és a lelkész lak felszerelési kiadások fedezésére 600 frt kölcsön engedélyezését kéri.
35. A heő-papii egyház presbyteriuma újból kiállított fi- és leány-tanítói díj-levelét terjeszti be, s megválasztott Gulyás Ferencz tanító megerősítését kéri.
36. Az igriczii egyház presbyteriuma 300 fitra kiegészített 1.-tanítói díj-levelét megerősítés végett terjeszti fel.
37. Szalóczy Bertalan a tanügyi bizottság elnökségéről lemond, s a tanügyi bizottság elnöke s tagjai kineveztetnek.
38. Fekete József az egyházkerületi tanügyi bizottság tagjává megválasztatik.
39. A szirmai egyháznak megengedtetik, hogy magtári pénz-tőkéjéből új lelkész-lakot építtethessen.
40. A zsérczi egyház utasittatik, hogy a lelkészlak építéséből hátralékban levő 1600 frt behajtására nézve a zsinati törvény 5. §-ának 3-ik kikezdése alapján járjon el.
41. Az ónodi ev. ref. egyház tanítói állomásán Gecese Andor megerősítettik.
42. Nagy Simon mályii tanító kérelme nem teljesíthető.
43. Mészáros József zsérczi tanító segélyért benyújtott kérvénye az e. kerületi pénzügyi bizottságnál nem ajánltatik.
44. Balogh István árviz által károsult tanító kérvénye a pénzügyi bizottságnál melegen ajánltatik.
45. A heő-csabai egyház által építeni szándékolt tanítói lak tervrajza, költségvetése az állami építészeti hivatalhoz utaltatik, a kivetési kulcs megerősítettik.
46. A s.-kereszturi egyház 9 tagjának kérelme elvettetik és az egyházi közgyűlés határozata erősítettik meg.
47. Az egyházmegyei pénzügyi választmány jelentése a megejtett számadásokról betérjesztetik.
48. A geszti egyház presbyteriuma utasittatik magtári kötvényeinek rendezésére.
49. A cserépi egyház presbyteriuma utasittatik magtári kötvényeinek s kint levő követeléseinek rendbe hozására s a kamatok rendes beszedésére.
50. A zsérczi ev. ref. egyház presbyteriuma utasittatik a magtári kötvényeknek jótállókkal való biztosítására.

51. A noszvaji ev. ref. egyház presbytériuma felhivatik két tanítói állomás szervezésére.
52. A ládházai egyház presbyteriuma utasittatik az elköltött „Kóródy“-féle alapnak visszatérítésére.
53. A diós-győri egyház presbyteriuma utasittatik magtár-kötvényeinek biztosítására és a kamatok behajtására.
54. A maklári egyház presbyteriuma felhivatik, hogy segélyt kérő ivét a jövő őszi közgyűlésünkhöz terjessze be.
55. Kovács Károly egri lelkész jelentése tudomásul vétetik s a ft. e. kerülethez felterjesztetik.
56. Ágoston Sándor azon kérelme, hogy Lőrinczfalvára mint káplántanító be-rendeltessék: nem teljesített.
57. Ezen jegyzőkönyvi pontok hitelesítették.
58. Az egyházmegyei bíróság által tartott ülés jegyzőkönyve.

